

တရားခံဖြစ်သွားသော

သက်သေ

နှင့်

ဖြစ်ရပ်မှန်

မှုခင်းမျှား

BURMESE CLASSIC

မောင်မှိုင်းညို (ချောင်းဦး)

ပို့နှိပ်ပုတ်တမ်း

- ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၅ ဝေ
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - ၅၀၀ ကျပ်
- မျက်နှာခုံးဒီဇိုင်း - ချယ်ရီမေ
- ကွန်ပျူတာ - ဟာမာဖြူ(ဖွင့်ဖြူ)
- အတွင်းဖောင် - ADORN၊ ၀၉-၄၅၀၀၁၇၃၃၂
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)

စင်ရတနာစာပေ
 ၂၀၅၊ က/၄ လမ်း၊ မြို့သစ်
 (က+၁)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်၊
 ဦးကျော်မင်းစိုး(ပြ-၀၇၃၄၆)
 စိုးမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ်(၁၇)၊ ၅၆ လမ်း
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာခုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

မောင်စိုင်းညို (ချောင်းဦး) ၃၉၀.၂
 တွဲများခံဖြစ်သွားသောသက်သေနှင့်ဖြစ်ရပ်မှန်မှစင်းများ/
 မောင်စိုင်းညို (ချောင်းဦး) / ရန်ကုန်၊
 စင်ရတနာစာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၅၊
 ၂၁၅-စာ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီ

တရားစံဖြစ်သွားသောသက်ဝေ

နှစ်

ဖြစ်ရပ်မှန်မှု စင်းများ

မောင်ရှိင်းညို (ချောင်းဦး)

ဇာတိကာ

၁။ တရားခံဖြစ်သွားသောသက်သေ	- ၃
၂။ မုန့်ပုံးလေးလက်ဆောင်	- ၂၉
၃။ ကံစီမံရာ ဦးဩဘာ	- ၅၃
၄။ ခြောက်ငါးလီသုံးသိန်း	- ၇၇
၅။ ဖိုးသမားမယား	- ၁၀၂
၆။ မနန်းထိုက်တဲ့ပန်း	- ၁၃၁
၇။ ခွကောင်	- ၁၅၁
၈။ ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဝေမ	- ၁၇၀
၉။ ဆယ့်သုံးတစ်လီ အမုန်း	- ၁၉၄

တရားခံဖြစ်သွားသောသက်သေ

(တစ်)

(၁၉၈၃) ခုနှစ် ဇွန်လထဲတွင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် အင်းစိန်မြို့နယ် ပြည်သူ့တရားရုံး၌

(စီအို) တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်လည်း ဖြစ်၏။

(စီပီအို) တာဝန်ရဲအရာရှိမှာ ရဲအုပ်အုန်းကျော်

ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က သူ့အောက်တစ်ဆင့်နိမ့် ဝုရဲအုပ်

(ခန့်မှန်း) အဆင့်ပြင့်ဖြစ်၏။

အပြာဝိုင်းလေးပေါ်တွင် ငွေကြယ်တစ်စွင့် တင်

အရ၍ အပြာခံ ဝခန်းမှူးဟုလည်း သတ်မှတ်ခံရသည်။

(စိပီအို) ကို ပြန်မာစကားဖြင့် နှုတ်အမှုလိုက်အရာရှိ
ခေါ်၏။

သူ၏တာဝန်မှာ ယခုခေတ်ဥပဒေအရာရှိများ ကဲ့
သို့ အစိုးရဘက်မှ အမှုများကို လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် 'ဆွဲချ' ဟူသည့် အမည်တစ်ခုလည်း
ရပြန်၏။

ဥပဒေအရာရှိကဲ့သို့ပင် လုပ်ငန်းသဘာဝရှိသော်
လည်း တာဝန်က ဥပဒေအရာရှိထက် များပြား၏။
ရှုပ်ထွေး၏။

တရားရုံး ထုတ်လာသည့် တရားခံတို့၏ စံပြုရေး
လည်း သူ့တာဝန်။

တရားခံ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်မှု မရှိရေးလည်း
သူ့တာဝန်။

တရားရုံးအတွင်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် စည်းကမ်း
သေဝပ်ရေးကလည်း သူ့တာဝန်။

တာဝန် . . . တာဝန်တွေက ကြီးလေးများ မြှောင်
လှပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ယခင်အချိန်က (စီပီအို) တာဝန်ကို ရဲကြပ်ကြီးများပင်လျှင် ရဲအရာရှိ၏၊ တာဝန်ခံမှုဖြင့် လုပ်ခွင့်ရ၏။

(၈၂) ခုနှစ်ကျမှ ရဲအရာရှိများသာ ထမ်းဆောင်ရမည်ဟု ညွှန်ကြားလာခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်ပင် အင်းစိန်ရဲစခန်းအမှုစစ်အဖြစ်မှ အင်းစိန်တရားရုံး (စီပီအို) ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့လက်မှတ်တစ်ခုနှင့် အထက်တန်းရှေ့နေ စာမေးပွဲအောင်လက်မှတ်တစ်ခု ရရှိထားခဲ့၏။

မှတ်ဝင်အင်ရှေ့နေ (RL) ပထမနှစ်လည်း တက်ရောက်ချိန်ဖြစ်နေ၍ စီပီအိုတာဝန်နှင့် ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော်နှင့် စီပီအိုတာဝန်၊ အလွန် အင်မတန် သင့်လျော်သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။

အမှုစစ်သာ လုပ်ဖူးသည့် . . . ကျွန်တော်

အမှုလိုက်မလုပ်ဖူးသည့် . . . ကျွန်တော်

တရားရုံးတွင် အခက်အခဲမျိုးစုံတွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။

ထိုအခါမျိုးတွင် ကျွန်တော့်ကို နည်းပေးကာ လမ်း

www.burmeseclassic.com

ပြခဲ့သည် ဥပဒေရေးရာအဖြာဖြာကို သင်ပြခဲ့သည့် ဆရာ ဦးငြိမ်း၏ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော် ယခုတိုင် တသသဖြစ် လျက်ရှိပါသေး၏။

(ထိုစဉ်က ဥပဒေဝန်ထမ်း အံဆင့် (၃) ဦးမြငြိမ်း ကား ယခုအချိန်တွင် ရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တစ်ဦး ဖြစ်နေပေပြီ)

ဤသို့သော အခြေအနေနှင့် ဤသို့သော အချိန် အခါမှာပင် တရားခံဖြစ်သွားရရှာသော သက်သေကို ခေါ်ဆောင်လာမည့် နာမည်ရ၊ ထိတ်ထိတ်ကြဲ ရှေ့နေကြီး တစ်ဦးနှင့် ကျွန်တော်တရားရုံးခန်းထဲ၌ ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံခဲ့ ရပါတော့သည်။

(နှစ်)

အင်းစိန်မိုးက တစ်မုံစိမ့်၊ တဖွဲဖွဲ၊ မစဲဘဲရွာနေ၏။
ကျွန်တော်သည် ရဲအုပ်အုံးကျော်နှင့်အတူ မှုခင်း အကြံပေးချက်များ ရေးသားရန် ရဲစက္ကူများအား ဖတ်ရှုနေ လျက်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

မရှင်းလင်းသည့် ဥပဒေကိစ္စများကိုလည်း ဝါရင့်ရဲ

အရာရှိ ရဲအုပ်အုံးကျော်ထံမှ မေးမြန်းသင်ယူနေရ၏။

နံနက် (၁၀) နာရီခန့်၌ တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ (၂)

ရှေ့ဖတ်စာရေးရောက်လာသည်။

အမှုစစ်ဆေးရန်အတွက် ကျွန်တော့်ကို လာ

ရောက် အကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်၏။

ရဲအုပ်အုံးကျော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကျွန်တော်

တရားခွင်သို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။

တရားခွင်တွင် တရားသူကြီးသုံးဦးစုံညီစွာ ရောက်

နေပေပြီ။

တရားခံ(၇)ဦးမှာလည်း သက်မှတ်နေရာ၌ ရဲ

အစောင့်များနှင့်အတူရှိနေ၏။

တရားသူကြီးအဖွဲ့ကို အရိုအသေပြုပြီး ရုံးအမှု

စိတ်အရာရှိ နေရာတွင် ကျွန်တော် ဝင်ထိုင်၏။

မျက်လုံးစေ့ကြည့်လိုက်တော့ တရားခံ အကျိုး

ဆောင်ရွက်ရေးကြီး မရောက်လာသေး။

တရားခံများဘက်မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လိုက်

www.burmeseclassic.com

ခေါ်နေကြောင်း ပြောနေသံကို ကြားရ၏။

အတန်ကြာမှ ရှေ့နေကြီးရောက်လာသည်။

သူ့နောက်တွင် အလုပ်သင်ရှေ့နေ သုံးယောက်
လောက်ပါလာ၏။

သူတို့နောက်မှ တရားခံများ၏ ဆွေမျိုးများဖြစ်
ဟန်တူသူ တော်တော်များများလည်း ကပ်ပါလာ၏။

ရှေ့နေကြီး ကြွလာပုံက မင်းခမ်းမင်းနားနှင့် ကြွ
လာသည့် ဇာတ်ထဲက ဝန်ကြီးတစ်ဦးပမာ ဟိတ်နှင့်ဟန်နှင့်
ရှိလှသည်။

ရှေ့နေကြီးက ကွမ်းများကို ပလုပ်ပလောင်း ဝါး ရင်း
တရားသူကြီးအဖွဲ့ကို အရိုအသေပြု၏။ မြီးသည်နှင့်
သူ့နေရာတွင် ဝင်ထိုင်၏။

ချိန်ဘာဆင်းနေသည့် တပည့်လေးများကလည်း
ဆရာနည်းတူဝင်လာကြ၏။

“အရင်အပတ် ရုံးချိန်းတုန်းကအခြားရုံးသွားစလ
ရှိလို့ အမှုကို စောစောစစ်ပေးပါလို့ အကျိုးဆောင်ကြီးဝံ
ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

အခုတော့လည်း လိုက်ခေါ်မှ လာတော့တယ်။

လာပြန်တော့လည်း ကွမ်းတွေ ဝါးနေတယ်။

ရုံးခန်းထဲ မထွေးမိပါစေနှင့် ”

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက လေအေးအေး
ဖြင့် ခပ်မာမာပြောလိုက်သည်။

ရှေ့နေကြီးက ဝါရင့်ရှေ့နေကြီးပီပီ အရှေ့ထူလှ၏။

ပျက်နှာတစ်ခုက ပျက်သည်ကို ကျွန်တော် မတွေ့

ရ။

တဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း အပြင်ဘက်ထွက်ပြီး ကွမ်း

များကို ထွေးထုတ်ပြီး ပြန်ဝင်လာပါသည်။

ထိုရှေ့နေကြီး၏အမည်မှာ ဦးကျော်အောင် ဖြစ်

၏။

သူနှင့်ကျွန်တော် တရားခွင်တွင်တစ်ကြိမ်မျှ မဆုံ

ဘူးသေး။

သို့သော် ဥပဒေပညာ ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ စကားပြော

ကောင်းခြင်းနှင့် ဟိတ်ဟန် မှင်မောင်း၊ ဥပမိရုပ်ကောင်း

သည့် သူ့ကိုတော့ ကျွန်တော်သိနေခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် ရုံးချိန်းတိုင်း မှန်မှန်မတက်ဘဲ တပည့်များ
နှင့် မျက်နှာလွှဲခဲပစ်လုပ်တတ်သည့် သူ့အကျင့်၊ တရား
မျှတမှု ရှိသည်မရှိသည် မလိုအပ်၊ ကိုယ့်အမှုသည် နိုင်စို့
အဓိက ဟူသည့် ခံယူချက်ဖြင့် အထက်လမ်း၊ အောက်
လမ်း၊ နည်းစုံ လမ်းစုံ သုံးတတ်သည့် သူ၏အကျင့်တို့
ကိုလည်း ကြားသိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ထိုရှေ့နေကြီးနှင့်မှ ကျွန်တော်ယခုသော် . . .

တရားခွင်အတွင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြရ
ချေပြီ။

အမှုကတော့ ကြီးကျယ်သည့် အမှုမဟုတ်ပါ။

စိတ်ဝင်စားစရာလည်း မကောင်း။

“ တရားမဝင် ကျွဲနွားသည်ဆောင်လာမှု ” ဟု
အရင်ပြော ပြောရမည့် အရေးမပါလှသည့် သာမန်အမှု
လေးသာ ဖြစ်သည်။

အမှုကြီး (၁၀) မျိုးစာရင်းဝင်မဟုတ်သဖြင့် အရေး
မပါသည့် အမှုဟု ဆိုရသော်လည်း စွဲဆိုသည့် မှန်မက
တော့ (၁၉၄၇) ခုနှစ်၊ အရေးကြီးသော ကုန်ပစ္စည်းများနှင့်

ဆောင်ရွက်မှုများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၈(၁)။

(၃) နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်တစ်ထောင်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ခံရနိုင်ပြီး ပစ္စည်းအားလုံးကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူရမည်ဟုလည်း ဖြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ထား၏။

စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည့်အမှု မဟုတ်ရသည့်အထဲ၊ အကြောင်းချင်းရာကလည်း ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း သိပ်ထူးခြားမှု မရှိ။

နွား(၁၅)ကောင်ကို လူ(၇)ယောက်က ထန်းတပင်မြို့နယ်မှ အင်းစိန်မြို့နယ်ထဲသို့ သယ်ဆောင်လာသည်။

ရဲနှင့် ရပ်ကွက်လူကြီးက စစ်သည်။

သူတို့ထံ၌ တစ်မြို့နယ်မှ တစ်မြို့နယ်သို့ နွားများ သယ်ယူရန် ခွင့်ပြုချက်မပါရှိ။ ထို့ကြောင့် ရဲကတရားလို ပြုလုပ်ကာ တရားစွဲသည့်အမှုဖြစ်၏။

(ဥပဒေအရ ကျွဲနွားများကို မြို့နယ်ကျော်၊ တိုင်းကျော် သယ်ဆောင်လိုပါက သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်၊ တိုင်းအလိုက် ထုတ်ပေးသည့် ခွင့်ပြုချက်ရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။)

အမှုကလည်း ရုံးတွင် တော်တော် ခရီးပေါက်နေ
ပါပြီ။

တရားလိုနှင့် သက်သေတွေစစ်ဆေးပြီး၍ တရား
ရုံးစွဲချက်ပင် တင်ပြီးလေပြီ။

ယခင်က စီပီအို တပ်ကြပ်ကြီးအောင်ကြည် လိုက်
ပါဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ယခုတော့ ကျွန်တော့်တာဝန်ဖြစ်နေချေပြီ။

“ နွားပိုင်ရှင်က လှိုင်မြို့နယ်မှာနေတဲ့ ဦးလှသောင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ အစာရေစာ ရှားပါးတဲ့အတွက် အင်းစိန်မြို့
နယ် အလယ်ရွာက ဦးကြာအေးထံမှာ ခေတ္တထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ယခု မိုးဦးကျချိန် အစာရေစာ ပေါများလာ၍ ပြန်
လည်ယူဆောင်ရာမှာ ကျွန်တော်တို့က အခကြေးငွေ ယူပြီး
နွားများကို ပို့ဆောင်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ”

တရားခံ (၇) ဦးစလုံးကပင်သည်အတိုင်း တညီတ
ညွတ်တည်းထွက်ဆိုခဲ့ကြ၏။

တရားခံများကို တစ်ယောက်ချင်းမေးပြီးသည်နှင့်

ရှေ့နေကြီးက သူ့နေရာတွင် ပြန်ထိုင်သည်။

ပြီးတော့ - ကျွန်တော့ကို ပြုံးစေနှင့် ကြည့်၏။

သူ့အပြုံးနှင့် သူ့မျက်လုံးတွေက “ ကိုယ့်နွား ကိုယ်
ဆွဲတာ ဘာဖြစ်လဲ ” ဟူသည့် စကားတွေ ပြောနေ၏။

သည်အထိ ကျွန်တော် မည်သို့မျှ မခံစားရသေး။

“ ဆင်းရဲလို့ ဇာတ်ထဲလိုက်ပါတယ်၊ နဲ့ကြီးနင်းမိလို့

ငါ့ကျပ်လျော်ရက်နိုးဆိုက် ” စကားလို

ပိုက်ဆံမရှိလို့ နွားအငှားဆွဲမိပါတယ်၊ တရားခံဖြစ်

တာ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်နေရှာမည့် တရားခံများ
တို့သာ တွေး၍ သနားနေမိသည်။

ထွက်ဆိုကြသည့်အတိုင်းသာ မှန်ကန်ပါက သူတို့

တတွေ သည့်ထက်ပိုပြီး နစ်နာစေဖို့မသင့်ဟု ကျွန်တော်
တွေးမိ၏။

“ အမှုလိုက်ရဲအရာရှိအနေနှင့် ဘာများ မေးစရာရှိ

သေးလဲ”

“ မေးစရာမရှိပါဘူးခင်ဗျာ ”

“ တရားခံအကျိုးဆောင်ကြီးကရော သက်သေ

www.burmeseclassic.com

တင်ပြဖို့ ရှိသေးလား ”

ရှေ့နေကြီးက ထရပ်လိုက်သည်။

သူ့အသွင်က ပပလွှားလွှား၊ ကြွားကြွားဝင့်ဝင့်
နှင့် . . .

သူက တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ကို အရိုအသေပြုကာ
တရားရုံးခန်းပြင်ပမှ ပရိသတ်ဆီ တစ်ချက်ဝေကြည့်၏။

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် တင်ပြ
သည်။

တစ်ဖန် မြန်မာပြန်ပြန်၏။

ပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ဆက်တင်
ပြန်၏။

တစ်ဖန် မြန်မာပြန်ပြန်၏။

ပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ဆက်တင်ပြ
၏။

ပြီးတော့ မြန်မာစကားဖြင့် ပြန်ဆိုတင်ပြပြန်၏။

သည်လို သည်လိုတွေ သမားဂုဏ်ပြဝင့်ကြွား
တင်ပြနေစဉ်မှာလည်း “ ငါ့အကြောင်း နည်းနည်းမှ မကြား

ဇူးဘူးလား ” ဟု ပြောနေသယောင်အကြည့်တွေနှင့် တွန်တော်ကို ကြည့်လိုက် . . .

ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားဟန်ဖြင့် ပရိသတ်ဘက် ဝေ့ကြည့် ထိုက် . . .

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့အား ထိမထင်ဟန် ကြည့် ထိုက်နှင့် မာန်မာနတလူလူ လွင့်ထူနေကြောင်း သိသာ လှပါ၏။

“ အမှန်တရားအတွက် အမှုစစ်ဆေးရာမှာ သိနိုင် ည့်သူ၊ သိနိုင်လောက်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆရမည့်သူကို စစ်ဆေးရန် ခွင့်ပြုရမည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေမှာ အတိအလင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နွားပိုင်ရှင် ဦးလှသောင်းနှင့် နွားများ အား ထိန်းသိမ်းခဲ့သူ ဦးကြာအေးတို့အား ခေါ်ယူစစ်ဆေး သေးပါရန် နူးတော်သို့ ရှိသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ခင်ဗျား ”

နာရီဝက်ခန့်ကြာမှ လိုရင်းကိုတင်ပြပြီး ရှေ့နေကြီး ညွှန်ထိုင်သည်။

အမှုသည် အထင်ကြီးအောင်၊ လူပိန်းကြိုက် ဟိတ်
လုံးဟန်လုံးတွေနှင့် မလိုအပ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်စကားတွေ ရှည်
ရှည်ဝေးဝေး လုပ်နေကြောင်း ကျွန်တော် ရိပ်မိလိုက်၏။

ထို့အပြင် သူ့ဟန်အမူအယာနှင့် အကြည့်ဆိုးတွေ
ကို မကြိုက် ...

“ဘယ်သူ့မှ မှုစရာမလိုဘူး” ပြောနေသယောင်၊
စိန်ခေါ်နေသယောင်ဟုပင် စိတ်ထဲက ထင်မြင်မိလိုက်
သည်။

“စိပီအိုကြီး ဘာပြောစရာရှိပါသေးလဲ” ဟု တရား
စီရင်ရေး ဥက္ကဋ္ဌက မေးသည်နှင့် ကျွန်တော် ထရပ်လိုက်
သည်။

အင်္ဂလိပ်စာမတတ်တဲ့ ပြည်သူများအပေါ် အင်္ဂလိပ်
စာတတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များက ဟိတ်ဟန်ထုတ်၊ ခြောက်လှန့်
အနိုင်အထက် ပြုနေခြင်းကို နိုင်ငံတော်အစိုးရက သိရှိပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပြည်သူအများရဲ့ မသိနားမလည်
မှုအပေါ် အမြတ်မထုတ်နိုင်ရန် (၁၉၆၆) ခုနှစ်ကပဲပြီး မြန်မာ

ဘာသာစကားကို ရုံးသုံးဘာသာစကားအဖြစ် တရားဝင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။

တည်ဆဲဥပဒေများကိုလည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ အားလုံးပြန်ဆိုထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါလျက် တစ်ဘက်အကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီး ထာ ပြည်သူတွေထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်အောင် အင်္ဂလိပ်စကားတွေနှင့် ရုံးတော်မှာ လျှောက်ထားတင်ပြလျက်ရှိပါတယ်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ တစ်ဘက်အကျိုးဆောင်ရှေ့နေကြီးအား မြန်မာလူမျိုးပီပီ၊ မြန်မာစကားဖြင့်သာ ပြန်လည်လျှောက်ထားတင်ပြရန် ရုံးတော်သို့ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားထင်ပြအပ်ပါတယ် . . .

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက . . .

“ ဟုတ်သားပဲဗျ၊ အကျိုးဆောင်ကြီးရဲ့ တစ်ခါထလေ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာအချက်အလက်အချို့ ရှိလာရင် မြန်မာဘာသာဖွင့်ဆိုချက် အပြင် လိုအပ်လာရင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်လည်း ရှင်းလင်းတာကိုတော့ ခွင့်ပြုပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

လေ့အပ်ပဲနဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားနဲ့ တင်ပြတာမျိုးတော့ ရှောင်သင့်ပါတယ်။ မြန်မာပဲဗျာ မြန်မာစာ မြန်မာစကားကို ဦးစားပေး စေလိုပါတယ် ”

တစ်ဘက်အကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီး ထရပ်လိုက် သည်။

ပညာတတ်လူလိမ္မာပီပီ ဟန်မပျက် ဣန္ဒြေဆည်နေ သော်လည်း သူ့မျက်နှာက သိသိသာသာပင် နီရဲနေ၏။

လျှောက်လဲတင်ပြချက်ပင် ချက်ချင်းမပြုနိုင် . . .

ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်ကြည့်၏။ သူ့နှုတ် ခမ်းထောင့်စွန်းတစ်ဘက်က လျှို့ဝှက်သည့် အပြုံးတစ်ခုကို ကျွန်တော် တွေ့လိုက်၏။

ထိုအပြုံး၏အဓိပ္ပါယ်ကို ကျွန်တော် သိသည်။

“ မင်းတော့၊ တစ်နေ့နေ့ ငါနှင့်တွေ့မယ် . . . ”

ဟု တေးလိုက်သည့် အဓိပ္ပါယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

(ဆုံး)

“ ကဲ . . . အကျိုးဆောင်ကြီး တရားခံပြသက်သေ

ရာ ပါလာလား ”

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက မေးသည်။

“ ဟုတ်ကဲ့ နွားပိုင်ရှင် ဦးလှသောင်း တစ်ယောက်
တော့ ရုံးရှေ့မှာ ရောက်ရှိနေပါပြီ . . . ”

“ ကဲ ဒါဆိုရင်လည်း စစ်လိုက်ကြရအောင် . . . ”

နွားပိုင်ရှင်ဆိုသူ ဦးလှသောင်း တရားခွင်ထဲ ဝင်လာ

၏။

သူသည် အသက် (၅၀) ခန့်ရှိပြီး၊ အသားလတ်
လတ် ပိန်ပိန်ပါးပါးဖြစ်သည်။ ရိုးသားအေးဆေးသည့်
သူ့စိတ်ထားက မျက်နှာပေါ်တွင် ထင်ဟပ်နေသည်။

တရားခံအကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီး၏ ဦးဆောင်မေး
ခွန်းတွေအတိုင်းအေးအေးဆေးဆေးပင် ထွက်ဆိုနိုင်ပါ၏။

“ ကျွန်တော့်နာမည် ဦးလှသောင်းဖြစ်ပါတယ်၊ လှိုင်
မြို့နယ် ဘူတာရုံလမ်းမှာ နေပါတယ်။

အဖမ်းဆီးခံရတဲ့ နွား (၁၅) ကောင်စလုံး ကျွန်တော်
၏ နွားများဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးလခန့်ကတည်းက အစာနောက်

www.burmeseclassic.com

ရှားပါး၍ ကျွန်တော်၏နွားများကို အင်းစိန်မြို့နယ်၊ အလယ်
ရွာမှာနေတဲ့ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေဦးကြာအေးထံ အပ်နှံထား
ခဲ့ပါတယ်။

ယခု မိုးဦးကျကာလ အစာရေစာပေါများလာ၍
ကျွန်တော့်နွားတွေကို ပြန်လည် ယူဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

နွားများယူဆောင်ရာမှာ ရုံးရှေ့ရှိ တရားခံများကို
အခကြေးငွေ ပေးပြီးခိုင်းစေခဲ့ပါတယ်။

မိမိပိုင်နွားများကို သယ်ယူခြင်း၊ ဆက်စပ်နေတဲ့
မြို့နယ်များဖြစ်ခြင်း၊ မြို့နယ်ကောင်စီမှ မြို့နယ်ကျော်သယ်
ယူခွင့် တောင်းခံရမည်ကို မသိခြင်းတို့ကြောင့် သည်အတိုင်း
ပဲ သယ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ် . . . ”

ရှေ့နေကြီးက တရားခံပြသက်သေ စစ်မေးခြင်းကို
အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်များက ကျွန်တော့်ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်ကြ၏။

“ အမှုလိုက်အရာရှိ အလှည့်၊ ဘာမေးစရာရှိသေး
လဲ ” ဟူသည့်သဘော။

ကျွန်တော် ထရပ်ကာ အရှိအသေပေးလိုက်သည်။
ဤနေရာတွင် မှန်သည့်စကားကို ကျွန်တော် ဆိုချင်

ပါ၏။

သည်အချိန်ထိ သည်အမှုကို ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် အမှု
ထစ်ခုအဖြစ်သာ ကျွန်တော် ထင်မြင်နေဆဲဖြစ်သည်။

တရားခံများအပေါ်တွင်လည်း သည့်ထက်ပိုပြီး နစ်
နစ်နာနာ ဖြစ်သွားမှာ ကျွန်တော် မလိုလား . . . ။

တရားခံအကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီးကို မကြည်
လောင်ဖြစ်၍ သူ့ဘက်က သက်သေကို မပျက်ပျက်အောင်
စီမံခြင်း မဟုတ်။

နွားပိုင်ရှင် ဦးလှသောင်းအပေါ်တရားစီရင်ရေး
အဖွဲ့က အမြင်ရှင်းစေရန် လိုအပ်နေသည့် အချက်ကလေး
အချို့ကိုသာ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ အရင်က အစာရေစာ ရှားလို့ပို့ထားတယ်၊ အခု
ထား အစာရေစာပေါလာလို့ နွားတွေကို ပြန်ယူတာပေါ့
နော်၊ အဲဒီအတိုင်း ဟုတ်သလား ”

“ ဟုတ်ပါတယ် . . . ”

“ အဲဒီနွားတွေကို အရင်တုန်းက ဘယ်သူ့ဆီက ဝယ်ခဲ့တာလဲ ”

“ ကုလားဆီကပါ . . . ”

“ ကုလားဆိုတာ၊ လူနာမည်လား၊

“ လူနာမည်ပါ ”

“ ဝယ်တုန်းက ငွေဘယ်လိုပေးပြီး ဝယ်ရတာလဲ . . . ”

“ နွားလေးတွေက တစ်ကောင် ငါးရာပါ၊ ခိုင်းနွားတွေက တစ်ကောင်ခုနှစ်ရာပါ၊ နို့စားနွားမကြီးကလည်း ခုနှစ်ရာပါ ”

“ နွားမကြီးက တစ်နေ့ကို နို့ဘယ်နှစ်ပိဿာထွက်သလဲ . . . ”

“ တစ်နေ့ ငါးပိဿာထွက်ပါတယ် ”

“ တစ်နေ့ နို့ငါးပိဿာထွက်တဲ့ နွားမကြီးကို ခုနှစ်ရာထဲနဲ့ ရောင်းတာဆိုတော့ အဲဒီကုလားဟာ မြူးနေလား ”

“ မမြူးပါဘူး . . . ”

ကာလပေါက်ဈေး၊ နှစ်ထောင်ကျော်၊ သုံးထောင်

www.burmeseclassic.com

တန်သည့် နို့စားနွားမကြီးကို ခုနှစ်ရာတည်းနှင့် ရသည်ဆို
သောကြောင့် ကျွန်တော် ဘဝင်မကျ။

သို့သော် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်တွေ မေးနေလျှင် သက်
သေချာချာလည်သွားမည်။

သက်သေ ချာချာလည်ပြီး လျှောက်ပြောနေလျှင်
တရားခံတွေ ထောင်ကျကုန်တော့မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က လွယ်ကူမည့် မေးခွန်းကို
ပြောင်း၏။

“ နွားတွေကို လာကျွေးလဲ . . . ”

“ ကောက်ခိုးကျွေးပါတယ် ”

“ အခြားပြည့်စွက်အစာ ဘာထည့်သေးလဲ . . . ”

နွားကျွေးလျှင် ကောက်ခိုးချည်း၊ မြက်ချည်း ကျွေး
သည်မဟုတ်။ ပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ်လေးအစ ဖွဲ့နုလေးပျိုင့်လေး
အစ ထည့်ရတတ်သည်။

သည်လောက်ကတော့ လယ်သမားမဟုတ်သည့်
ကျွန်တော်ပင် သိ၏။ နွားပိုင်ရှင်အနေနှင့်လည်း လွယ်လင့်
တကူ ဖြေနိုင်မည်ဟု ယူဆ၍ သည်မေးခွန်းကို မေးလိုက်

www.burmeseclassic.com

မြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော် မျှော်လင့်သလို သူ မပြေပါ။

“ ဘာမှမထည့်ပါဘူး ”

ကျွန်တော် အံ့ဩသွား၏။

“ နွားစာထဲမှာ ပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ်တို့၊ ဖွဲနုတို့ကို ထည့်
ကျွေးရတယ်ဆိုတာရော သိရဲ့လား . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ထည့်မကျွေးတာလဲ . . . ”

သက်သေ၏အသံက ပုံမှန်မဟုတ်တော့ စိုးရွံ့မှု
တွေ ပါနေသည်။

“ နွားစာကို ကျွန်တော့်မိန်းမ ကျွေးတာပါ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မသိတာပါ . . . ”

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ သံသယတွေ ကြီးထွားလာ၏။

ပိရီမုရူသည် မုသားထွက်ဆိုချက်များဟုလည်း ရိပ်

မိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက်ကောက်မေးလိုက်၏။

“ နွားတွေဟာ ခင်ဗျားနွားတွေ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်

လား”

“ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်နွားတွေ မဟုတ်ပါဘူး . . . ”

“ ဒါဆိုရင်၊ ခင်ဗျား ရုံးတော်ကို လာပြီး လိမ်လည် ထွက်ဆိုနေတာပေါ့ . . . ”

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက မေးလိုက်သည်။

“ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နွားပိုင်ရှင်အနေနှင့် သက်သေထွက်ပေးရင် လွတ်မယ်ဆိုလို့ လာထွက်ပေးရတာ ပါ . . . ”

မြန်မာ့လူ့ဘောင်၏ တရားမျှတမှု၊ အဓိကမဏ္ဍိုင် တရားရုံးတော်ကိုမှ တက်၍ လိမ်လည်နေချေပြီ။

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့၏ ရှေ့မှောက်၊ ပရိသတ်တို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကျူးလွန်သည်။ သည်သက်သေကို မသိကိစ္စ တွဲ့၊ မျက်ကွယ်ပြု၍ မဖြစ်တော့။

“ တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ ခင်ဗျား၊ ဒီသက်သေဦးလှသောင်းဟာ ရုံးတော်ကို မထေမဲ့ ခြင်ပြုပြီး မမှန်မကန် လိမ်လည်ထွက်ဆိုနေကြောင်း ထင် ဆူးပေါ်ပေါက်နေပါသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ (၁၉၇၇)

www.burmeseclassic.com

မမှန်သက်သေခံမှုဖြင့် ရုံးတော်မှ အရေးယူဆောင်ရွက် ပေးနိုင်ရန် တင်ပြလျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ”

ဦးလှသောင်းခင်ဗျာ ကြောက်လန့်မှုဖြင့် တုန်ရီ နေရှာ၏။

သက်သေကား တရားခံဖြစ်သွားရလေပြီ။

သူတို့တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ (၂) ဥက္ကဋ္ဌက အင်းစိန် မြို့နယ် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် တရားစွဲဆိုလိုက် သည်။

ထိုဖြစ်မှုဖြင့် သူထောင် (၆) လ ကျသွား၏။

တကယ်တော့ အမှုသက်သေ ဦးလှသောင်းကို အောက်လမ်းနည်းဖြင့် ပွဲထုတ်၊ တရားခွင်ထဲအရောက် ခေါ် ဆောင်လာသူမှာ ရှေ့နေကြီး ဦးကျော်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် တရားမျှတမှုနှင့် မှန်ကန်ခြင်းဘက်မှ မနေ ခဲ့။

တရားစီရင်ရေးလုပ်ငန်းတွင် သစ္စာရှိရှိ၊ သမာဓိ တည်တည်၊ နိုးသားဖြောင့်မတ်ရမည်ဆိုသည့် ရှေ့နေတပ်ဦး ၏ တာဝန်ကို မေ့လျော့နေပုံရ၏။

www.burmeseclassic.com

“ သိလျက်နှင့် မမှန်မကန် တင်ပြလျှောက်ထားခြင်း

ပြုသင့် ”

နွားပိုင်ရှင်မဟုတ်သည့် ဦးလှသောင်းကို နွားပိုင်ရှင်

အပြစ်အသုံးတော်ခံစေခဲ့၏။

သို့သော် အမှားသည် အမှားသာတည်း။

အမှားကို အမှန်တရားအဖြစ် အဓမ္မစီရင်၍ မရနိုင်

နွားသယ်ဆောင်သူ တရားခံ (၇) ဦးမှာလည်း

အကျိုးဆောင်ကြီး၏ အောက်လမ်းနည်းပညာကြောင့် ‘ ရှေ့

နုတယ်မှ ထောင်လုံးလုံးကျ’ သည့်ကိန်း ဆိုက်သွားရပါ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်၍၊ မည်သူတွေထောင်ကျသွားပါစေ

အမြတ်ထွက်သူတစ်ယောက်ကတော့ ရှိနေမြဲပင် ဖြစ်သည်။

သူကား ရှေ့နေကြီး ဦးကျော်အောင်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

တရားမဝင် နွားသယ်ဆောင်သည့် အမှု၌ တရားခံ

ဦးဘက်မှ အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင် ရွက်

သည့်အပြင် . . .

တရားခံဖြစ်သွားသည့် သက်သေကြီး ဦးလှသောင်း

www.burmeseclassic.com

၂၈ မောင်မိုင်းညို (ချောင်းဦး)

၏ အမှုတွင်လည်း ရှေ့နေခ မြိုးမြိုးမြက်မြက်ကလေး
ရလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်တော့သည်။

ဓန့်ပုံးလေးလက်ဆောင်

(တစ်)

“မလွယ်ပါဘူး ဆရာရယ်၊ ရဲလုပ်ရတာ တကယ်
လွယ်ပါဘူး ”

ကျွန်တော့်ရှေ့နေရုံးခန်းထဲသို့ ညည်းညူသံနှင့်
ဝင်လာသူက ဓန့်ပုံးအုပ်ဝင်းထိုက်ဦး။

သူက အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ ရဲအရာရှိလေးဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ အငြိမ်းစားမယူမီက သူနှင့်
ခပ်အတန်ကြာ လက်တွဲခဲ့ရ၏။

မှုခင်းတပ်ဆွယ်ရုံးများ ဖွင့်သည်နှင့် ပဲခူးတိုင်း တပ်

ဆွယ်များအဖြစ် ကျွန်တော် တာဝန်ယူရသည်။

ဒုရဲအုပ်ဝင်းထိုက်ဦးက ကျွန်တော်လက်အောက်
အရာရှိငယ်ဖြစ်၏။

သူက ပဲခူးသားဖြစ်ပြီး မြို့မျက်နှာဖုံးဝင် ဆွေကြီး
မိုးကြီးထဲကလည်း ဖြစ်၍ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းထဲ
၏။

ခေတ်ပေါ်ဆိုင်ကယ်ယဉ်ကျေးမှု၊ ဂျပန်ကား ယဉ်
ကျေးမှုတွင်လည်း နှံ့စပ်ပျော်ဝင်သူဖြစ်ပြီး အီလက်ထရော
နစ်ပစ္စည်းဘက်တွင်လည်း ကျွမ်းကျင်လှသည်။

ပဲခူးတိုင်းတပ်ဆွယ်တွင် နေစဉ်က ကျွန်တော် စစ်
ဆေး ဖော်ထုတ်ခဲ့သည့် အမှုတချို့တွင် သူ၏ နှံ့စပ်ကျွမ်း
ကျင်မှု အကူအညီများ ပါဝင်ခဲ့ခြင်းကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်
ပါ။

(၂၀၀၄) ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် အငြိမ်းစားယူလိုက်
သည်။ အင်းစိန် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ရုံးအောက်တွင်
တွင် ရုံးခန်းဖွင့်ကာ ရန်ကုန်ရှေ့နေလောကထဲသို့ ဝင်ခဲ့
သည်။

www.burmeseclassic.com

နောက်ပိုင်းတွင် ခုရဲအုပ်ဝင်းထိုက်ဦးလည်း ပဲခူးမှ
မုန်တုန်မြို့ပေါ် နယ်မြေတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ရကြောင်း သိရ၏။

စီအိုင်ဒီနှင့် ကျွန်တော်တို့ခန်းက သိပ်မဝေး၍ မကြာ
ခဏ သူ့ရောက်လာတတ်သည်။

သူ့ရောက်လာတိုင်းလည်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဖြစ်
ဖြစ် လုပ်ငန်းတာဝန်နှင့် ပတ်သက်၍ ပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ဖွင့်စရာ
တစ်ခုခုတော့ ပါလာတတ်စမြဲ။

ကျွန်တော်ကလည်း အကျွေးအမွေးတစ်ခုခုဖြင့်
ညှဉ်းခံပြီး အောင့်အီးနားထောင်ရစမြဲ . . . ။

ယခုလည်း ညည်းသံကလေးနှင့် သူ့ရောက်လာ
ပြန်ပါပြီ။

“ဟေး . . . ဝင်းထိုက်ဦး၊ ခိုညည်းသလိုတော့ ညည်း
လောနှင့်၊ ပြော . . . လက်ဖက်ရည်သောက်မလား၊
ဆီချက်စား မလား . . . ”

ကျွန်တော်က ပြောမနာဆိုမနာ ချစ်တပည့်ကို
ခပ်ငေါက်ငေါက်လေး ပြောလိုက်သည်။

သူက ကားသော့နှင့် ဟန်းဖုန်းကို ကျွန်တော့်စားခွဲ
ပေါ်တင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့မှ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းတခါခါလှုပ်
ရင်း . . .

“မဟုတ်ဘူး ဆရာ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်
တော် တော် စိတ်ဆင်းရဲသွားပြီ . . .”

ကျွန်တော် သူ့မျက်နှာကို ကြည့်မိသည်။ “တကယ်
ခံစားနေရတာနှင့်အူရဲ့ . . .” အမြဲလိုလိုပြီးပြီးခွင်ခွင် ကြည့်
လင်နေတတ်သော သူ့မျက်နှာ၊ ယခု မှုန်မိုင်းဝေရီနေသည်။

သူ့အတွက် ဘေးဆိုင်မှ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်
မှာပေးလိုက်၏။

“ကဲ ဝင်းထိုက်ဦး၊ မင်းမှာ ဘာရင်ဖွင့်စရာပါလာလဲ
မြန်မြန်ပြောနော်၊ ငါ သိပ်အချိန် မပေးနိုင်ဘူး၊ ရုံးမှာ
လျှောက်လဲချက်ပေးစရာ တစ်မှုရှိတယ်၊ ခဏကြာရင်
သွားရမယ်”

“ဒီလိုပါဆရာ . . . ကျွန်တော်နှင့် သိပ်ခင်ပင်ရင်
နီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိတယ် . . .”

www.burmeseclassic.com

“ ကောင်မလေး တစ်ယောက် မဟုတ်လားကွာ ”

ကျွန်တော်က သူခံစားနေရမှုတွေ ပေါ့ပါးသွားစေ

ရန် ဟာသနှောလိုက်သည်။

“ လုပ်ပြီ ဆရာကတော့၊ ကျွန်တော် တကယ်ခံစား

နေရတာ ဆရာ . . . အမျိုးသားတစ်ဦးပါ။ ကျွန်တော်

နှင့် ညီလိုအစ်ကိုလိုပဲ၊ အရမ်းခင်တယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း

အရမ်းအကူအညီပေးဖူးတယ်။

အခု သူ (၃၂၆) နှင့် အချုပ်ထဲ ရောက်နေတယ်”

((၃၂၆) မှာ ထက်မြက်သော လက်နက်နှင့် အပြင်း

အထန် နာကျင်စေမှု ပုဒ်မဖြစ်သည်။ ရဲစခန်းမှာ အာမခံ

ပေးနိုင်။)

“ အမှုကလည်း အမှုမှန်၊ သက်သေတွေကလည်း

အထင်အရှား၊ ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း ဖမ်းပြီး ရီမန်ယူ ထား

ပြီးပြီ၊ ဒီလိုအမှုမျိုးဆိုတာက နစ်နာသူ တရားလိုရဲ့

အပေါ်မှာ အဓိကကျတာ မဟုတ်လား ဆရာ၊ တရားလိုနှင့်

ညီနင်းဖို့ ကျွန်တော် သွားတွေ့ပါတယ်၊ ဟိုက လုံးဝ လက်မခံ

ဘူး၊ သူ့ကိုထောင်မကျကျအောင် လုပ်မယ်လို့ ပြောတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးလို့ရမလဲ ဆရာ . . . ၊

အဲဒါကို ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက မကျေနပ်ဘူး၊ ကျွန်တော်သာ ဒီလိုဖြစ်နေရင် သူ မလွတ်လွတ်အောင် လုပ်ပေးမှာတဲ့၊ ရဲတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အာမခံလေးတောင်ရအောင် လုပ်မပေးနိုင်ဘူးတဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ငိုပြီးပြောတယ် ဆရာ . . . ၊

ကျွန်တော် သူ့ကို သနားလည်း သနားတယ်၊

လွတ်လည်း လွတ်စေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . .

ဘာမှလဲ မတတ်နိုင်ဘူး ဆရာ . . . ”

ရဲဖြစ်သည်နှင့် သည်လို ပြဿနာမျိုးကတော့ တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ ကြုံကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လူမှုရေးက လူမှုရေး၊ ဥပဒေက ဥပဒေသာ ဖြစ်သည်။ ဥပဒေအထက်၌ မည်သူမျှမရှိဟုဆိုသည် မဟုတ်ပါလား။ ရဲသည်လည်း ဥပဒေဘောင်အတွင်းကသာ ကူညီမှု ပြုနိုင်မည်ကို သဘောပေါက်သင့်သည်။

“ရဲက အာမခံမပေးနိုင်ပေမယ့် တရားရုံးက အာမခံပေးနိုင်တာပဲကွာ၊ တရားရုံး အာမခံရအောင် ကြိုးစားကြည့်

တရားရုံးကလည်း နစ်နာသူရဲ့ ဒက်ရာအနေအထား၊
ဆေးကုသမှု အနေအထားကို ကြည့်မယ်။ လုံလောက်တဲ့
ဆေးကုသမှုနဲ့ နှစ်ဦးလည်း ပေးနိုင်တယ်။ ချုပ်နှောင်ထားဖို့လည်း
လိုအပ်ဘူးဆိုရင် အာမခံပေးပါလိမ့်မယ်။

တကယ့် အခက်အခဲကြုံချိန်မှာ အနီးကနေ ကူညီ
အာဇာနည်ပေးမှု မိတ်ဆွေစစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်းမို့ သူဘယ်
အာဇာနည်ပဲ မကောင်းမြင်နေပါစေ မင်းကတော့ ဥပဒေ
အောက်ထဲကနေ အတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီပေးပါ။ တ
ခြင်းပြင်းနှင့် မင်းအပေါ် နားလည်လာပါလိမ့်မယ် . . . ”

“ ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ ခံယူထားပါတယ် ဆရာ ”

“ ဒါဆိုလဲ ပြီးပြီပေါ့ကွာ၊ ကဲလက်ဖက်ရည်လေး
ဆွဲဆောင်လိုက်ပါဦး . . . ”

ဝင်းထိုက်ဦးတစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်သောက်
ပြီး ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။

“ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ရဲ့ လူမှုရေးနှင့် တာဝန်
ထွေးရာ၊ ဥပဒေဘောင်ထဲကသာ ကူညီနိုင်မှုဆိုသည်
အတိုင်းအတာတွေကို သဘောမပေါက်ကြသမျှ အတတ်

www.burmeseclassic.com

အမြင် လွဲမှားမှုတွေ ရှိနေဦးမှာပဲ ဝင်းထိုက်ဦးရေ . . .
သူ့ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ရေရွတ်
လိုက်မိပါသည်။

တစ်ချိန်သောအခါက ကျွန်တော်လည်း ဝင်းထိုက်
ဦးလိုပင် ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။

ရဲအရာရှိတစ်ဦးဘဝဖြင့် ဖြူစင်သောမေတ္တာ
စေတနာတွေ ပုံအောက်က ကူညီခဲ့သမျှ အနင်းခြေခံခဲ့ရဖူး
ပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သည့် (၁၉၉၀) ခုနှစ်။

ကျွန်တော် ဗဟန်းမြို့နယ် ရဲစခန်းတွင် စခန်းတူ
တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အချိန်က ဖြစ်ပါသည် . . .

(နှစ်)

“ အန်ကယ်ကို သမီး ကန်တော့ပါရစေ . . . ”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူမက အသင့်ပါလာသည့်
နိုင်ငံခြားပြန် မုန့်ပုံးတစ်ပုံးကို စားပွဲပေါ်တင်သည်။
တစ်ဆက်တည်းပင် သမံတလင်းပေါ် ကျုံ့ကျုံ့

www.burmeseclassic.com

လေး ထိုင်ချသည်။

ပြီးတော့ လက်အုပ်ချိ၍ ကျွန်တော့်ကို ကန်တော့သည်။

ကျွန်တော်ပင် တားမြစ်ချိန်မရလိုက်၊ မထူးသည့် အတူတူ ကျွန်တော်က ကန်တော့ခံပြီး ဆုမွန်ကောင်းတွေ ပေးလိုက်၏။

သူမနှင့် ကျွန်တော်အတန်ကြာမျှ အလာပသလာပ စကားများပြောဖြစ်၏။ ထို့နောက် သူမ ပြန်သွားသည်။

သူမ၏ အမည်က မငြိမ်းမွန်ဖြစ်၏။ အသက် တတော့ နှစ်ဆယ်ကျော်ရုံရှိဦးမည်။ မြန်မာစာအဓိကဖြင့် ဘွဲ့ယူပြီးပြီဆို၏။

ခေတ်လူငယ်၊ ပညာတတ်၊ တစ်ဦးဖြစ်၍လည်း အပြုအပြင် အနေအထိုင်တတ်၏။ သွက်လက်ချက်ခြာ၏။ ပြောတတ်ဆိုတတ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ရွှေဂုံတိုင်မှ သူဌေးကြီး ဦးအောင်ကောင်းနှင့် ဇနီးဒေါ်ခင်ခင်ညိုတို့၏ မျက်နှာလွဲရသော၊ လက်လွဲရသော၊ ယုံကြည်စိတ်ချရသောသူ ဖြစ်ခဲ့ဟန်တူ၏။

သူဌေးကြီးဦးအောင်ကောင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ညိုတို့
၏ တူမအရင်းဟု သိရသော်လည်း မည်သည့်ဘက်က
တော်စပ်မှန်းတော့ ကျွန်တော်မသိခဲ့။

ဦးအောင်ကောင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံက စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းများရှိရာ မြိတ်သို့ မကြာခဏ သွားရတတ်သည်။

ရန်ကုန်ရှိ အိမ်မှုကိစ္စအဝဝနှင့် လုပ်ငန်းအဝဝကို
မငြိမ်းမွန်ကသာ တာဝန်ယူနေရ၏။

ဦးအောင်ကောင်းနှင့် ကျွန်တော် သိကျွမ်းခဲ့သည်မှာ
လအနည်းငယ်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း၊ လျှင်လျှင်မြန်
မြန်ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်ခြင်းမှာ မငြိမ်းမွန်၏ သွက်လက်ချက်
ချာမှုများကြောင့်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိပါသည်။

အမှန်တကယ်လည်း မငြိမ်းမွန်သည် သွက်သွက်
လက်လက်ရှိလှပါသည်။

(သုံး)

“လာ ကိုစောသိန်း၊ ကိုယ်နှင့် ခဏလိုက်ခဲ့
ကိုယ့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးမယ်”

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်သူမှာ ရဲမှူးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ယခင်ရန်ကုန်တိုင်းတွင် ဒုတိုင်းတပ်ဖွဲ့မှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ အခြားတိုင်းတစ်ခုတွင် တိုင်းတပ်ဖွဲ့မှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိ၏။ ရန်ကုန်သို့ ခေတ္တရောက်ရှိစဉ် ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် လေးစားချစ်ခင်ရသော အထက်အကြီးအထဲဖြစ်၍ ကျွန်တော် ချက်ချင်းပင် ထလိုက်ခဲ့၏။

“ သူတို့က လူချမ်းသာ သူဌေးတွေကွ။ မင်းအကူအညီလိုရင် တောင်းနိုင်တယ်။ သူတို့ အကူအညီတောင်းရင် ထည်း ပေးလိုက် . . . ”

ရဲမှူးကြီးက ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းရင်း ကျွန်တော့်ကို ပြော၏။

ကားက ရွှေဂုံတိုင်ထဲမှ သားနားသပ်ရပ်လွန်းသည့် ဆတ်မိနစ်ထပ်တိုက်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင်ရပ်သည်။

အိမ်အဝင်မှ ခရီးဦးကြိုပြုနေသူတွေက သူဌေးကြီးအောင်ကောင်း၊ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ညိုညိုနှင့် မငြိမ်းမွန်တို့

ဦး။

ဤသည်ပင် သူတို့နှင့် ကျွန်တော်သိကျွမ်းမှု၏ အစ ဖြစ်ပါသည်။

“ကျွန်တော်တို့က အလုပ်ကိစ္စနှင့် ဘိတ်ကို မကြာခဏ သွားရတော့ အိမ်မှာ မငြိမ်းမွန်နှင့် အလုပ်သမားအချို့ပဲ ကျန်ခဲ့တတ်ပါတယ်။ လိုအပ်သလို စောင့်ရှောက်ကူညီပေးပါဦး၊ ဦးစော့သိန်း”

ဦးအောင်ကောင်းက တွေ့ခိုက်ကြုံခိုက် မေတ္တာရပ်ခံ၏။

သည့်နောက်ပိုင်းတွင်တော့ မငြိမ်းမွန်၏အသံက တယ်လီဖုန်းမှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ထံရောက်လာတတ်သည်။

“အန်ကယ်ရေ ခြံရှေ့လမ်းပေါ်မှာ လူတွေ ဆဲဆိုရန်ဖြစ်နေကြတယ် . . . ၊ သမီးအိပ်လို့မရတော့ဘူး ရှင်းပေးပါဦး”

“အန်ကယ် လမ်းပေါ်မှာ အမူးသမားတွေ သောင်းကျန်းနေကြတယ် . . . ”

“အန်ကယ် ခြံရှေ့မှာ မသင်္ကာစရာ လူရိပ်တွေ

တွေ့ပြီးပျောက်သွားလို့ . . . ”

ဆိုသည်အခါတိုင်းတွင် သွားရှင်းပေးခဲ့ရသည်။
ရံဖန်ရံခါ ကျွန်တော် လိုက်သွား၏။ ရံဖန်ရံခါတော့ နယ်
ထိန်းအဖွဲ့လွှတ်၍ ရှင်းခိုင်းသည်။

နောက်ရက်များ၌ မငြိမ်းမွန် ရောက်လာတတ်၏။
ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြော၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့သူငယ်ချင်း
တွေ တစ်အုပ်ကြီး မ,လာ၏။

ကျွန်တော်က လိုင်းခန်းမအားသေး၍ အိမ်မရှိသူ၊
ဇနီးကလည်း အင်းစိန်တွင် ကျောင်းဆရာမ၊ တစ်ဦးတည်း
သော သမီးကလည်း ဆေးတက္ကသိုလ်တက်နေ၏။
ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း ရုံးခန်းထဲမှာပင် ခုတင်ချပြီး အိမ်
အမှတ်ဖြင့် နေ,နေရသည်။

စားစရာ သောက်စရာများကလည်း အဆင်သင့်ရှိ
၍ သူတို့ကို ကျွေးမွေးညှော်ခံနိုင်ခဲ့၏။

မှန်ရာဝန်ခံရလျှင် ကျွန်တော့်ဆရာရဲများကြီးကိုယ်
တိုင် အပ်ပေးထားသူ၊ ရဲများကြီး၏ မိတ်ဆွေဖြစ်၍ ကျွန်တော်
ဝရုစိုက်မှုအနည်းငယ် ပိုချင် ပိုပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် သူတို့ထံက မည်သည့်အကူအညီကိုမှ
တောင်းခံရန် စိတ်မကူးခဲ့ပါ တောင်းခံခဲ့ဖူးခြင်းလည်း မရှိပါ။

မငြိမ်းမွန် မုန့်ပုံးလက်ဆောင်ပေးရာတွင်လည်း
မေတ္တာစေတနာဖြင့် စောင့်ရှောက်ကူညီသူကို ကူညီခံရသူ
က ဖြူဖြူစင်စင် တုံ့ပြန်ခြင်းဟု မှတ်ယူမိခြင်း။

ကြီးသူနှင့် ငယ်သူဖြစ်ခြင်း။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့်အညီ လက်အုပ်ချီကန်တော့
ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်သန့်သန့်ဖြင့် လက်ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

သို့သော် တစ်နေ့သောအခါ၌ ထိုမုန့်ပုံးကလေးက
ကျွန်တော်၏ ရိုးသားဖြူစင်သော မေတ္တာစေတနာတို့ကို
ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်လုံးဝ မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော့် အိပ်ရာဘေးမှ ဘီရို
ပေါ်သို့ ထိုမုန့်ပုံးကလေးကို တင်မိလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(လေး)

“ အန်ကယ် ညကလေသမီးတို့ တစ်ညလုံး မအိပ်

www.burmeseclassic.com

ရဘူး။ သမီးတို့ ခြံဝင်ပေါက်အနီးမှာ မသင်္ကာစရာ လူရိပ်
တွေ တွေ့နေရတယ်။ ညကတည်းက အန်ကယ်ဆီ
အကြောင်းကြားမလို့ဘဲ၊ အရမ်းအားနာတာနှင့် အကြောင်း
မကြားတာ။

နံနက်လင်းလို့ သမီး စုံစမ်းကြည့်တော့ ရန်ကင်း
ရဲစခန်းက ရဲတွေလို့ သိရတယ်။ သမီးတို့အိမ်ကို ဘာလာ
ချောင်းတာလဲ မသိဘူး။ ဦးတို့ အန်တီတို့ကလည်း ခရီး
ထွက်သွားကြတယ်။

အန်ကယ် ကြည့်ပြောပေးပါဦးနော် . . . ”

နံနက် (၈)နာရီခန့်တွင် မငြိမ်းမွန်ဆီက ဖုန်းလာ၏။
ကျွန်တော် ရန်ကင်းရဲစခန်းသို့ ဆက်သွယ်လိုက်
သည်။

စခန်းမှူး၏ ပြောပြချက်အရ မငြိမ်းမွန်တို့ အိမ်သို့
ညက လာရောက်စောင့်ကြည့်သူမှာ နယ်ထိန်းအရာရှိ ဒုရဲ
အုပ် မိုးနိုင်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ဒုရဲအုပ်မိုးနိုင်နှင့် ကျွန်တော်က တိုင်းရုံးအစည်း
အဝေးတွင် အမြဲတန်းလိုလို တွေ့နေကျဖြစ်၍ ခပ်မင်မင်နဲ့

www.burmeseclassic.com

သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ဆက်သွယ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်၏။

“ရန်ကင်းမှာဖြစ်တဲ့ အမှုတစ်မှုက သက်သေခံကားကို ဦးအောင်ကောင်းတို့ ဝယ်ထားတယ်လို့ သိရပါတယ် အစ်ကိုကြီး . . . ၊

ဦးအောင်ကောင်းကို စစ်ကြည့်တော့ ကားက နယ်ထွက်သွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကားပြန်လာတာနှင့် ရဲစခန်းလာအပ်ဖို့ မှာခဲ့ပေမယ့် ခုချိန်ထိ ကားလာမအပ်တဲ့အပြင် ဦးအောင်ကောင်းကလည်း ခရီးထွက်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ဒီကားအဝင်အထွက်လုပ်တာနှင့် ဖမ်းဆီးနိုင်အောင် စောင့်ကြည့်နေတာပါ . . . ”

“ အေး . . . ဟုတ်ပြီ ညီလေးရာ၊ ညီလေးလုပ်တာမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကို့အပိုင်ထဲမှာဆိုတော့ အစ်ကို့ကိုလည်း အသိပေးမှပေါ့။ ကူညီစရာရှိတော့လည်း ကူညီနိုင်တာပေါ့ကွာ ”

“ ဟုတ်ပါတယ် . . . အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

ဆန္ဒစောသွားမိလို့ခွင့်လွတ်ပါ . . . ”

“ ရပါတယ် ညီလေးရာ၊ အစ်ကိုက အပြစ်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကူညီနိုင်အောင်လို့ပါ။ ပြီးတော့ သူတို့က အစ်ကိုနှင့်လည်း အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေမို့ လိုအပ်တာ ရှိလည်း အစ်ကိုကို ပြောပါ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး သက်သေခံကားအပ်ဖို့ လည်း သူတို့ကို ပြောပြပေးပါဦး၊ တစ်ဘက်ကလည်း တျွန်တော်ကို အထင်လွဲနေကြပြီ . . . ”

“ အေးပါကွာ အစ်ကို သူတို့ကို ရှင်းပြပေးပါမယ် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲ အစ်ကိုကြီး . . . ”

ဖုန်းချပြီးသည်နှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် မငြိမ်းမွန် ရောက်လာ၏။

ကျွန်တော်က သူမကို ကော်ဖီတစ်ခွက်ဖြင့် ဧည့်ခံ ရင်း ရှင်းပြ၏။

“ ကိုယ်က ရိုးရိုးသားသားတန်ရာတန်ဖိုးနှင့် ဝယ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ရဲက ပစ္စည်းလက်ခံစာရင်းလဲ ဆွဲ ထည့်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ နှုတ်တော်ရောက်တော့လည်း တရား

www.burmeseclassic.com

သူကြီးတွေက နစ်နာသူဘက်က မျှမျှတတ စဉ်းစားပေး
ပါလိမ့်မယ်။

အခု အရေးကြီးနေတာက သမီးတို့ဘက်က ကား
အပ်ပေးဖို့ပဲ . . .

ကားအပ်ပြီးရင်လည်း ရဲက ဓာတ်ပုံလေးဘာလေး
ရိုက်ယူပြီး ခံဝန်နှင့် ပြန်ပေးထားမှာပါ။

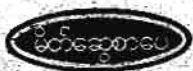
အန်ကယ်ပြောတာ သမီးနားလည်တယ်နော်၊
ဦးအောင်ကောင်းတို့ကိုလည်း ဒီအတိုင်းပြောပြလိုက်ပါ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်၊ ကျေးဇူးပါပဲ . . . ”

သည့်နောက်တွင်တော့ ထိုပြဿနာက ကျွန်တော့်
ခေါင်းပေါ် ပုံကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ရန်ကင်းရဲစခန်းမှ ဒုရဲအုပ်မှီးနိုင်က ကျွန်တော့်ထံ
အကြိမ်ကြိမ်အကူအညီတောင်း၏။

“ အစ်ကိုကြီး မိတ်ဆွေတွေကို ရှင်းပြပေးပါဦး။
အစ်ကိုကြီးရယ်၊ တစ်ဘက် ကားပိုင်ရှင်ကလည်း အထင်
လွဲပြီး ဟိုတိုင်သည်တိုင်လုပ်နေပြီ၊ အထက်ကလည်း
ဒါလေးမှ ရအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးလားလို့ ကျွန်တော့်ကို

မပြီ”

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း မငြိမ်မွေ့ကို အခါခါ

ပြုရ၏။

“ ကားအပ်ပြီးတာနှင့် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပြီး သံမီးတို့ကို ငြိမ်ပေးထားမယ်လို့ ရန်ကင်းက ကတိပေးထားတယ်။ မပြန်ရောက်တာနှင့် တစ်ခါတည်း အပ်လိုက်ပေတော့

နောက်ပိုင်း မငြိမ်းမွေ့ တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ထံ သာကျသွားသလို ဖုန်းဆက်လည်း ကျသွားသည်ကို နှိပ်တော် သတိပြုမိ၏။

ကျွန်တော်ကတော့ “မအားလပ်လို့ဖြစ်မယ်” ဟု စတောင်းမြင်တွေးသည်။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့ ဝတ္တရား ဆိုင်း ကူညီစောင့်ရှောက်ရန် သတိရနေခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အလုပ်အားလပ်သည့် နေ့လယ် တစ်ချိန်၌ မငြိမ်းမွေ့ထံ ဖုန်းဆက်ကြည့်ရန် စိတ်ကူးမိ၏။

ဖုန်းခွက်ကို ဆွဲယူပြီး ဝဏန်းလေးတွေကို လှည့် စစ်သည်။ “ ဟလို . . . ” ဟူသော အသံ ကျွန်တော့်

www.burmeseclassic.com

၄၈

မောင်မိုင်းညို (ချောင်းဦး)

နှုတ်မှ မထွက်မိမှာပင် မထင်မှတ်သော အသံများအား ဖု
ခွက်ထဲမှ တစ်ဆင့်ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။ . . ။

“ မငြိမ်း အိမ်မှာအားလုံးအဆင်ပြေရဲ့လား . . .

“ ဟုတ်ကဲ့ အဆင်ပြေပါတယ် အန်တီ၊ အခု ဘိ
က ဆက်တာလား . . . ”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒါနှင့် ကားကိစ္စအခြေအ
ဘယ်လိုရှိလဲ”

“ရန်ကင်းစခန်းကတော့ ခဏ ခဏ လာတာ
အန်တီ၊ တစ်ခါ တစ်ခါ ညဘက်လာလာချောင်းတာ
တယ်၊ သမီးလည်း အန်တီသင်ထားတဲ့အတိုင်း ကား
လွန်နေတယ်လို့ပဲ ပြောထားတယ်”

“ အေး ကောင်းတယ်၊ ဒါထက် အမှုကိုင်
ဘယ်သူတဲ့လဲ”

“ ဒုရဲအုပ် မိုးနိုင်တဲ့ အန်တီ”

“ သူ့ပုံပန်းက ဘယ်လိုလဲ မငြိမ်း”

“ အသက်ကတော့ အစိတ်လောက်ရှိတယ်
တယ်၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားဖြူဖြူနှင့် ဘူပူချောချော

www.burmeseclassic.com

အန်တီ . . . ”

“ ဒါနဲ့ များအေ ညံ့လိုက်တာ ပွဲပြတ်အောင် တစ်ခါ နည်း ပစ်ပေါင်းထားလိုက်ပါလား . . . ”

မငြိမ်းမွန်နှင့် သူ့အန်တီ ဒေါ်ခင်ခင်ညိုတို့ စကား ကြားနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိလိုက်သည်။

ခိုးနားထောင်သည်ဟု ထင်မှားစိုး၍ ကျွန်တော် ထား မပြောရဲ။ ဖုန်းချပြန်လျှင်လည်း အသံကြားသွားပြီး နှုတ်စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်။

မထူးဟု သဘောထားကာ သည်အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်ဆက်၍ နားထောင်နေလိုက်သည်။

“ ညည်း . . . အန်ကယ် ဦးစောသိန်းဆီ မသွားဘူး ဟေ့ . . . ”

ကျွန်တော့်နာမည်ပါလာသဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ စိတ်မိ၏။

“ သွားပါတယ် အန်တီ ”

“ သူက ဘာပြောလဲ ”

“ အံ့မယ် သူက အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူး၊ လေသံ

တွေတောင် ပြောင်းနေတယ် အန်တီ၊ ကားအပ်ပေး
ပြောနေတယ် . . . ”

“ဟိုဘက်က လိုင်းဝင်ထားလို့နေမှာပေါ့အေ . . .

“ဟုတ်နိုင်တယ် အန်တီ ”

မယုံနိုင်စရာ အသံကြောင့် ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်
တောင့်တင်းသွားသည်။

“ညည်းက လက်ဆောင်လေး ဘာလေး သွားမ
ဘူးလား”

“ ပေးတာပေါ့ အန်တီ၊ မုန့်တစ်ပုံးသွား
တယ် . . . ၊ အားနာပါးနာနှင့် နေပါစေသမီးရယ်လို့တော
မပြောဘူး တစ်ခါတည်း ယူထားလိုက်ဇာယ်လေ . .
ဟင်း . . . ဟင်း . . . ”

“ ငါတို့ပေးတာ နည်းလို့ နေမှာပေါ့အေ ”

ဒါနှင့် ကားကိုရော သေသေချာချာ သိမ်းရဲ့လာ

“ သိမ်းထားပါတယ် အန်တီ၊ မြေအောက်ခန်းတဲ
ပဲ ရှိပါတယ် ”

ကျွန်တော် ဆက်၍ နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့

www.burmeseclassic.com

မုန့်ကို ပုခက်ပေါ် အသာပြန်တင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်၏ နိုးသားပြုစင်သော မေတ္တာစေတနာ

တို့ကို အနင်းချေ အဖျက်ဆီးခံရသောကြောင့် လည်း
ကောင်း။

တာဝန်ဝတ္တရား ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထားရှိသော

ကျွန်တော့် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို စော်ကားခံရ၍ လည်း
ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည် . . . ၊

ထိုအချိန်က ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရီနေခဲ့

သည်ကို ကျွန်တော် သတိပြုမိ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အဆိုးထဲက အကောင်းပမာ၊

အရှုံးထဲက အမြတ်နှစ်ခုတော့ ရလိုက်ပါသည်။

တစ်ခုမှာ “ သက်သေခံကားသည် ဦးစောင့်

ကောင်း တို့၏ အိမ်မြေအောက်ခန်းတွင် ရှိနေကြောင်း”

ရန်ကင်းရဲစခန်းသို့ ကျွန်တော်သတင်းပေး ကူညီနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်

ပြီး။

နောက်တစ်ခုမှာ ကျွန်တော်၏ ရဲလုပ်သက် တစ်

လျှောက်လုံး မုန့်ပုံးလေးကပေးသည့် သင်ခန်းစာကို အမှတ်

www.burmeseclassic.com

ရရ လိုက်နာနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များအပေါ် အမှန်မြင်၍ အမြင်မှန်ရကြ
ပါစေဟု ကျွန်တော် ဆုတောင်းမိပါသည်။

ကံစီမံရာ ဦးဩဘာ

(၁)

အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာအိုကြီး ဦးဩဘာနှင့် ဆရာကတော် ဒေါ်သန်းသန်းတို့၏ ရင်ထဲမှာ သောကမီးတွေ အရှိန်ပြင်းပြင်း လောင်မြိုက်နေမှန်း သိသာလွန်းလှသည်။

ရင်ထဲက အပူရှိန်က မျက်နှာပေါ်တက်၍ ဟပ်နေ၏။

နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်နှာတွေက ကာလရှည်ကြာနေပြင်းထိခံရသော ပန်းပမာ ညှိုးလွန်း၊ နွမ်းလွန်းလှသည်။ နှုတ်မှ ထွက်လာသော အသံကပင် အရင်လို

ဩဇာပါဝါအပြည့်နှင့် လွမ်းမိုးနိုင်သော အသံ မဟုတ်တော့။
အရာရာကို အနှံ့ပေးကာ အားလျှော့ချလိုက်သည့်
ကူကယ်ရာမဲ့သူတစ်ယောက်၏ အသံမျိုး။

တုန်ရင်၊ နွမ်းဟိုက်၊ တိုးလျှော့ဖြင့် . . .

ချမ်းသာသူတွေအတွက် မပြောပလောက်တဲ့
အတိုင်းအတာပေမယ့် ကျုပ်တို့အတွက်တော့ ဘဝပျက်
လောက်တဲ့ ပမာဏပါ။

မိသားစုတစ်စုလုံးရဲ့ အသက်သွေးချွေးတွေ၊
ခွန်အားတွေ၊ ဘဝတွေ ပေးဆပ်ပြီးမှ ရခဲ့တဲ့ငွေပါ ဦးစော
သိန်း။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေးဆပ်ရင်းနှီး
စုဆောင်းခဲ့ရတဲ့ ဒီငွေဆယ်သိန်းဟာ တရားဝင်ခွင့်ပြုချက်နဲ့
လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းတစ်ခု မှန်ဆိုင်း
သွားတာနဲ့ ဆုံးရှုံးမသွားသင့်ပါဘူးဗျာ”

ဆရာဦးဩဇာ၏ စကားက ကျွန်တော့်နှလုံးသား
ကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်သွားခဲ့ပါသည်။

အသက်သွေးချွေးတွေ၊ ဘဝတွေ၊ ခွန်အားတွေ

www.burmeseclassic.com

ပေးဆပ်ပြီးမှ ရခဲ့တဲ့စငွေပါ။

အသက်သွေးချွေးတွေ . . .

ဘဝတွေ . . .

ခွန်အားတွေ . . .

ပေးဆပ်ခြင်း . . .

ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ထိုစကားတွေ ထပ်ခါတလဲလဲ ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် ကျွန်တော့်အသိအာရုံထဲ၌ ဆရာဦး
ဩဘာနှင့် မိသားစုလေး၏ ပုံရိပ်က ဖျပ်ခနဲ ပေါ်လာပါ
တော့သည်။

ဆရာဦးဩဘာသည် အင်းစိန်အမက( ) တွင်
နှုတ်ပေါင်းများစွာ မြေဖြူကိုင်ခဲ့ပြီး ထိုကျောင်းမှပင်
လုပ်သက်ပြည့်၊ သက်ပြည့်ပင်စင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်၏။

သူနှင့် တစ်ကျောင်းတည်း စာသင်ဖက် ကျွန်တော့်
ဇနီးကို အကြောင်းပြု၍ သူနဲ့ သိကျွမ်းရခြင်းဖြစ်သည်။

ခင်မင်မှုသက်တမ်း အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။

ဆရာဦးဩဘာ၏ မိသားစုတွင် လူဦးရေး သုံးဦး

www.burmeseclassic.com

သာ ရှိ၏။

ဆရာဦးဩဘာ၊ ဆရာကတော်ဒေါ်သန်းသန်းနှင့် တစ်ဦးတည်းသောသားလေး မောင်တိုးမြင့်တို့ ဖြစ်သည်။

မောင်တိုးမြင့်ကား သားတကာတို့တွင် ရှာမှ ရှား၊ တကယ့် သားယောက်ျားဟု ဆိုနိုင်သူ ဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်ကပင် မိဘအပေါ် သိတတ်သူ၊ ယဉ်ကျေး လိမ္မာသူ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ မြွေစွယ်ကျိုးလို မိမိကိုယ်ကို နှိမ့် ချရုံကိစ္စတတ်သူ၊ ပညာကြီးစားသူ စသည်ဖြင့် ကောင်းခြင်း အပြာပြာနှင့် ထူးချွန်ပြည့်စုံသူလေးဖြစ်သည်။

ဆယ်တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် မောင်တိုးမြင့် စစ်တက္ကသိုလ် တက်ခွင့်ရ၏။

ကျောင်းဆင်းပြီး ခွင့်ပြန်လာသော ရက်တစ်ရက်၌ ဆရာဦးဩဘာအိမ်တွင် အန္တရာယ်ကင်းဆွမ်းကျွေး အလှူ လုပ်သည်။

အလှူသို့ ကျွန်တော်နှင့်ဇနီးတို့ သွားရောက်ခဲ့၏။

မောင်တိုးမြင့်ကို နုသစ်ပျိုမျစ်သော ရုပ်သွင်၊ မြင့်မား ထွားကျိုင်းသော ကိုယ်ဟန်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ တပ်မတော်

www.burmeseclassic.com

အရာရှိဝတ်စုံဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသည်။

“တစ်ကောင်တည်း၊ ဒါပေမဲ့ ခြင်္သေ့ဗျ”

သားတစ်ယောက်တည်း ရှိသော်လည်း သားတစ်
ရာမက အားကိုးအားထားပြုနိုင်သူ မောင်တိုးမြင့်နှင့် ပတ်
သက်၍ ဆရာဦးဩဘာပြောလေ့ပြောထရှိသောစကား
ဖြစ်သည်။

ယခုမှ မောင်တိုးမြင့်တည်းဟူသော ခြင်္သေ့ပေါက်
လေးသည် သူ့မိသားစုအတွက်သာမက တိုင်းပြည်ကပါ
အားထားလောက်သည့် အနာဂတ်၏ အောင်စစ်သည်တစ်
ယောက်ဖြစ်နေပါချေပြီ။

သားဖြစ်သူ၏ ပခုံးကို ဖက်ကာ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ
ပီတိဖြာနေသည့် ဦးဩဘာ၏ တက်ကြွရွှင်လန်းသော
မျက်နှာကို လက်ရှိ အခြေအနေ ယခုအနေအထားနှင့်
ကျွန်တော် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိလိုက်၏။

အကွာခြားကြီး ကွာခြားနေကြောင်း ကျွန်တော်
သတိပြုမိ၏။

အမှန်တော့ ဦးဩဘာ၏ အပြုံးကို မတွေ့ရသည်

မှာ ယခုမှ မဟုတ် လွန်ခဲ့သည့် ငါးနှစ်ခန့်ကတည်းက ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့ကို ကျွန်တော် မှတ်မှတ်ရရ ရှိနေခဲ့၏။

(၂)

ထိုနေ့ နံနက်ပိုင်းက အငြိမ်းစားယူတော့မည့် ဆရာဦးဩဘာအတွက် နှုတ်ဆက်မိတ်ဆုံစားပွဲလေးတစ်ခု ကျောင်းတွင် ပြုလုပ်ပေး၏။

ညနေပိုင်း၌ ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးတို့ ဦးဩဘာအိမ် သို့ သွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားချိန်တွင် ဦးဩဘာနှင့် ဒေါ်သန်းသန်းတို့သည် တပည့်များက ကန်တော့လိုက် သော ဆရာ/ဆရာမများက ဂုဏ်ပြုလိုက်သော အမှတ် တရ လက်ဆောင်များကို ကြည့်ရှုနေဆဲ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်က ရဲအရာရှိဘဝမှ ပင်စင်ယူခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဦးဩဘာထက် တစ်နှစ်စော၏။ ထို့ကြောင့် ပင်စင်စား ကျင့်စဉ်များဖြင့် ရယ်စရာ၊ မောစရာ ပြောရင်း အားပေးရှင်း စကားကောင်းနေကြသည်။

ဦးဩဘာကတော့ မပါမဖြစ်သားချစ်မောင်တိုးမြင့်
ဆွဲမဟုတ် ဗိုလ်မှူးတိုးမြင့် အကြောင်း အားပါးတရ
ပြောနေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက
အိတ်မခေါ်ဘဲ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည့် ကားသံကြောင့် ကျွန်
တော်တို့ အားလုံးစကားစဖြတ်ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ
သည်။

အစိမ်းရောင် စစ်ဂျစ်ကားတစ်စီး။
တပ်မတော်အရာရှိ သုံးဦးဆင်းလာကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။

“ သားလေး ကိုတိုးလာတယ် ”

ဒေါ်သန်းသန်းက နှုတ်မှ လွတ်ကနဲ ပြောရင်း အိမ်
ခွဲထွက်သွားသည်။

အမှန်က ထိုသူများထဲတွင် မောင်တိုးမြင့် မပါပါ။
ဒေါ်သန်းသန်းမှာ သားဖြစ်သူမပါလာသည်ကို
မှီမှ ကိုယ့်ရိုက်သတ်ရင်း ဧည့်သည်များအား ကြိုလာ၏။

www.burmeseclassic.com

ပန်းပေါ်တွင် တွေ့ရသော ရွှေရောင် အပွင့်အခက်
များကြောင့် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦးနှင့် ဗိုလ်ကြီး
နှစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိလိုက်သည်။

သူတို့ရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသော စိုးရိမ်
စိတ်ကြောင့် ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ 'ထိတ်ကနဲ' ဖြစ်သွား၏။
ဦးဩဘာ၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူကတော့
ရိပ်မိသေးဟန် မတူသေး။ ပြုံးရွှင်မျက်နှာဖြင့် ဧည့်သည်များ
အား နေရာထိုင်ခင်း ပေးနေသည်။

အချိန်အတန်ကြာထိ မည်သူ့ဆီကမှ စကားသံ
ထွက်မလာ။

တော်တော်လေးကြာမှ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးထံက ချောင်
ဟန်သံ တစ်ချက် ထွက်လာသည်။

ထို့နောက် ခြောက်ကပ်ဆို့နှစ်သော စကားသံများ

“ကျွန်တော်တို့ ချစ်ခင်လေးစားရသော ဆရာကြီး
တို့ရဲ့သား ဗိုလ်မှူးတိုးမြင့်ဟာ ရှေ့တန်းတစ်နေရာမှာ တိုက်
ပြည်အတွက် အသက်ပေးလှူသွားပါတယ် ဆရာကြီး
ခင်ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

(၃)

“ အသက်သွေးချွေးတွေ၊ ဘဝတွေ ပေးဆပ်ပြီးမှ
ရခဲ့တဲ့ ငွေပါ”

ဦးဩဘာ၏ စကားတွေက ရင်နှင့်အောင် မှန်လှ
သည်။

သူ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမည်ဆိုကလည်း ကြေကွဲဝမ်း
နည်းလောက်ပါ၏။

တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်လှူသွားခဲ့ရာသည့်
ဆစ်ဦးတည်းသော သားရတနာ ဗိုလ်မှူးတိုးမြင့်အတွက်
နိုင်ငံတော်က ထောက်ပံ့ခဲ့သည့် ငွေများ မဟုတ်ပါလော။

ထိုမျှမကသေး။ ရှည်လျားလှသည့် ကျောင်းဆရာ
ဆက်တမ်းတစ်လျှောက် ပီတိကို လှိုင်လှိုင်စားရင်း ခြိုးခြံ၊
အတ္တတာ၊ စုဆောင်းခဲ့သည်တို့ကလည်း ကာလကြာလေ
အောင်ပိုပမာ မြင့်လာလေ ဖြစ်ခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ဈေးကွက်စီးပွားရေး ယဉ်ကျေးမှု
နှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီ
ဥစ္စာ ထဲက တစ်ခုနှင့် ဦးဩဘာ ဆက်သွယ်မိလိုက်သည်။

‘မေတ္တာဝါဒီ အထွေထွေ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ ကုမ္ပဏီ’

ထိုကုမ္ပဏီသည် မြန်မာနိုင်ငံအဝှမ်း ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေသည့် ကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား အပါအဝင် သတင်းစာဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းအစောင်စောင်ကလည်း လက်ကမ်းကြော်ငြာများ၊ ဇာတ်လမ်းတိုများဖြင့် အကျိုးတူ အပ်နှံငွေများ အပ်နှံကြရန် ဆွဲဆောင်ဖိတ်ခေါ်ခဲ့၏။

‘မေတ္တာဝါဒီ’ က ပေးသည့် အကျိုးအမြတ်ကလည်း မဆိုး။ တစ်လလျှင် ငွေတစ်ရာကျပ်အတွက် ငါးကျပ်နှုန်း ခံစားခွင့်ပြုထားသည်။

သားလေးအတွက် နိုင်ငံတော်က ထောက်ပံ့သည့် ကရုဏာကြေး၊ ဆုကြေး၊ ပင်စင်လစာတွေနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ခြံတောင်ပိုမာ သူ့စုဆောင်းခဲ့သည့် ငွေတွေကို ပေါင်းလိုက်၏။ ငွေကျပ် ရှစ်သိန်းနီးပါးရသည်။

ဆရာကတော် ဒေါ်သန်းသန်းက လူရှိသေ၊ လူမရှိသေ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဝတ်ဆင်လာခဲ့သော လက်ဝတ်လက်

စား အားလုံးကို ချွတ်ရောင်းပြီး ဆယ်သိန်းပြည့်အောင် ပြည့်ပေး၏။

ငွေဆယ်သိန်းအပေါ်တွင် လစဉ်ထုတ်ယူရရှိမည့် အကျိုးအမြတ်ငွေငါးသောင်းကို မျှော်လင့်၍ မေတ္တာဝါဒီ အထွေထွေ အကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီထံ ထိုငွေတွေကို ဦးဩဘာ အပ်နှံမိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ငွေအပ်ပြီး တစ်လတိတိ ပြည့်သောနေ့မှာ (၅) ရာခိုင်နှုန်း အကျိုးအမြတ်ငွေ ငါးသောင်းကို ဦးဩဘာ ထုတ်ယူရခဲ့၏။ ဒုတိယလ၊ တတိယလ၊ စတုတ္ထလနှင့် ပဉ္စမမြောက်လထိ အေးအေးချမ်းချမ်း ထုတ်ယူရခဲ့၏။

ပြဿနာ၏ နိဒါန်းက ဆဋ္ဌမမြောက်လဖြစ်သည့် အောက်တိုဘာလတွင် အစပျိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ဦးဩဘာ သူရသင့်သည့် အကျိုးအမြတ်ငွေကို တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ထုတ်ယူမရခဲ့ပါ။

သူ့တင်မက အခြားအပ်နှံသူမည်သူ့ကိုမျှ ထုတ်ငွေခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

“ကုမ္ပဏီ ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီ”

www.burmeseclassic.com

“မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်လှိုင်နှင့် ဦးတင်မြိုင်တို့လည်း လစ်ပြေးသွားပြီတဲ့”

ကောလဟလ ဗုံးတွေ 'ဆရာဦးဩဘာ၏ ရင်ကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး လာရောက်ထိမှန်၊ ပေါက်ကွဲနေသည်။ ငွေတွေ ထားစရာ နေရာမရှိလို့ အကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီမှာ လာအပ်သူတွေ။

ငွေတွေ သိန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာနေပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမလုပ်တတ်၍ ကုမ္ပဏီမှာ မြှုပ်နှံသူတွေ အတွက် ဘာမှမဖြစ်၊ လှေသူကြီး လှေမှောက် သလောက်သာ ရှိမည်။ နောက်ဆုံး ဆင်ပိန်ကျဲလောက်တော့ ကျန်ဦးမည်။

“ငါ့အဖြစ်က သူတောင်းစားခွက်ပျောက်သလို ဖြစ်နေပြီ”

စိတ်နာနာနှင့် သည်လိုပင်တွေးခဲ့မိသေး၏။

ဦးဩဘာ အပါအဝင် အပ်နှံသူတွေက ငွေရင်းပြန်ထုတ်ရန် ကြိုးစားပြန်သည်။ ထုတ်ယူခွင့် မရ။

တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီအတွင်း ကုမ္ပဏီရုံးချုပ်တွေမှာ လူတွေ စုရုန်းလာသည်။

မကျေမနပ်ဖြင့် မြည်တွန်တောက်တီးသံ၊ ဆူညံ
အော်ဟစ်သံတွေ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေအများအပြား ရောက်လာပြီး အခြေ
အနေကို ထိန်းသိမ်းယူရသည်။

ထိုနေ့က ဦးဩဘာ အိမ်ပြန်နောက်ကျခဲ၏။ ယခင်
တ နေ့လယ်မှန်းမတည့်မီ ပြန်ရောက်တတ်သော်လည်း
ထိုနေ့ကတော့ ညနေပိုင်းနေချိမှ ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ပြန်
ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ သားကြီးရာ၊ မင်းအဖြစ်က ဆိုး
လှချည်လားကွာ ”

ဦးဩဘာ ထိုစကားကိုသာ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ
ရေရွတ်နေမိပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သည်လရမည့် ဘဏ်တိုး
အမြတ်ငွေဖြင့် ရှေ့တန်းတစ်နေရာတွင် တိုင်းပြည်အတွက်
အသက်ပေးလှူသွားသော သားကြီး ငိုလ်မှုတိုးမြှင့်အတွက်
ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုမည်ဆိုသော ရည်မှန်းချက်လေး ပျက်
ပြယ်သွားသောကြောင့်ပါတည်း။

www.burmeseclassic.com

(၄)

ဦးဩဘာက သူယူလာသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ကျွန်တော့်အား လှမ်းပေးသည်။

မေတ္တာဝါဒီ အထွေထွေအကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီမှ ထုတ်ပေးထားသည့် အကျိုးအမြတ် ထုတ်ယူခွင့် အစုဝင် စာအုပ်နှင့် အခြားစပ်ဆိုင်သော အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းအချို့ ပါဝင်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်တစ်စုံတစ်ယောက်လုံး လေ့လာကြည့်သည်။

ငွေအပ်နှံခြင်းနှင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိခွင့်အတွက် ကုမ္ပဏီနှင့် ဦးဩဘာတို့ စာချုပ် ချုပ်ထားပြီး စာချုပ်အမှတ်က ၃၅၅၀/ ၂၀၀၂ ဖြစ်၏။

ငွေဆယ်သိန်းကို (၃-၅-၂၀၀၂) နေ့တွင် အပ်နှံခဲ့ပြီး (၂၀၀၂) အောက်တိုဘာလထိ အကျိုးအမြတ်ငွေများ ထုတ်ယူထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

“ဒီအကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီတွေဟာ လူလိမ်တွေမှာ လား ဦးစောသိန်း ”

ဦးဩဘာက သူ့စိတ်ထဲက သံသယကို ဖွင့်ဟ၏။

“ တစ်ထစ်ချ စွပ်စွဲလို့တော့ မရဘူးဆရာ၊ ဒါပေမယ့်
တုတ်ဘူး လို့လည်း မပြောနိုင်ဘူး . . .

ပြည်သူလူထုဆီက အပ်နှံငွေသိန်းထောင်ပေါင်း
များစွာကို လက်ခံပြီး လစ်ပြေး သွားတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် ခုဖြစ်စဉ်က မေတ္တာဓါဒီကုမ္ပဏီတစ်ခု
လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဝန်ဆောင်မှု၊ အကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီ
အားလုံးနီးပါးလောက်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြတာပါ။

ဒီအတွက် သူတို့ဖက်မှာလည်း ပြောစရာ ဆင်ခြင်
ဆင်လက်တွေ ရှိပါတယ် . . .

၂၀၀၂ ခုနှစ် တရားမဝင် ငွေကြေးများနှင့် ပစ္စည်း
များ ထိန်းချုပ်ရေး ဥပဒေ အခန်း (၃)၊ ပုဒ်မ (၅) ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်တွေအရ ငြိစွန်းတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေဟာ ငွေရေးကြေးရေး
ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်ခွင့် မရှိတော့ဘူး။

ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ ငွေကြေးလုပ်ငန်းတွေကို အဲဒီ
ဥပဒေနှင့်အညီ တရားဝင် ရပ်ဆိုင်းခဲ့တာဖြစ်တယ်လို့
ကြောင်းပြ ထုချေကြပါတယ်”

“ ဒါဆို ကျုပ်တို့ငွေတွေ ပြန်မရနိုင်တော့ဘူးလို့”

www.burmeseclassic.com

ဦးဩဘာ၏ အသံက တုန်ရင်နေသည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ဆရာ၊ ပြန်ရနိုင်ပါတယ်၊ တရားဥပဒေနှင့်အညီ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေနှင့်အညီ ပြန်ရအောင် လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ငွေအပ်နှံသူ အချို့လည်း သူတို့ငွေတွေ ပြန်ရနေကြပါပြီ”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဦးဩဘာ မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်လာသလို ထင်လိုက်ရ၏။ သို့သော် သတိပြင်းလေးလေးကြီးကို ချက်ချင်း ချလိုက်ကာ . . .

“သေမဲ့သူ အသေပြောင့်အောင် ပြောနေတာလား ဦးစောသိန်းရာ”

“မဟုတ်တာ ပြောပါမလား ဆရာရယ်၊ ကျုပ်ပြောရင် ယုံလိုက်စမ်းပါ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ သူတို့ကို တရားကြောင်းနဲ့ တရားစွဲရမယ် ”

“ကိုယ့်ငွေမရသေးတဲ့အပြင် နောက်ပါထပ်ပြီး ကုန်ကျရဦးမှာလား ဦးစောသိန်း ”

“ကိုယ်ရရန်ရှိတဲ့ ငွေပမာဏကို ဖော်ပြပြီး အတန်ဖိုး သတ်မှတ်ရပါတယ်။ အဲဒီတန်ဖိုးအလိုက် ရုံးတော်

www.burmeseclassic.com

အခွန်တော်တွေ ပေးသွင်းရတာတို့၊ ရှေ့နေခ ပေးရတာတို့ ရှိပါမယ်။ ပြီးတော့ ဇွဲချိန်းရက်တိုင်းမှာလည်း အသေးအမွှား တုန်ကျရတာလေးတွေရှိမယ်။ ဒီလောက်တော့ ထောင်မြင် ရာစွန့်ရမှာပေါ့ ဆရာရယ်”

“အမှုကရော နိုင်နိုင်ပါ့မလား”

နှစ်ပေါင်းများစွာ ပီတိစားခဲ့သူကြီးကို ကျွန်တော် ကြင်နာစွာ ကြည့်မိပါသည်။

အခြားရှေ့နေတစ်ယောက်သာဆိုပါက သူ့အမေး တွေကို စိတ်ချဉ်ပေါက်ပြီး ဟောကံမည်၊ ဟိန်းမည်မှာ အမှန်၊ ကျွန်တော်ကတော့ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ ကိုင်ခဲ့သည့် မြေ ဖြူခဲ့တွေလို သူ့စိတ်သူ့နှလုံးသားတွေ ဖြူစင်သည်ကို သိ၍ သနားကြင်နာစိတ်ပင် ဖြစ်ပေါ်မိပါသည်။

“နိုင်တာပေါ့ ဆရာရယ်၊ ကိုယ့်ဖက်က အထောက် အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံ တင်ပြနိုင်တာပဲ ဥစ္စာ”

“အမှုနိုင်ရင် ကျွန်တော့်ငွေတွေ ပြန်ရမှာပေါ့နော် ဦးစောသိန်း”

ကျွန်တော် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

ဒီအမေးကို ဖြေရန် အဖြေက ကျွန်တော့်တွင် အဆင်သင့် မရှိ

အမှုနိုင်တာက နိုင်တာပဲ ဖြစ်သည်။ ငွေကို ပြန်မရ နိုင်သေး။ ငွေရဖို့အတွက် နောက်ထပ် လုပ်စရာတွေ တစ်ပုံ ကြီး ကျန်သေးသည်။

“ငွေရဖို့ နောက်ထပ် ဇာရီမူတစ်မှု ထပ်ဖွင့်ရဦးမည်” ဟု ကျွန်တော်ပြောလျှင်ရော ဆရာဦးဩဘာ နားလည် သဘောပေါက်နိုင်ပါ့မလား။

ကျွန်တော် ခေါင်းကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ယမ်းခါနေမိ ပါတော့သည်။

(၅)

မည်သို့ပင်ဆိုစေ နောက်ဆုံးမှာတော့ တရားလို ဦးဩဘာနှင့် တရားပြိုင် မေတ္တာဝါဒီ အထွေထွေအကျိုး ဆောင်ကုမ္ပဏီတို့၏ အမှုကို ဦးဩဘာဘက်မှ ကျွန်တော် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

အချို့ကုမ္ပဏီတွေက ခွဲတော်က ခေါ်သည်ကိုပင်

www.burmeseclassic.com

လော၊ ကုမ္ပဏီလိပ်စာတွေ မကြာခဏ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ခြေရာ ဖျောက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် နူးတော်မှ တစ်ဖက် သတ် ကြားနာစစ်ဆေးပြီး အမိန့်ချရတတ်သည်။

မေတ္တာဝါဒီ ကုမ္ပဏီကတော့ ဒီလို အခြေအနေဆိုး ဖောက်၊ ရှေ့နေတစ်ဦး ငှားရမ်းကာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်လနီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး (၂၉-၃-၂၀၀၅) နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး ( ) ၌ တရားလိုမှ အပြီးသတ် လျှောက်လဲချက် တင်သွင်းခြင်း နှင့် တရားပြိုင်၏ ဝန်ခံချေပလွှာ တင်သွင်းခြင်းများ ပြုလုပ် နိုင်ခဲ့ပါသည်။

“ အရင်းငွေများအပေါ် တရားပြိုင်အနေဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာ ချေပရန် မလိုပါ . . .

အကျိုးအမြတ်ငွေများကိုကား တရားလိုများအနေ ဖြင့် တောင်းဆိုရထိုက်ခွင့် မရှိတော့ပါ။ တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီ အနေဖြင့်လည်း ပေးအပ်ရန်တာဝန်မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ၂၀၀၂-ခုနှစ် တရားမဝင် ငွေကြေးများနှင့် ပစ္စည်း များ ထိန်းချုပ်ရေး ဥပဒေ အခန်း (၃)၊ ပုဒ်မ (၅) ပါ ပြဋ္ဌာန်း

www.burmeseclassic.com

ချက်များအရ တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီသည် ငွေရေးကြေးရေး ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခွင့် မရှိသည့်အလျောက် မိမိငွေကြေး လုပ်ငန်းများကို အဆိုပါ ဥပဒေနှင့် အညီ တရားဝင် ရပ်ဆိုင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တရားလိုတင်ပြသည့် အစဉ်ထည့်ဝင်ငွေများနှင့် သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများ မှန်ကန်ပါက တရားလိုအနေဖြင့် ထည့်ဝင်ထားသည့် အရင်းငွေများကိုသာ ပြန်လည် ရထိုက်ခွင့် ရှိပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်အနေဖြင့် ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် ငြင်းဆိုခြင်းမပြု၊ ဝန်ခံချေပ တင်ပြအပ်ပါသည်။ ”

တရားပြိုင် အကျိုးဆောင်ရွေ့နေကြီးက ဆရာဦးဩဘာ ထည့်ဝင် ရင်းနှီးငွေ ကျပ်ဆယ်သိန်းကိုသာ အနိုင်ဖီဂရီ ရထိုက်ခွင့် ရှိကြောင်းနှင့် အကျိုးအမြတ်ငွေများကိုမူ ဦးဩဘာရထိုက်ခွင့် မရှိကြောင်း တင်ပြသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

“ အကျိုးအမြတ်ငွေတွေ လိုချင်လို့ ကိုယ်တော်စိတ်ပါ ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။

အရင်းငွေတွေ ပြန်လည် ရထိုက်ခွင့် ရှိတယ်လို့ ဝန်ခံ
တဲ့အတွက်ပဲ ကျေးဇူးကြီးလှပါပြီ။

မောင်မင်းကြီးသားတို့ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေဗျာ”

ဦးဩဘာ ကျေနပ်သဖြင့် အကျိုးအမြတ်ငွေများရ
ရေးအတွက် ဆက်လက်စောဒကတက်ဖို့မလိုတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် နောက်ရုံးချိန်းတွင် ကျွန်တော်တို့အား
တရားရုံးက အနိုင်ဒီဂရီ ချပေးခဲ့သည်။

“အမှုနိုင်ပေမယ့် လုပ်စရာအလုပ်တွေက အများ
ကြီး ကျန်ပါသေးတယ်။ အချိန်တွေလည်း ပေးရပါဦးမယ်။
အဲဒါတွေကို ကျော်လွန်ပြီးမှ ဆရာငွေတွေကို လက်ဝယ်
ခိုင်ဆိုင်ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ကျွန်တော့်စကား ကြားတော့ ဦးဩဘာ ခေါင်းကို
တဆတ်ဆတ်ညိတ်၏။

“လက်ဖက်ကောင်းစားချင်တော့လည်း ပလောင်
တောင်တက်နေ့ရတာပေါ့ ဦးစောသိန်းရယ်၊ ရှေ့လုပ်ငန်း
အင်အားတွေကိုလည်း ဦးစောသိန်းပဲ အစအဆုံး ကူညီပေးပါဦး။

သားလေးအသက်နဲ့ ရင်းပြီး ရှာပေးခဲ့တဲ့ ငွေလေး

တွေ ဆုံးရှုံးမသွားတော့ဘူးဆိုတာပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီဗျာ”
 ဦးဩဘာ၏ မျက်နှာက စိတ်သက်သာရာ ရခြင်းတို့
 ဖြင့် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းနေ၏။ ကနဦးစတွေ့စဉ်ကလို နေပြင်း
 ခသော ပန်းပမာ ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်း မဟုတ်တော့။
 ခေတ္တမျှ စကားစမြည် ပြောပြီး ဦးဩဘာ ပြန်သွား
 သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ မပြန်နိုင်သေး။
 တရားရုံး အမိန့်မိတ္တူကူးရဦးမည်။
 ကူးခွင့်ရဖို့ အတွက်လည်း လျှောက်လွှာတင်ရဦး
 မည်။

အမိန့်ဒီဂရီမိတ္တူ ရသည့်အခါတွင်လည်း ဇာရီမူ
 ပြုရပြီး အမှုတစ်မှု ထပ်စွဲရဦးမည်။

ဇာရီမူစွဲရာတွင် အရေးကြီးဆုံး အချက်ဖြစ်သည့်
 တရားရုံးကုမ္ပဏီပိုင်ဆိုင်သည့် ရွှေပြောင်းနိုင်သော၊ မရွှေ
 ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းစာရင်းများကို တန်ဖိုး တွက်ချက်ပြီး
 ရုံးတော်သို့ တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။

လောလောဆယ် စုံစမ်းရထားသလောက် တရားရုံး

ကုမ္ပဏီပိုင်မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းဖြစ်သည့် ပလတ်စတစ်စက်ရုံကြီးတစ်ရုံ စက်မှုရုံ (၂) တွင် ရှိကြောင်းသိရ၏။

ဤအတိုင်း ဆိုပါက ဇာရီမူကို အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတော်မှ ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတော်သို့ လွှဲပြောင်းပေးရန် ရုံးပြောင်းလျှောက်ထားရဦးမည်။

မြောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် ရပြီဆိုမှ ဇာရီမူအတည်ဖြစ်ဖို့ ဆက်လက် ကြိုးပမ်းရဦးမည်။

ထို့နောက် တရားရုံး ကုမ္ပဏီပိုင် ပလတ်စတစ်စက်ရုံကြီး လေလံတင်ရောင်းချမည့် ကြော်ငြာကို လေလံတင်ရောင်းချမှ အခြားအမှုသည်များနှင့်အတူ ရသင့်ရထိုက်သည်တို့ကို ခွဲခြမ်းရယူခွင့်ရမည်ဖြစ်သည်။

အပြီးသတ် နိဂုံးချုပ်အခြေအနေကို ရောက်ဖို့ ရုံးပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေ၊ အချိန်တွေ အဖန်ဖန်အလီလီ ကျော်ဖြတ်ရဦးမည် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါသည်။ ကျော်ဖြတ်ပါမည်။

ကျွန်တော်ရမည့် ရှေ့နေခတွေ အတွက်မဟုတ်။

သားဖြူစင်စွာနှင့် တိုင်းပြည်အပေါ် တာဝန်ကျေပွန်
 ခဲ့သော ဆရာအိုကြီး ဦးဩဘာနှင့် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး
 အတွက် မိမိအသက်ကိုပင် မငဲ့ကွက်ဘဲ ပေးလှူသွားခဲ့သည့်
 သားကောင် အာဇာနည် ဗိုလ်မှူးတိုး မြင့်တိုးအား ကူညီခွင့်
 ရခြင်းအတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်ကိုတော့ ကျွန်တော့် နှလုံး
 သားနှင့် ကျွန်တော့်ကိုယ်စောင့်နတ်သာ သိကြမည် ဖြစ်ပါ
 သည်။

ခြောက်ငါးလီသုံးသိန်း

(တစ်)

“ အလင်းရှိရင် အရိပ်ရှိတယ်မောင် . . .

ချစ်ခြင်းမေတ္တာပန်းတွေမွေးပျံ့နေသမျှ အချစ်နဲ့

မောင်အတူ လက်တွဲနေမယ် ” ဆိုတဲ့ ချစ်သူရေ . . .

ဖူးပွင့်စအရွယ်ကတည်းက ရပ်ပတ်ခဲ့တဲ့ကြီး . . .

ထာဝရခိုင်ကျည်တဲ့ မေတ္တာနှောင်ကြီးလို့ မောင်

စဉ်းစားမိခဲ့တယ် . . .

နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ အသည်းနှလုံးမှာ

စာမည်းထိုးခဲ့တယ်။

ဘဝတစ်လျှောက်ငိုလည်းအတူ၊ ရယ်လည်းအတူ

နေနိုင်မယ်လို့ မောင်ထင်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။

ခုတော့ . . . တိမ်ယံမှာ ပျားစွဲသလို မဖြစ်နိုင်မှန်း
နားလည်ပါပြီချစ်သူ . . .

ဆင်စွယ်ဝိမာန်နန်းက အလှူတစ်ပါးကိုမှ ကြင်မယ်
အကြံဆန်းနဲ့ တန်းငိုတတဲ့ သူ့ရွေးပုံပြင်လို့

ဂုဏ်မီးအလွှာ ဆီးကာခြားတဲ့ မင်းကိုချစ်မိတဲ့
မောင် ဟာလည်း ပုံပြင်ထဲက သူ့ရွေးပါပဲကွယ် . . .

စစ်သည်ကောင်း ဟုတ်မဟုတ် စစ်မြေပြင်ရောက်မှ
သိတယ်။

ချစ်သူကောင်း ဟုတ်မဟုတ်ကိုလည်း ချစ်မြေပြင်
ရောက်မှ သိတယ်တဲ့ ချစ်သူ . . .

ကဲ . . . မောင်နဲ့ ချစ်သူတို့နှစ်ယောက် ရှေ့တန်း
ချစ်မြေပြင်မှာ ဂုဏ်ဓနရန်သူတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရပြီ။

“ဂုဏ်ဓနတွေခွဲပစ်ခဲ့။

မောင့်လက်ကို ဆွဲရစ်လှည့် . . .”

အကြိမ်ကြိမ်အခါအခါမောင့် တောင်းဆုတွေလည်း
မပြည့်ခဲ့ပါဘူးချစ်သူရယ် . . .

မင်းက ဂုဏ်နေကို ဆွဲရစ်လို့ မောင်အသည်းကို ခွဲ
ဝစ်ခွဲတယ်မဟုတ်လား။

ချစ်ကြင်နေစဉ်မှာ စွေးစွေးနီတဲ့သွေးတွေ . . .
ချစ်မြေပြင်မှာ အရောင်ပြောင်းသွားပြီပေါ့နော် . . .

စကြာဝဠာတွေ ပျက်ပြုန်းနိုင်ပေမယ့် . . .

မောင့် မေတ္တာတရားကတော့ မပျက်ပြုန်းနိုင်ဘူး
ချစ်သူယုံပါနော် . . . ။

လေယျာဟိန်း၏ ထောင့်ငါးရာအဖြစ်အပျက်က
ကြားဖူးနေကျ ဇာတ်လမ်းတွေအတိုင်းပဲ ဖြစ်သည်။

သူက အညတရတော့ မဟုတ်၊ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု
အဆင့်မြင့်ဝန်ထမ်း စာစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော်
သူ့ချစ်သူ 'လဝန်းရဲခဲ' ဆိုသော မိန်းမချောလေး၏ဘဝနှင့်
ညှိလိုက်တော့ ခြင်္သေ့ဆီနှင့် အုန်းမှုတ်ခွက်လို၊ သီဂီရွှေ
ခွက်နှင့် ကျင်ငယ်ရေလိုလားလားမှ မထိုက်၊ မနှိုင်းအပ်
မယှဉ်ရာဖြစ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရှေ့တန်းချစ်မြေပြင်မှာ သူ
အသည်းကိုခွဲကာ ထိတ်ထိတ်ကြဲ လူချမ်းသာ တစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

၏ သားကို လဝန်းရံခ လက်ထပ်သွားခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းက မဆန်းပေမယ့် ဇေယျာဟိန်း တစ်ယောက် အသည်းကွဲဝေဒနာကို အလူးအလဲခံလိုက်ရသည်။

အသိလက်လွတ် ဖြစ်သွားသည်။ မိမိအသက်ကို စွန့်ရန်အထိ စဉ်းစားမိခဲ့သည်။ နောက်တွင် ယစ်ရွှေရည်နှင့် အဖော်ပြုရင်း အသည်းကွဲသီချင်းတွေ တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ဆိုခဲ့သည်။

နှစ်ဝက်လောက် အရွာတစ်ပိုင်း ဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ ပုံမှန်ဘဝထဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ လူက ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သော်လည်း သူ့အသည်းကတော့ ပုံမှန်ပြန်မဖြစ်နိုင်သေး။ ဝေဒနာအကြွင်းအကျန်အစအန ရှိနေသေးသည်။

တနင်္ဂနွေနံနက်ပိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရားသို့သွား၏။ အေးရိပ်ခိုကာ ဂုဏ်တော်ပွား၏ ပုတီးစိပ်၏။

တစ်ခုသော တနင်္ဂနွေ၏ သာယာသောနံနက်အချိန်တွင် ပြုမြေဝတ္ထုရားအတိုင်း ဇေယျာဟိန်းရွှေတိဂုံဘုရားရောက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်ဘက်မှန်ဝမှာ ဖိနပ်အပ်၍ စောင်းတန်း

အတိုင်း တက်လာခဲ့သည်။

ပန်းဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ပန်းဝယ်သည်။ ကျသင့်ငွေ

ပေးချေပြီး ပန်းစည်းယူ၍ လှည့်အထွက် . . .

“ဟင် . . .”

“အို . . .”

နူးညံ့ထွေး အိသောအရာဝတ္ထုနှင့် ပန်းစည်းကိုင်

ထားသော သူလက်တို့ ထိခတ်မိလိုက်ခြင်းကို ဇေယျာဟိန်း
မှတ်မှတ်ထင်ထင် သတိပြုမိလိုက်ပါသည်။

(နှစ်)

အရုဏ်သွေး ပါးပြင်နှင့်နှင်းလိုဖြူစင်သည့် အလှ

ပိုင်ရှင် . . .

ယဉ်ကျေးသွင်ပြင်မူယာက ရွှေပေးလို့မရတဲ့ အသ

ရေကို ဆောင်နေသကဲ့သို့ရှိ၏။

သိခဲ့ပြီးသောအရာအားလုံးကို မေ့လျော့အောင်

ခွမ်းနိုင်သူဇေယျာဟိန်းသည်လှိုပဲ မှတ်ထင်လိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

“ အားနာပါတယ်ရှင်၊ ခိုင်တောင်းပန်ပါတယ် ”

ရုတ်ရွံ့ဟန်၊ အားနာဟန်၊ တောင်းပန်ဟန်တို့ ရော
နှောနေသော စကားသံထဲမှာ ကဗျာတစ်ပုဒ် ပါဝင်နေသည်
ဟု သူထင်မိသည်။

သူမက ဇေယျာဟိန်းလွတ်ကျသွားသည့် ပန်းစည်း
ကို ကောက်ယူ၏။

ထိုနောက် မလှမ်းမကမ်းရှိ အမှိုက်ပုံးတွင် သွားစွန့်
သည်။

ဇေယျာဟိန်းကတော့ ပြုစားခံနေရသူတစ်ယောက်
ပမာ မှင်တက်မိဆဲ။

‘ ခိုင် ’ ဆိုသော သူမလုပ်ဆောင်သမျှကိုသာ ဇေ
ကြည့်နေမိဆဲ . . .

အတန်ကြာမှ ခိုင်ထံမှ ခွာမရသည့် မျက်လုံးတွေကို
သတိဖြင့် ပြန်လွှဲယူလိုက်ရသည်။

“ ခိုင်ကြောင့် ဖြစ်ရတာမို့ ပြန်ဝယ်ပေးပါရစေအော် ”

“ မဟုတ်တာ၊ ရပါတယ် ”

သူ့ဖျားဖျားသလဲ ပြောနေစဉ်မှာပင် ခိုင်ကပန်းသည်

www.burmeseclassic.com

ထံမှ ပန်းနှစ်စည်းဝယ်၏။ သူ့ကို တစ်စီးပေးသည်။

“အစ်ကိုတစ်ယောက်ထဲလား၊ ခိုင်လည်း အဖော်
ခိုလို . . .”

ပန်းနုရောင်ပွင့်ဖက် နှစ်လွှာမှ ဂီတသံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ဇေယျာဟိန်း ပျော်သွားသည်။

ခိုင်လက်ထဲက ပန်းစည်းကိုယူ၏။ သူ၏ပန်းစည်း
နှင့် ပူးတွဲကိုင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ရွှင်ပျလိုလားစွာ ပြောသည်။

“အစ်ကိုလည်း တစ်ယောက်တည်းပါ။ အတူသွား
ဩတာပေါ့ ခိုင် . . . .”

ထိုနေ့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ‘လဝန်းရံခ’ကို
ထိမရသော ပထမဆုံးနေ့အဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်သွားခဲ့လေ
သည်။

ဇေယျာဟိန်း ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မယုံနိုင်အောင်
အေးရသည်။

ကာလရှည်ကြာစွာ နှလုံးသားတွင် ချစ်ခြင်းဖြင့်

www.burmeseclassic.com

တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ခဲ့သည့် လဝန်းရံခေါ် ပုံရိပ်လွှာအဘယ်
ကြောင့် မှိန်ဖျော့ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရသလဲ . . .

လဝန်းရံခေါ် အမုန်းတရားတွေကို နာကြည်းမိ၍
လား . . .

မေ့ဖျောက်ဖို့ လုံလောက်သည့် အချိန်ကာလတစ်ခု
ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သော ကြောင့်လား။

ခိုင်ဆိုသော မိန်းမလှတစ်ယောက်အပေါ် ညွတ်
ပျောင်းမိသော သူ့စိတ်တွေကြောင့်လား။

တိကျ ရေရာသော အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်
ရာမှ ရှာမရသော်လည်း နှလုံးသားမှာ ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေ
သည့် အခြင်းအရာနှစ်ခုကိုတော့ သူ့သတိပြုမိလိုက်
သည် . . .

တစ်ချိန်က သူ၏နှလုံးသွေးတို့ကို ရံဖန်ရံခါ ပြုစု
ရွှင်လန်းစေသော ရံဖန်ရံခါ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်စေ
သော လဝန်းရံခဟူသော အမည်သည် ယခုအခါ သူ့နှလုံး
သားထဲမှ ဖယ်ရှားခံလိုက်ရခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ
နှင့် . . .

www.burmeseclassic.com

ခိုင်၏ ချိုမြသော အလှကဗျာတွင် အာရုံပြီတွယ်နေခြင်းဟူသော အခြင်းအရာတို့ ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ဇေယျာဟိန်းနှင့် ခိုင်တို့နှစ်ယောက် ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ် အတူယှဉ်တွဲ၍ တက်ခဲ့ကြသည်။

တနင်္လာထောင့် ရောက်တော့ ခိုင်က သူမ၏ ဆလင်းဘက်အိတ်ကိုအပ်သည်။ “ခဏစောင့်နော်၊ ခိုင်မွှေးနံ့မှာ ဝတ်ပြုချင်လို့” ဟုဆို၏။

ဇေယျာဟိန်းခပ်လှမ်းလှမ်းက စောင့်ရင်း ခိုင်ကို ဩည့်နေမိသည်။

ဖြူစင်ဝင်းပသည့် အသားအရည်နှင့် ခိုင်သည် နှုတ်လျားနက်မှောင်ဆံကေသာကို ကျစ်ဆံမြီးထူထူကြီး ဆစ်ချောင်း ကျစ်၍ ရင်ခွင်ရှေ့ဘက်သိမ်း၍ ထား၏။ သောဂီရောင်တဘက်လေး ပခုံးတင်ကာ ပုဆစ်ကျုံ့ကျုံ့ အာရုံပြုနေသည် ကိုယ်နေဟန်ကပန်းပု သူဇာလို သန့်စင် ဆင်ကျေးလှသည်။

အတန်ကြာကြာ ဘုရားအာရုံပြုပြီးမှ ခိုင်ထလာသည်။ သူ့ဆီလှမ်းလျှောက်လာရင်း ပြုံးပြသည်။

www.burmeseclassic.com

“စောင့်ရလို့ စိတ်ညစ်နေလားအစ်ကို”

“စိတ်မညစ်ပါဘူးခိုင်ရဲ့။ ခိုင်ဘုရားဝတ်ပြုတာ
ကြည့်ရင်း အစ်ကိုလည်း စိတ်ကြည်နူးရတယ်လေ”

ဇေယျာဟိန်းက ဆလင်းဘတ်အိတ်ကို ခိုင်ဆီကမ်း
ပေးရင်းပြောသည်။

ဘုရားကို လင်္ကာရစ်လှည့်ပတ်ကြည်ညိုကြ၏။

“ခိုင် . . .”

“ရှင် . . . အစ်ကို”

“လူတိုင်းကို ခိုင်လိုပဲ ကိုယ်ကျင့်တရား ပြုစင်သူလို
ထင်မှတ်နေလားဟင်”

“ဘာလို့လဲအစ်ကို”

“ဒီနေ့မှ သိကျွမ်းခင်မင်ရတဲ့အစ်ကို့ကို ဆလင်း
ဘတ်အိတ်ပေးပြီး ခိုင်ဘုရား အာရုံပြုတယ်လေ . . .”

“ဪ . . . ဒါလား ခိုင်အကျင့်က အဲဒီလိုပါပဲ
အစ်ကို၊ ခင်မိပြီဆိုရင် ယုံမိလိုက်တာပါပဲ။ အစ်ကို့ကို စတွေ့
ကတည်းက လေးလေးနက်နက် ခင်မင်မိဖို့တယ်။
ဒါကြောင့် အပ်ခဲ့တာပါ။ ခိုင်ခင်တဲ့ ယုံတဲ့သူက ရက်စက်

www.burmeseclassic.com

တော့လည်း ခိုင်ကုသိုလ်ပဲပေါ့ အစ်ကိုရယ် ”

“ အစ်ကိုက ခိုင်အတွက် ပြောတာပါ။ အကြောင်း သိသူချင်းတောင် မကောင်းကြံကြံတယ် မဟုတ်လား။ ခိုင် အတွက် စိုးရိမ်မိလို့ပါ ”

“ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်အစ်ကို၊ နောက်ဆိုခိုင် ဆင်ခြင် ပါမယ်နော် ”

မျက်ဝန်းရွဲကြီးဖြင့် ခိုင်၏ သနားစဖွယ်မျက်နှာကို ဩည့်ရင်း လေယူဟိန်း၏ရင်မှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မေတ္တာ နှမ်းတွေ ပွင့်လန်းနေမိသည်။

အင်္ဂါထောင့်ရောက်တော့ လေယူဟိန်းက သူ၏ အိတ်ကိုင်အိတ်ကို ခိုင်ဆီလှမ်းပေးသည်။

“ အစ်ကိုမွေးနံရောက်ပြီ၊ ဒီတစ်ခါ ခိုင်စောင့်ရမယ့် အလှည့်နော် ”

“ အစ်ကို ”

“ ပြော . . . ခိုင် ”

“ လူတိုင်းကို အစ်ကိုလိုပဲကိုယ်ကျင့်တရား ပြုစင် လို့ထင်မှတ်နေလားဟင် ”

www.burmeseclassic.com

“ဟာ . . . ခိုင်က အစ်ကို့ကို ဝလဲစားချေတာ ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား။ အစ်ကို့အကျင့်ကလည်း ဒီလိုပါပဲ ခိုင် ရေ ယုံလိုက်တော့တာပဲ . . .

ဇေယျာဟိန်းနှုတ်က ‘ချစ်မ’ ဆိုသော စကားလုံး လေးကို တမင် တည့်ပေးလိုက်သည်။

ခိုင်၏အရုဏ်ရောင် ပါးပြင်ထက်တွင် တစ်ဒဂံမျှ ပန်းဆီရောင် လှိုင်းထသွားသည်။

ဇေယျာဟိန်းဆင်းတုတော်ကို ရေသပ္ပာယ်ရင်း ခိုင် ကိုလှမ်းကြည့်သည်။ ခိုင်ကလည်းကြည့်နေ၍ ပြုံးမြဲလိုက် သည်။ တည်ငြိမ်သော ခိုင်ကတော့ တုံ့ပြန်အပြုံးကိုပင် ခွေ ခွေတာတာ ပြုံးသည်ဆိုရုံမျှသာ။

လက်ျာရစ်တစ်ပတ်ဘုရားကြည်ညိုပြီး ဇရပ်တစ် ဆောင်တွင် ခေတ္တနားကြ၏။

ယခုမှ သူ့အကြောင်းကိုယ့်အကြောင့် ပြောပြ မိတ်ဆက်ခွင့်ရသည်။ မိသားစုအကြောင်း တွေပြောရာ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်မှုများ တိုးပွားလာသည်။

နေမွန်းမတည့်မီ ဘုရားပေါ်မှ အဘူဆင်းလာခဲ့

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။

လေယျာဟိန်း မခွဲခွာချင်သေး။ အရဲစွန့်၍ ပြောမိ

သည်။

“ အစ်ကိုနဲ့ ခိုင်တို့ တွေ့ဆုံတဲ့ အမှတ်တရအနေနဲ့

နေ့လည်စာကျွေးပါရစေ။ ခိုင်လက်ခံပါနော် ”

“ ခိုင်လည်း စဉ်းစားနေတာအစ်ကို။ အမှတ်တရ

ဖြစ်အောင်ခိုင်က နေ့လည်စာ ကျွေးချင်လို့။ ဒါပေမယ့်

အစ်ကိုကို ခိုင်မပြောရဲဘူးလေ ”

“ ရပါတယ်ခိုင်ရယ်။ ဒီနေ့တော့ အစ်ကို ကျွေးပါ

ရစေ။ ခိုင်ကျွေးတာကို နောက်တစ်ခေါက်မှ စားမယ်နော် ”

အမှတ်တရ ဆုံတွေ့နေလေးက လေယျာဟိန်းနှင့်

ခိုင်တို့နှစ်ဦးစလုံးအတွက် မှတ်မှတ်ထင်ထင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့လည်ရှိ ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်မှာ လေယျာ

ဟိန်း ခိုင်ကို နေ့လည်စာကျွေးသည်။

စားသောက်ပြီးတစ်နေ့တာ၏ ကျန်သည့်နာရီတွေ

ဆို ကန်တော်ကြီး၏ ချစ်သူရိပ်မှာ သွားထိုင်ကြသည်။

“ အစ်ကိုတော့ ဒီနေ့လေးကို တစ်သက်လုံးမေ့တော့

www.burmeseclassic.com

မှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ ခိုင်လည်း သတိရနေမှာပါ။ ဒီနေ့အစ်ကိုနဲ့ ဆုံရတာ ခိုင်ပျော်ပါတယ်။ စိတ်လည်း အေးချမ်းသလို ခံစားရတယ် . . . ”

“ အစ်ကိုတော့ ခိုင်နဲ့ အမြဲဆုံနေချင်သေးတယ် ခိုင် ”

“ ခိုင်လည်း ဆုံချင်ပါတယ်အစ်ကို . . . ”

“ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အစ်ကိုနဲ့ ခိုင် ဆုံကြမယ်လေ။ ဒီနေ့လိုပဲ ဘုရားဖူးကြမယ်။ နေ့လည်စာ တစ်ခုခုစားပြီး ဒီနေရာမှာ လာထိုင်စကားပြောမယ်။ ခိုင်သဘောက ဘယ်လိုလဲဟင် . . . ”

ခိုင်က ပြုံးပြ၏။

ထို့နောက် ဂီတသံနှင့်တူသော စကားလုံးတို့ကို ဖန်ဆင်း၏။

“ အစ်ကို့သဘောနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှပါပဲအစ်ကို ”

တကယ်တော့ ဇေယျာဟိန်းနှင့် ခိုင်တို့ ဆုံတွေ့ပုံက အမှတ်မထင်ရယ်ပါ။ သို့သော် မထင်မှတ်ပောက်အောင်

နှလုံးခုန်နှုန်း မြန်ခဲ့ကြသည်။

အတိတ်ဘဝ၏ တစ်စုံတစ်ရာပတ်သက်ခဲ့မှုနဲ့ များ

ဆက်နွယ်ရောသလား၊ လေ့လာဟိန်း တွေးထင်မိ၏။

တစ်ယောက်မျက်လုံးနှင့် တစ်ယောက်၏ မျက်လုံး

တို့ မကြာခဏ ဆုံမိကြသည်။

ဆုံမိတိုင်းလည်း ရုတ်ချည်းတော့ မလွှဲမယ်မိကြ။

ခိုင်ကတော့ ဘယ်လိုရယ်မသိ။

လေ့လာဟိန်းကမူ ခိုင်၏မျက်ဝန်းမှတစ်ဆင့်

ခိုင်နှလုံးသားသို့တိုင် ကြည့်နေမိပါသည်။

(လေး)

သည်တနင်္ဂနွေက လေ့လာဟိန်းအတွက် ထူးထူး

ခြားခြား သာသာယာယာ ရှိလှသည်။

နံနက်ဦးတွင် ရွှေရောင်နေခြည်နုတို့သည် ခပ်စောင်း

စောင်းဖြာကျနေသည်။

ငှက်ကလေးတွေ တေးသီချင်းဆိုသံကလည်း

ဆင်နေတွေထက်ပင် ပို၍ နားထောင်ကောင်းနေသည်။

အပြာရင့်ရင့်မိုးကောင်းကင်ကြီး၏ ရင်ဘတ်ထဲမှာ

www.burmeseclassic.com

အချစ်တွေဖြင့် ပြည့်သိပ်နေသည်။

ဇေယျာဟိန်း၏ ရင်ဘတ်ထဲမှာတော့ သိင်္ဂီရပန်း
တွေ လန်းဆန်းဖူးပွင့်ဝေဆာလို့ . . .

“ အစ်ကို လာမယ့်တနင်္ဂနွေက ခိုင်နဲ့ အစ်ကိုတို့
ဆုံတွေ့တဲ့ တစ်လမြောက်နေ့နော်။ အဲဒီနေ့ကျရင် ခိုင်
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အစ်ကိုကို မိတ်ဆက်ပေးမလို့၊ သူ့ဇာတိ
အုပ်စုက အစ်ကိုကို တွေ့ချင်ကြလို့တဲ့လေ။

ကန်တော်ကြီး ရေစပ်က ခိုင်တို့ ထိုင်နေကျ နေရာ
မှာပဲ သူ့ဇာတိအဖွဲ့ကို ချိန်းထားတယ်။ အစ်ကိုစောစော
လာခဲ့နော်။

ညနေ နေအေးမှ ဘုရားသွားကြမယ်နော် ”

ပြီးခဲ့သည့် တနင်္ဂနွေက ခိုင်ပြောလိုက်သည်များကို
တစ်လုံးမကျန် သူမှတ်မိနေဆဲ။

သူနှင့်ခိုင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုရားမှာဆုံကြသည်။
ထို့နောက် နေ့လည်စာ တစ်ခုခုစားပြီး ကန်တော်ကြီး ချစ်သူ
ရိပ်မှာ ထိုင်ရင်း စကားပြောကြသည်မှာ ချစ်သော တနင်္ဂနွေ
သုံးကြိမ်တိုင်ခဲ့ပြီ။ ယနေ့ဆိုလျှင် လေးကြိမ်မြောက်နေ့ကို

တ်သန်းရပေတော့မည်။

သည်အတောအတွင်း သူနှင့်ခိုင်တို့၏ အနေအထားကလည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

မျက်ဝန်းများမှတစ်ဆင့်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်ချစ်ခြင်းကို ရှာဖွေခဲ့ကြ၏။ မိတ်ဆွေမက ချစ်သူမည်း မကျတဲ့ အနေအထား။

တစ်လဆိုသော အချိန်ကာလသည် လူတစ်ဦးထောက်နှင့် တစ်ယောက် ယုံကြည်နိုင်ဖို့အတွက် မလုံအောင်ထောက်သေးမှန်း ဇေယျာဟိန်း သဘောပေါက်ပါ၏။

သို့သော် ချစ်ခြင်းမှာ အချိန်မလို၊ ငွေကြေးမလို၊ ချစ်စရာမလို၊ အသက်အရွယ်မလို၊ အဆုံးဆိုရလျှင် ဦးထွက်နှင့် စဉ်းစားစရာမှန်သမျှ ဘာမှမလို။ အချစ်ဆိုတာ နှစ်သားနှင့်ဆိုင်သော အရာသာဖြစ်သည်။

ဇေယျာဟိန်းဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။

တစ်ရက်လေးမျှပင် နောက်ကျမခံနိုင်တော့။ ချစ်အတ္ထာပန်းများကို ယနေ့ပင် ပွင့်ဝေတော့မည်။ ခိုင်ကိုယနေ့ချစ်ခွင့်ပန်မည်။

www.burmeseclassic.com

သည်အတွေးတွေနှင့် သူပျော်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ချစ်သူရိပ်ကို သူ့ရောက်သွားတော့ နံနက် ကိုးနာရီတိတိ
အပြာနုရောင်ဝမ်းဆက်နှင့် လှချင်တိုင်းလှ၊ ယဉ်ချင်တိုင်း
ယဉ်နေသော ခိုင်က အပြုံးတစ်ပွင့်ဖြင့် ကြို၏။

“ ရောက်နေတာ ကြာပြီလားခိုင် ”

“ မကြာသေးပါဘူးအစ်ကို၊ ခုနကမှပါ ”

“ ဒါတွေ စိစဉ်လာရတာ ခိုင် ပင်ပန်းနေတော့မှာပဲ ”

နီညိုရောင် ပန်းပွင့်ကြီးတွေနှင့် ပလတ်စတစ်ဖျာ
ပေါ်မှာ အပြာရောင် လက်ဆွဲခြင်းတစ်ခု၊ ခြင်းထဲမှာ ပန်းသီး
ပျားလိမ္မော်နှင့် ပန်းသစ်တော်သီးတွေ တွေ့ရ၏။ ပလတ်
စတစ် ရေခဲပုံးငယ်နှင့် ထည့်ထားသော ရေခဲစိမ်းအချိုရည်
ဘူးတွေလည်း ပါသည်။

“ မပင်ပန်းပါဘူး အစ်ကို၊ သူ့ဇာတို့အုပ်စုက အစာ
ငမ်းတယ် အစ်ကိုရဲ့။ မစားရရင် အစ်ကိုကိုရော၊ ခိုင်ကိုရော
အပြစ်တင်လိမ့်မယ် ”

ဇေယျာဟိန်း ခိုင်ကို ကြည်နူးစွာ ကြည့်ရင်း . . .

“ ခိုင် . . . ”

“ ရှင် . . . အစ်ကို ”

“ ခိုင် သူငယ်ချင်းတွေမလာခင် အစ်ကိုစကား တစ်ခွန်းလောက် ပြောချင်တယ်ခိုင် . . . ”

“ တစ်ခွန်းမဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်၊ ကြိုက်သလောက်ပြော၊ ခိုင်နားထောင်ပါမယ်။ အခုတော့ အမောပြေအအေးလေး သောက်လိုက်ဦး၊ ပြီးတော့မှ ပြောနော်အစ်ကို”

“ ခိုင်ကအအေးဘူး၊ လက်ဆွဲကွင်းလေးကို ပြုတ်ယူခွင့်ဖောက်၏။ ထိုနောက် အအေးစုပ် ပိုက်ထည့်၍ ဇေယျာဟိန်းကို ကမ်းပေး၏။

“ ဇေယျာဟိန်းမချင့်မရဲ ပြုံးရင်း အချိုရည်ဘူးကိုယူ၏။

“ ခိုင်စိတ်ချမ်းသာအောင် အချိုရည်တို့ကို စုပ်ယူသည်။

“ ခဏထိုင်ပါဦးခိုင်ရယ် ”

“ ဇေယျာဟိန်း ကုန်သွားသည့် အချိုရည်ဘူးကို ဘေးဇာချသည်။ ခိုင်လက်ကို အသာဆွဲယူ၍ အတူယှဉ်တွဲ ထိုင်လိုက်သည်။

“ သူတို့နှစ်ဦး ကျောမှီထားသည့်က ကြီးမားသည့်ပင်စည်နှင့် ကုက္ကိုပင်ကြီး တစ်ပင်၊ သူတို့ရှေ့မလှမ်းမကမ်း

www.burmeseclassic.com

မှာတော့ ကန်တော်ကြီးရေပြင်က လေပြေလှိုင်းတို့၏ ဂီတ
သံဖြင့် . . .

“ အချိန်တွေမစောင့်နိုင်တော့ဘူးခိုင်ရယ် . . . ။

အစ်ကိုခိုင်ကို ချစ် . . . ချစ် . . . ”

ခိုင် ဇေယျာဟိန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဇေယျာဟိန်း သစ်ပင်ကို မှီထိုင်ရင်း ခေါင်းငိုက်စိုက်

ကျနေလေပြီ။

“ အစ်ကို . . . အစ်ကို ”

ခိုင် ဇေယျာဟိန်း၏ ပခုံးတို့ကို ကိုင်လှုပ်၍ ခေါ်
သည်။ မရ၊ ဇေယျာဟိန်း၏ အသိအာရုံကို အဝေး တစ်နေ
ရာသို့ ခရီးထွက်သွားလေပြီ ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာတွင်ကား ချစ်သူရိပ်၌ ဇေယျာဟိန်း
တစ်ယောက်သာ ငြိမ်ဆိတ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့
သည် . . . ။

(ငါး)

“ ထိုင် ညီလေး သက်သာသွားပြီလား ”

“ ဟုတ်ကဲ့၊ သက်တော့သက်သာသွားပါပြီ။ ”

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းတော့နည်းနည်း နောက်နေသေးလယ် ဆရာ . . .”

“ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပဲလေ။ ညီလေးအခပ်ခဲ လိုက်ရတဲ့ဆေးက ပမာဏ နည်းနည်းများသွားတယ် ထင် တယ်။ သုံးဆယ့် ရှစ်နာရီလုံးလုံး ညီလေး သတိမေ့နေခဲ့ တယ်။ ကုသမှုနောက်ကျရင် အသက်အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ ဒေါက်တာ မောင်မောင်မြင့်က ပြောတယ်”

“ ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ အချို့ရည်သောက်ပြီး ၂ မိနစ် ၃ မိနစ်အတွင်း ကျွန်တော် သတိမေ့သွားခဲ့ပါတယ် ”

“ ကံကောင်းတယ်ပြောရမှာပဲ ညီလေးရေ . . . ၊ ဝါသနာရှင်တစ်ယောက်က ညီလေးတို့အတွဲကို ချောင်းနေ တာလေ။ ဝါသနာပါတာလေးတွေ ကြည့်ရမလားလို့ ချောင်းတာကနေ ရာဇဝတ်မှုခင်းကျူးလွန်နေတာ မြင်လိုက် ရတာနဲ့ နီးရာဖုန်းနဲ့ ဝမ်းနှိုင်းနှိုင်းခေါ်ပြီး အကြောင်းကြား တယ်။ ဒါကြောင့် ညီလေးကို ဆေးရုံအချိန်မီ ပို့နိုင်ခဲ့တယ်။ တရုတ်ကြီးနဲ့ အဖွဲ့ကိုလည်း ထွက်ပေါက်ကနေ ပိတ်ဆို့ ဖမ်းနိုင်ခဲ့တယ်လေ . . . ”

ဗဟန်းရဲစခန်းမှူး ရဲအုပ်စောသိန်း၏ စကားကို

www.burmeseclassic.com

လေယာဟိန်း နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။

“ခင်ဗျား . . . တရုတ်ကြီး ဟုတ်လား”

“ညီလေး နားလည်အောင် ပြောရရင် တရုတ်ကြီး ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းက ညီလေးကိုသားကောင် အဖြစ်ရွှေ့လိုက်တာပါ . . .”

ညီလေးရဲ့ ခိုင်ကတော့ လေယာဟိန်းဆိုတဲ့ ဥဒေါင်း မင်းကို ညွတ်ကွင်းထဲ အရောက်ပို့တဲ့ ဒေါင်းမလေးပေါ့ကွာ”

ညီလေးသိသင့်တဲ့ နောက်တစ်ခုက တရုတ်ကြီးနဲ့ ခိုင်ဟာ လင်မယားဆိုတာပါပဲ”

“အိပ်မက် မက်နေသလိုပါပဲဆရာ၊ ဒုစရိုက်သမား ရဲ့ သားကောင်အဖြစ် တစ်လတိတိ ကျုံးသွင်းခံနေရတာ တောင် တစ်စွန်းတစ်စမျှ ကျွန်တော် မရိပ်မိခဲ့ဘူးဆရာ”

“ဒုစရိုက်သမားရဲ့ လှည့်ကွက်ကို နားမလည်တဲ့ ညီလေးရဲ့ အပြစ်လို့ပြောရင် မမှန်နိုင်ဘူး ညီလေး . . .”

ဒုစရိုက်သမားတွေက သူတို့အလုပ်ကို အလွန်ပန်းနပ် လိမ္မာကြတယ်။ ပိပီရီရီရီတယ်။ လူကဲခတ်ကောင်းတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ရွှေငွေလက်ဝတ်လက်စား

တ်ဆင်မထားတာဟာ ဒုစရိုက်သမားနဲ့ မဆုံတွေ့ဖို့ နည်း
ဆမ်းပဲ ညီလေး ”

ရဲအုပ်စောသိန်း စကားအဆုံးသတ်လိုက်သော်
ညည်း ဇေယျာဟိန်း အတွေးများက အဆုံးမသတ်နိုင်သေး။

“မရှင်းလို့ မေးပါရစေဆရာ။ ခိုင်နဲ့ ကျွန်တော်
ဘုရားက ပန်းဆိုင်မှာ မတိုက်မိကြဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် သား
ကောင်ဘဝ ရောက်နိုင်ပါ့မလား ”

ရဲအုပ်စောသိန်း ဇေယျာဟိန်းကိုကြည့်၍ ပြုံးလိုက်
သည်။ သူ့အပြုံးက ဝရုဏာသက်သည့်အပြုံး။

“ သားကောင်အဖြစ် ရွေးပြီးမှ ညီလေးကိုဝင်တိုက်
တိုက်တာလို့ အစ်ကိုထင်တယ် ”

“ ဒါဆိုရင် သူ့မွေးနံ့ထောင့်မှာ ဘုရားဝတ်ပြုတော့
သူ့ဆလင်းဘက်အိတ် ကျွန်တော့်ဆီအပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်
သား လစ်ထွက်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ”

“ ညီလေးရယ် သူတို့က လူကဲခတ်သိပ်ကောင်း
တယ်လို့ ပြောပြီးပြီလေ။ ညီလေး ဒီလိုမလုပ်ဘူးဆိုတာ
အိပ်သိတာပေါ့။ ညီလေးအနီးမှာ သူ့ယောက်ျား တစ်ယောက်ကြီး

www.burmeseclassic.com

ရိုမနေနိုင်ဘူးလို့ ညီလေးထင်လား”

“ကျွန်တော်ဘုရားဝတ်ပြုတုန်း ကျွန်တော့် လက်
ကိုင်အိတ်ယူသွားလည်း ရတာပဲ။ အဲဒီတုန်းက အိတ်ထဲမှာ
နှစ်သိန်းကျော်ပါတယ်ဆရာ. . . .”

“ညီလေးက ဒုစရိုက်သမားကို လျှော့တွက်တာကို
ကွ။ သူတို့မှာ လောဘတွေ အထူးကြီးရှိတယ်။ လက်ကိုင်
အိတ်ထဲက ငွေကြောင့်သားကောင်ဖြစ်ရတာ မဟုတ်ဘူး
ညီလေးဝတ်ထားတဲ့ ဟန်းချိန်းတွေ၊ ဆွဲကြိုးတွေ၊ လက်စွပ်
တွေကြောင့် သားကောင်ဖြစ်ရတာပါ။ တရုတ်ကြီးနဲ့ မခိုင်ဆိုင်
က သိမ်းဆည်းရမိခဲ့တဲ့ ညီလေးရဲ့ ပစ္စည်းတွေရဲ့ တန်ဖိုးထက်
သိန်းငါးဆယ်လို့ ရွှေကျွမ်းကျင်သူက သတ်မှတ်ထားတယ်
လေ။ ကဲ . . . ဘာသိချင်သေးလဲ”

“ကျွန်တော်လက်ဝတ်လက်စားတွေက အားလုံး
အတုတွေ ဖြစ်နေရင်ကောဆရာ”

ဒီတစ်ကြိမ်လေယျာဟိန်း၏ မေးခွန်းကို ဟော
တဟားဟား ရယ်မောသည်။ အတန်ကြာမှ . . .

“ဒုစရိုက်သမားကို ဘယ်တော့မှ အထင်မသေးနဲ့

ညီလေး၊ လျှော့မတွက်နဲ့။ ခြောက်ငါးလီသုံးဆယ် မဟုတ်ဘူး။ သုံးထောင်သုံးသောင်းတောင်မဟုတ်ဘူး။ သုံးသိန်းလောက်တွက်မှတန်ကာကျမယ် ညီလေးရေ။ တစ်သက်လုံးသာ မှတ်ထားပေတော့...”

လိုအပ်သည့်ထွက်ဆိုချက်တွေ မေးပြီး လျှော့ဟိန်း ဗဟန်းရဲစခန်းမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“ ဒုစရိုက်သမားကို ဘယ်တော့မှ လျှော့မတွက်နဲ့။ ခြောက်ငါးလီသုံးသိန်းလောက်တွက်မှ... ”

ဒုရဲအုပ်စောသိန်း၏စကားက သူ့အာရုံမှာငြိပါလာသည်။

“ ခြောက်ငါးလီသုံးသိန်းခြောက်ငါးလီသုံးသိန်း... ”

သူ့နှုတ်ဖျားကလိုက်၍ ရေရွတ်နေမိသည်။ သို့သော် သူ၏ အာရုံတွင်မြင်နေသည်ကတော့ ဒုစရိုက်သမား၏အန္တရာယ်မဟုတ်... ”

“ လဝန်းရံခ ”

ပြီးတော့... ”

“ ခိုင်... ”

ဗိုးသမားမလား

(၁)

“ ကျွန်တော် မောင်မောင့် သူငယ်ချင်းပါ . . .
မောင်မောင့်ကို ရဲတွေ ဖမ်းသွားပြီ . . . ”

ယမင်းသက်ထားဝေ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်
နားထောင်လိုက်သည်နှင့် ကြားရချက်က စိတ်မသက်သာ
စရာ။

“ ရှင် ” ဟူသော ထိတ်လန့်အာမေဋိုက်တစ်ခုပင်
သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြား ရုတ်တရက် ခုန်ထွက်သွား
ရ၏။

တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာသည် ရင်ကို လက်တံဖက်ဖြင့်

ထားရင်းမောင်မောင်သွင်ယံချင်းဆို သူ၏အသံကို နား
စိတ်ထောင်နေမိသည်...။

“ သူ သုံးဖို့ ဝယ်လာတဲ့ ဘိန်းဖြူတစ်ထုပ်ကို သူ့ဆီ
က ရှာတွေ့သွားကြတယ်။ ကျွန်တော်တောင် မနည်းလစ်
ပြေးခဲ့ရတယ်...။

အခု မောင်မောင်ကို ဗဟန်းရဲစခန်းမှာ ချုပ်ထား
ဆယ်လို့ သိရပါတယ်...။

ပြောပြီးသည်နှင့် တစ်ဖက်က ဖုန်းချသွားသည်။
သူမက လေးလံသော စိတ်တွေနှင့် အံ့ကို ကြိတ်ရင်း ဖုန်းကို
ပြေးနှေးစွာ ချလိုက်၏။

နံပါတ်ဖိုးစွဲနေသော မူးယစ်ဆေးသမား တစ်
ယောက်၏ ဇနီးသည်ဘဝမှာ သည်သတင်းမျိုး တစ်နေ့
တုတ် တစ်နေ့ ကြားရလိမ့်မည်ကို သူမ မျှော်လင့်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ ထိုမျှမကသေးပါ။ ဘိန်းဖြူထိုးရင်း
စပ်တန်းလန်းနှင့် လူ့ဘဝကို ကျောခိုင်းသွားပြီဆိုသော
သတင်းဆိုးထိ၊ တစ်နေ့နေ့တွင် ကြားလာနိုင်သည်ဟု နိုင်

www.burmeseclassic.com

သူမ တွတ်ဆထားပြီးပေပြီ . . . . ။

ထိုသို့သော စိုးရိမ်သောကဗျာပါဒတွေ၏ ခြောက်
လှန့်ခြင်းကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူမခံစားနေခဲ့ရသည် မဟုတ်
ပါလား . . . . ။

စိတ်ပျက်အားလျော့ဖွယ်၊ ခါးသီးရွံ့မှန်းဖွယ် နေ့တွေ
ညတွေကို သူမဖြတ်သန်းနေခဲ့ရသည်မှာ . . .

တစ်ရက်မဟုတ်၊ တစ်လမဟုတ်၊ ရက်ပေါင်းများစွာ
လပေါင်းများစွာကြာခဲ့ပါပြီ . . . . ။

မောင်မောင် မူးယစ်ဆေးစွဲနေသည်ကို အိမ်ထောင်
ကျပြီး နှစ်လခန့်ကြာမှ ယမင်းသက်ထားဝေ သိခဲ့ရသည်။

နံပါတ်ဖိုးက လွဲ၍ ဘာဆိုဘာမှ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိ
သော မောင်မောင်အနေအထားကို သတိပြုမိရာက သိရှိခဲ့
ခြင်းဖြစ်၏။

မောင်မောင်ကို ဆေးဖြတ်ဖို့ သူမအမျိုးမျိုး ချော
မော့ စည်းရုံးကြည့်သေးသည်။ ဘယ်လိုမှမရ၊ မရသည်
အဆုံးမှာတော့ သည်လိုအဖြစ်ဆိုး ကြုံလာလျှင် ခံနိုင်ရည်
ရှိရေးအတွက်သာ သူမကိုယ်သူမဆုံးမခဲ့ရသည်။ တည်

တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်နိုင်ရေးအတွက် ဘာသာရေးစာပေတွေ
အားများဖတ်၏။ ဖြေသည်ရာ တစ်ခုခုကို တရားသဘော
အတိုင်း ရှုမြင်နိုင်ဖို့သာ အားထုတ်ခဲ့၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာတစ်ခုထိလည်း
တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်နိုင်ပြီဟု သူမကိုယ်သူမ ယူဆမိခဲ့သည်
...။

ယခု သူမတွက်ဆဖျော်လင့်ခဲ့သော အဖြစ်ဆိုးက
သူမထံဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လာခဲ့ချေပြီ။

နှလုံးသွင်းခဲ့ဖူးသော တရားသဘောတွေ၊ လေ့ကျင့်
ရင့်ကျက်စေခဲ့သည့် တည်ငြိမ်မှုတွေ ဖြေသည်ရာတွေ တစ်စုံ
တစ်ခုမျှ သူမသတိမရနိုင်တော့။

သောက ထောင်ထူပူလောင်မှုက သူမအား ကြီးစွာ
ပစ်စက်ချေပြီ။

ဗျာပါဒ အပူမီးက သူမနှလုံးသားအား တဖျစ်ဖျစ်
ကျွမ်းလောင်နေလေပြီ။

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပင် သူမဝမ်းပန်းတနည်း ထိုင်ချ
စိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကြေကွဲခြင်းတွေက သူမရင်ဝတိုင် လျှိုက်တက်ဆီ
နှစ်၊ မျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်စတွေ တလိမ့်လိမ့် စီးဆင်းထွက်
ကျလာခဲ့ခြင်းမှာ . . .

အချုပ်အနှောင်ခံနေရသည့် ချစ်လင်မောင်မောင်
အတွက်လား၊ သို့တည်းမဟုတ် ကံကြမ္မာဆိုးဝါး နဲ့ချာလွန်း
လှသည့် သူမဘဝအတွက်လား၊ ဘယ်သူ့အတွက်မှန်း
သူမ ကိုယ်တိုင်ပင် မသိ။ ယမင်းသက်ထားဝေ တစ်ယောက်
မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်အုပ်ကာ ရှို့က်ကြီးတစ်ငင် ငို
ချလိုက်ပါတော့သည်။

(၂)

မောင်မောင်နှင့် အိမ်ထောင်မကျမီအချိန်တွေက
ယမင်းသက်ထားဝေဆိုသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ ဘဝ
က ဆင်စွယ်မြနန်းပေါ်က ဘဝဖြစ်ခဲ့သည်။

ဦးစိုးတင်နှင့် ရတနာကုန်သည် ဒေါ်သက်သက်
တို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး ယမင်းသက်ထားဝေ
သူမ၏အလှကလည်း ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်

ပါခဲ့သည်။ ယမင်းရုပ်ကလေးပမာ လှသည်။ နတ်ပန်းချီ
ရွှံ့အောင်လှသည်။ ဝင်းမွတ်စိုပြေသော နုသားတော်
ဝါဝါညက်က မြကြောစိမ်းစိမ်းလေးတွေကိုပင် မြင်နေရ၏။

အလှဂုဏ်ကျက်သရေ၊ ဓနဂုဏ်ကျက်သရေတွေ
ပန်းလိုဝေသော ယမင်းသက်ထားဝေ၏ ကောင်းခြင်းအပြာ
ဖြာထဲတွင် ပညာထူးချွန်သူ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သူ၊ ယဉ်ကျေး
လိမ္မာသူဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်တွေကလည်း အလှတွင် အယဉ်
ဆင့်ကာ လှသည်ထက်လှ၊ ယဉ်သည်ထက် ယဉ်စေခဲ့၏။

အလှဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ကောင်းမြတ်
သောဂုဏ် ဟူသမျှ ပြည့်စုံချမ်းမြနေသော ယမင်းသက်ထား
ဝေ၏ အနာဂတ်ကို မျှော်ကြည့်သူတိုင်း ကောင်းသည်ထက်
ကောင်း၊ မြတ်သည်ထက်မြတ်သော အနာဂတ်ဘဝကို
ကေန မုချ ပိုင်ဆိုင်မည်ဟုသာ ဆိုကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

လူ့ပတ်ဝန်းကျင်အလည်တွင် အထင်သေး ရွံ့ချခံ
ရသော အကြည့်ရှိုင်းတွေအောက်က မိန်းမသား တစ်
ယောက် ဘဝ၊ သောကဗျာပါဒတွေ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကြောင့်
စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျေ၊ အလှအပတွေ ကင်းမဲ့နေသော

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ယောက်ဘဝကိုနော့ ထိုစဉ်က မည်သူမျှ တွေးထင်မိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

ကံကြမ္မာ ဆိုသည်ကလည်း ဆန်းကြယ်လှပါ၏။ မည်သူမျှ မထင်မှတ်သော အရာကိုမှ တမင်လုပ်ပြုတတ် သည်။

ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စကိုမှ မဖြစ်ဖြစ် အောင် လှည့်ဖြားပြုတတ်၏။

ယခုလည်း မာယာများသော ရက်စက်လှသော ကံကြမ္မာ၏ အငြိုးက ဆင်စွယ်မြနန်းပေါ်မှ ယမင်းသက် ထားဝေအပေါ် ကျရောက်လာခဲ့ပါချေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် ကံကြမ္မာ၏အငြိုးနိဒါန်း အစအဖြစ် စိန်ရွှေရတနာအရောင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးဇနီးမောင်နှံ၏ တစ်ဦးတည်းသောသား မောင်မောင်နှင့် ယမင်းသက်ထား ဝေ ဆုံဆည်းခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးရေစက် ကံအကြောင်းတရားပေလား၊ နှစ်ဖက် သော အမိအဖတို့၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ရွှေလမ်းငွေလမ်း မောက်ခြင်းလား၊ အသေအချာတော့ မသိခဲ့။

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေမိတ်ဆွေ သူ့ငှားကြီး ဦးမြတ်ဖုန်း၏ မေတ္တာ
ရပ်ခံချက်အရ ဦးမြတ်ဖုန်း၏သား မောင်မောင်ကို ယမင်း
သက်ထားဝေ စာပြပေးခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်က ယမင်းသက်ထားဝေ အလုပ်ဝင်နေပြီ
ဖြစ်သည်။

မောင်မောင်က ဆယ်တန်းတတိယနှစ်။

ပညာရေးမှာ ယမင်းသက်ထားဝေ ထူးချွန်သ
လောက် မောင်မောင်က တစ်တန်းတစ်နှစ်၊ မှန်မှန် ထစ်ခဲ့သူ၊
ဆိုကြောင့် အသက်ချင်းသိပ်မကွာ၊ ယမင်းက (၃) နှစ်ခန့်
ကြီး၏ သည်တော့ မောင်မောင်က မမဟုပဲ ခေါ်၏။

သည်လိုနှင့် နှစ်ဝက်ခန့် ကုန်လွန်ခဲ့သည့် မတ်လမှာ
မောင်မောင် ဆယ်တန်းဖြေသည်။ ဧပြီလသင်္ကြန်ရက်ထဲမှာ
ယမင်းသက်ထားဝေကို ချစ်ခွင့်ပန်သည်။ (၆)လခန့်
နီးနီးကပ်ကပ်နေကာ စာသင်ပြခဲ့သည့်တစ်လျှောက်လုံး
မောင်မောင်မှာ အပြစ်ဆိုစရာမတွေ့ခဲ့။ သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်
သန့်ရှင်းရှင်း နေသည်။ တည်တည်ကြည်ကြည် ရှိသည်။
အနေအထိုင် အပြုအမူ အပြောအဆို လိမ္မာယဉ်ကျေး

သည်။ ပညာရေး ကုသိုလ်ကံ နည်းသည်မှ အပ ဘာတစ်ခု
မျှ ပြော စရာမရှိ ပြီးတော့ သူ့ငွေကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသော
သား။

ငြိတွယ်မိသည့် သံယောဇဉ်ကြောင့် အမိအဘကို
လာပြောဖို့ ယမင်းသက်ထားဝေ မီးစိမ်းပြခဲ့၏။

မောင်မောင် ဘက်ကလည်း မြန်၏။ ရက်အနည်း
ငယ် အတွင်းမှာပင် ရွှေလမ်း၊ ငွေလမ်းဖောက်ကာ ကြီးကျယ်
ခမ်းနားသော မင်္ဂလာပွဲကြီးကို ကျင်းပပေးခဲ့၏။

နေနှင့်လလို တင့်တယ်သော ရွှေနှင့်မြဲလို လိုက်ဖက်
သော သူတို့နှစ်ဦး၏ မင်္ဂလာပွဲမှာ စိန်ရောင်ရွှေရောင်တွေ
တဝင်းဝင်းတလက်လက် တောက်ပလင်းလက်ခဲ့သည်။

နှစ်ဖက်မိဘတို့၏ ဥစ္စာဓနအင်အားပိုင်ဆိုင်မှု စိတ်
နေစိတ်ထား မြင့်မြတ်မှုတို့ကြောင့် ယမင်းသက်ထားဝေနှင့်
မောင်မောင်တို့၏ဘဝ ခရီးမှာ သာယာချမ်းမြေ့လှပလိမ့်
မည်ဟု အားလုံးက ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာရှိခဲ့ကြသည်။

ယမင်းသက်ထားဝေ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ပန်းမွေ့
ယာ ရွှေကော်ဇောပေါ်မှ သူမ၏ဘဝကို အကေးအခက်ကြီးကျေ

နှစ်နေ့မိခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

(၃)

“ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မောင်မောင် ဒီလိုပဲ သွားနေတာ
လား ”

“ ဟုတ်ပါတယ် မမလေး ”

နှစ်လခန့် မှန်ပါသည်။ မင်္ဂလာဆောင်ပြီး နှစ်လခန့်
ဈာန်ကြာပါသေးသည်။ ယမင်းသက်ထားဝေ သူ့ကိုယ်သူ
အထီးကျန်သလိုခံစားလာရ၏။ မောင်မောင်နှင့် သူမ၏ အ
နေအထားက အံ့ဩဖွယ်သူစိမ်းဆန်လာသည်။ ယခင်
ကျောင်းဖွင့်ရက်တွေမှာတော့ သူမ ကျောင်းမှာပဲ ရှိနေ၍
မောင်မောင်ကို သိပ်သတိမပြုမိ။ တွေ့ရတဲ့ ညပိုင်းလေးတွေ
ကျတော့လည်း မောင်မောင်က သူမကို သာယာချမ်းမြေ့
စေခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် သူမလောကကို မေ့ထားနိုင်ခဲ့၏။

ခုတော့ ဒီလို မဟုတ်ပြီ။ ညဖက်သာ တွေ့ဆုံကြရ
သော သူမနှင့် မောင်မောင်ကြားမှာ နွေးထွေးမှုတွေ လျော့
ပါးလာနေသည်။ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုတွေ ခန်းခြောက်လာ

နေသည်။ အိပ်ရာ တစ်ခုထဲတွင် ရှိနေပါလျက် ကမ္ဘာခြား
နေရသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မောင်မောင်နှင့် ပတ်သက်၍
ပထမဆုံးအကြိမ် လေ့လာစုံစမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ မမနှင့် အိမ်ထောင်မကျခင်ကရော ”

ဒုတိယမေးခွန်းဆက်မေး၏။

အိမ်ဖော်မလေးက အတန်ကြာ နှုတ်ဆိတ်နေရာမှ
ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့် . . .

“ သမီး မမလေးကို ချစ်လို့ ပြောပါ့မယ်၊ မမလေး
လည်း သိသင့်တယ် ထင်ပါတယ် . . .

မောင်မောင်ဟာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နံနက်စာစားပြီး
တာနဲ့ အိမ်ကထွက်သွားပါတယ်။ ညနေ သုံး၊ လေးနာရီ
လောက်မှာ ပြန်လာပြီး အခန်းအောင်းတော့တာပါ။ ထမင်း
တောင် ညဆယ့်နာရီ၊ တစ်ချက်မှ ထစားပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်
နေတာ ခုမှ မဟုတ်ပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ကတည်းကပါ
မမလေး ”

“ မောင်မောင် ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ ဟင် ”

www.burmeseclassic.com

“ သူ့ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဘိန်းဖြူသွားရှုနေတာ မမလေး၊ သူ့နံပါတ်ဖိုးစွဲနေတာ အဲဒီအချိန်တွေ ကတည်းကပါ”

“ ဘာ၊ နံပါတ်ဖိုးစွဲနေတယ်”

ယမင်းသက်ထားဝေ၏ အသံက ချောက်ချားခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်းတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။

“ မောင်မောင် ဖိုးစွဲနေတယ် ဟုတ်လား ”

အိမ်ထောင်မကျမီက မောင်မောင်နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် (၆) လခန့်နေခဲ့ရသည်။ စာသင်ပြခဲ့သည်။ မောင်မောင် ဖိုးစွဲနေမှန်း မိမိလုံးဝ မရိပ်မိခဲ့။ အိမ်ထောင်ကျ ပြီးတော့လည်း နှစ်လခန့်ကြာသည်ထိ သက်ာမကင်းဘွယ်ရာ ဘာတစ်ခုမျှ မရှိ။ မိမိပင် ညံ့ခဲ့သည်လား။ မောင်မောင်ပင် သရုပ်ဆောင်ကောင်းခဲ့သည်လား။

ယခုတော့ မောင်မောင်အနေအထားတွေ ပျက်လာသည်။ အပြင်ထွက်တာတွေ များလာသည်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်နေတာတွေ စိပ်လာသည်။ အဆိုးဆုံးက မိမိ

www.burmeseclassic.com

အပေါ် မောင်မောင်၏ စိတ်ဝင်စားမှုတွေ ပျောက်ကွယ်
နေခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်အိပ်ရာထဲ အတူအိပ်ပြီး သူမ
မောင်မောင်နဲ့ဘေးမှာ ရှိတာကိုပင် မောင်မောင် သိမှ သိပါ
လေစဟု ယမင်းသက်ထားဝေ တစ်ခါတစ်ခါ တွေးမိခဲ့သည်
မဟုတ်ပါလား။

သူမ အိမ်ဖော်မလေးနှင့် နားလည်မှု ယူလိုက်
သည်။

ကျောင်းဖွင့်ရက် တစ်ရက်မှာ အိမ်ဖော်မလေးဆီက
ဖုန်းလာ၏။

“ မောင်မောင်ပြန်ရောက်နေပြီ၊ အခန်းထဲဝင်သွား
ပြီ”

သူမညနေပိုင်း ခွင့်ယူကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ ကားကို
လမ်းထိပ်မှာပင် ရပ်ထားခဲ့ကာ ခြေကျင်လျှောက်လာခဲ့၏။

မောင်မောင် မိဘတွေက ထုံးစံအတိုင်း စိန်ရွှေ
ရတနာဆိုင်သို့ ရောက်နေကြ၍ အိမ်မှာမရှိ၊ အိမ်ဖော်မ
လေးက အောက်ထပ်မှာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေ၏။

ယမင်းသက်ထားဝေ ခြေကို ဖွဖွနင်းတာ အိမ်ပေါ်

တက်ခဲ့သည်။ မိမိတို့အိပ်ခန်းရှေ့ အရောက်မှာ အသက်ကို
ဝေမျှလိုက်သည်။

တံခါးမှ စတီးလ်လက်ကိုင်ဘုကို အသာလှည့်ဖွင့်ပြီး
လှုပ်ပါ တစ်ပြိုင်တည်းဝင်လိုက်သည်။

ကုတင်ပေါ်မှာ စီးကရက် တစ်လိပ်နှင့် ငြိမ်နေသော
မောင်မောင်ကို တွေ့ရ၏။

မောင်မောင် မျက်လုံးတွေက မှေးစင်းနေသည်။
သူမတံခါးဖွင့်လာသည်ကိုပင် သိပုံမရ။

ကြေကွဲခြင်းတို့ဖြင့် မောင်မောင်ထံသို့ သူမပြေးသွား
၏။ ထိုအခါမှ မောင်မောင်လန့်နိုးသွားသည်။ သူမ မောင်

မောင် ဝမ်းနစ်ဖက်ကို ကိုင်၍ လှုပ်၏။

“ မိုက်လှချည်လား မောင်မောင်ရယ် ”

မောင်မောင်ကား အကြောက်လွန်နေသူ တစ်
ယောက်ကဲ့သို့ မျက်လုံးပြူးကြောင်စွာဖြင့် သူမကို ငေးကြည့်
နေ၏။

မချိုသော စိတ်ကြောင့် ခုတင်ပေါ် မျက်နှာအပ်ကာ
သူမငိုချလိုက်သည်။

အားရပါးရ ငိုပြီးတော့မှ သူမမောင်မောင်ကို ကြည့်
မိသည်။

မောင်မောင်က အိပ်ရာထက်မှာ ကွေးကွေးလေး
ငြိမ်သက်နေသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေက ပြုံးယောင်ယောင်
နှင့် သူမရှိနေသည်ကိုပင် သိမှသိလေစ . . .

အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ သူမအလိုလို နောက်ဆုတ်မိ
ရက်သား ဖြစ်သွားသည်။

“ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ မောင်မောင်ရယ် ”

မချီတင်ကဲ ရေရွတ်ရင်း သူမ ဒုတိယအကြိမ်မြောက်
ရွက်ငင်ငိုကြွေးမိပြန်ပါတော့သည်။

(၄)

“ ပထမဆုံး ပြောချင်တာကတော့ သမီးလေး
ယမင်းကို ဖေဖေရော့ မေမေပါ တောင်းပန်ပါတယ်ဆိုတဲ့
စကားပါပဲ သမီးလေးရယ် ”

ဦးမြတ်ဖုန်းတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးပါ မျက်
နှာပေါ်မှာ ကြေကွဲနောင်ဟရမှုတွေ၊ စိတ်မချင်မြေမှုတွေဖြင့်

ပြည့်နှက်နေသည်ဟု ယမင်းသက်ထားဝေ ခံစားမိလိုက်သည်။

“ သားလေး မောင်မောင် ဗူးလစ်ဆေးသုံးစွဲနေတယ်ဆိုတာ ဖေဖေတို့ သိပါတယ်။ ဆေးဖြတ်ဖို့ အမိုးမိုး ဆိုဆုံးမခဲ့တယ်။ စည်းရုံးခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးဘိန်းဖြူသမားဘဝနဲ့ လုံးပါးပါးရမယ့် မောင်မောင်အသက်ကို ကယ်ဖို့ ဖေဖေတို့ ဂုဏ်သိက္ခာအကျခံပြီး ဆေးရုံတက်ဖြတ်ဖို့ထိ စီစဉ်ခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ သားလေးက လက်မခံခဲ့ဘူး။ သူ့ဖာသာ တဖြည်းဖြည်း ဖြတ်မယ် ကတိပေးလို့ စောင့်ကြည့်ခဲ့တယ်။ သူ့လည်း ဆေးဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ မရပါဘူးသမီးရယ်။ ဘိန်းဖြူဟာ ဘာနဲ့မှမတူအောင် အန္တရာယ်ကြီးမားလွန်းပါတယ်။ အစပြုလိုက်မိတာနဲ့ ဘဝပျက်ပြီသာမှတ်ပေရော။

နောက်ဆုံး သားလေးရဲ့ဘဝကို ကယ်တင်ဖို့ အတွက် အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်မယ်၊ သားလေးကိုချစ်မယ်၊ ဆိုဆုံးမနိုင်မယ်၊ ပဲ့ပြင်ပေးမယ့် မိန်းကလေးကို ရှာရင် သမီးလေးယမင်းကို တွေ့ခဲ့ရတာပါ။

ဒါကြောင့် သမီးရဲ့ မိဘတွေဆီ စာပြပေးဖို့ အကူအညီထောင်းရင်း လူငယ်ချင်း နီးစပ်အောင် ကြံခဲ့တာပါ။”

ယောက်ျားရင့်မာကြီး ဦးမြတ်ဖုန်း၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံလာသည်ကို ယမင်းသက်ထားဝေ မြင်လိုက်ရသည်။ မောင်မောင် မေမေကတော့ တစ်သိမ့်သိမ့် ငိုရွှက်စပြုနေလေပြီ။

ယမင်းသက်ထားဝေ အခြေအနေအားလုံးကို နားလည်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

တစ်ဦးတည်းသော သားငယ်၏ ဘဝကို ဖျက်မည့်၊ ဝရဇိန်ကိုချွေမည့် မူးယစ်ဆေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း နောက်ဆုံး ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ဆွဲလိုက်ခြင်း ဟုလည်း သဘောပေါက်မိ၏။

ထိုကောက်ရိုး တစ်မျှင်က ယမင်းသက်ထားဝေ ဆိုသော မိမိဖြစ်နေခြင်းကိုလည်း သူမ သတိပြုမိလိုက်၏။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်မောင်ဟာ ဖေဖေတို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားပါ။ ဖေဖေတို့ ပိုင်ဆိုင်သမျှ ဥစ္စာနေအားလုံး မောင်မောင်နဲ့ သမီးပဲ ဆက်ခံရမှာပါ။

ဒါကြောင့် သမီးလေးအနေနှင့် မောင်မောင်ကို
 အတတ်နိုင်ဆုံးဆုံးမပဲ့ပြင်ပေးပါလို့ ဖေဖေတို့က မေတ္တာရပ်
 ခံပါတယ်။ သားလေး မူးယစ်နွံထဲမှာ နစ်မြုပ်ပြီး ဘဝကို
 ထက်မြောက်အဖွဲ့ပေးသွားရင်တောင်မှ ဖေဖေတို့ မိသားစု
 ထို စွန့်ခွာမသွားဖို့ ဖေဖေတောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်”

ဦးမြတ်ဖုန်း၏ အသံတံ တိမ်ဝင်သွားသည်။ ပါးမြင်
 ထက်မှာတော့ မျက်ရည်စီးကြောင်းတွေနှင့် မောင်မောင်
 မေမေထံက ငိုကြွေးသံက အတန်ငယ် ကျယ်လောင်လာ
 သည်။

ယမင်းသက်ထားဝေ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ရွှက်ငိုရင်း မျက်ရည်မိုးတွေသာ
 သွန်ချလိုက်ပါတော့သည်။

(၅)

ယမင်းသက်ထားဝေ၏ ဖျောင်းဖျ ဆိုဆုံးမမှုကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါးအန္တရာယ်မှန်း သိ၍လည်း
 ကောင်း မောင်မောင်ဘိန်းဖြူဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ မောင်မောင်ကို ကြည့်ရင်း ယမင်း
သက်ထားဝေ သနားမိ၏။

ဗူးယစ်ဆေးနှင့် ကင်းကွာပြတ်လပ်နေချိန်မှာ မောင်
မောင်ခံစားရသော ဝေဒနာတွေက မသက်သာလှပါ။

စိတ်တွေ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်လိုဖြစ်၊ တုန်တုန်
ရင်ရင်ဖြစ်လိုဖြစ်နှင့် အဖျားတက်သည့်အခါတက်၊ အော့
အန်သည့်အခါအန်နှင့်

ထိုအခြေအနေမှ တစ်ဆင့်တက်သွားရင်တော့
မောင်မောင် လူစိတ်ပျောက်သလို ဖြစ်သွားတတ်သည်။
အိပ်ရာပေါ်မှ လူးလှိမ့်နေသည်၊ အခန်းနံရံတွေကို ခေါင်းနှင့်
ပြေးဆောင့်သည်၊ စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားကာ ကြိုးဆွဲချ သေဓို့
ထိ ကြိုးစားသည်။

ပုံမှန်စိတ် ပြန်ဝင်လာချိန်မှာတော့ သနားစဖွယ်
မျက်လုံးလေးတွေနှင့် သူချစ်သောမမကို ကြည့်သည်
အသနားခံသည်။

“ မမရယ် ကျွန်တော်လူမိုက်ကို သတ်လိုက်ပါတော့
ဗျာ ” တဲ့။

ယမင်းသက်ထားဝေ ရင်နှင့်ရပါသည်။

ကြီးစားမှုက အစပိုင်းတွေမှာတော့ ဟုတ်သလိုလိုရှိ

၏။ အားလုံးဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိခဲ့ကြ၏။

မောင်မောင်ကလည်း ဆေးဖြတ်လက္ခဏာတွေကို

ဤတိုက်ခံစားသည်။

သို့သော် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မောင်မောင်ခံစားလာရ

သည့် မူးယစ်ဆေးဖြတ်ဝေဒနာတွေက ပြင်းထန်လာသည်။

အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ပြုစုပေးနေသည့် ယမင်းသက်ထားဝေ

တို့လည်ပင်းညှစ်ဖို့ ကြိုးစား၏။ ဧည့်ခန်းထဲက စောင့်ကြည့်

အကဲခတ်နေသည့် ဦးမြတ်ဖုန်းတို့ လင်မယား ယမင်းသက်

ထားဝေ၏ အော်သံကြောင့် အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်လာ

ကြသည်။

ဦးမြတ်ဖုန်း မောင်မောင်ကို အကျီတုတ်မှဆွဲကာ

ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖယ်၏။

လူစိတ်ပျောက်နေသည်မောင်မောင်က တိရစ္ဆာန်

ခိုင်း တစ်ကောင်လို ခုန်ကာ ဦးမြတ်ဖုန်းအား တိုက်ခိုက်

တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

မောင်မောင်က လူငယ်ဖြစ်သော်လည်း မူးယစ်ဆေးသမား၊ ဦးမြတ်ဖုန်းမှာ အသက်ကြီးပေမယ့် ကျန်းမာရေးကောင်းသူ၊ ထိုအချက်ကြောင့်သာ သက်သာရာရသွားခြင်းဖြစ်၏။

ဦးမြတ်ဖုန်း၊ မောင်မောင်အား လွယ်လင့်တကူ ထိန်းချုပ်နိုင်လိုက်သည်။

ယမင်းသက်ထားဝေ၏ လည်တိုင်ကြော့ကြော့မှာ အညိုအမဲစွဲရာကြီး တော်တော်နှင့် မပျောက်၊ ယမင်းသက်ထားဝေ ကျောင်းမတက်ရဲခဲ့၊ ကျန်းမာရေးအကြောင်း ပြ၍ ခွင့်ယူလိုက်သဖြင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဆရာ၊ ဆရာမတွေ တပည့်တွေ သတင်းလာမေးကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် အဖြစ်အပျက်တွေက ဘူးပေါ်သလို ပေါ်သွားခဲ့ရ၏။

နောက်ပိုင်းမှာ မောင်မောင်ဘိန်းဖြူဖြစ်ဖို့ မကြိုးစားတော့။

ယမင်းသက်ထားဝေ အနေနှင့်လည်း ကံကိုသာ ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ ကံကိုသာ ကိုးကွယ်ခဲ့ပါတော့သည်။

သို့သော် 'ဘိန်းစားမယား' ဆိုသော အားမနာပ
စကားလုံး ချွန်ချွန်တွေ၊ 'ဖိုးသမားမိန်းမ' ဆိုသည့် အကြည့်
ရိုင်းတွေ အောက်မှာ သူမလူတောမတိုးသလို ခံစားခဲ့ရ၏။
သိမ်ငယ်လွန်းမှုကြောင့် စိတ်ဓာတ်အကျကြီးကျခဲ့ရ၏။

ဒီကြားထဲ မောင်မောင် ဘယ်နေ့အဖမ်းခံရမလဲ၊
ဘယ်အချိန်မှာ ဘိန်းဖြူထိုးရင်း အပ်တန်းလန်းနဲ့ လူဘဝကို
ကျောခိုင်းသွားမလဲ ဆိုသော ပူပန်သောကတွေက နေ့စဉ်
နှင့်အမျှ ဖိစီးနေခဲ့၏။ ယခုဆိုလျှင် သူမသည် ယမင်းရုပ်
တလေးလို လှသော၊ နတ်ပန်းချီရူးအောင် လှသော ဟိုစဉ်
တ ယမင်းသက်ထားဝေ မဟုတ်တော့။

သောကထောင်ထု ကြီးမားသော စိတ်ဆင်းရဲမှုတို့
၏ လောင်ကျွမ်းမှုကြောင့် အလှအပတွေ ယွင်းပျောက်၊
ထုပ်လီလှုပ်လဲ ပိုးဟပ်ဖြူလေးပမာ ယဲ့ယဲ့သာ ကျန်သော
အမည်နှင့် မလိုက်ဖက်လှစွာသော ယမင်းသက်ထားဝေ
ဖြစ်နေပေပြီ။ အားရအောင် ငိုကြွေးပြီးမှ မျက်နှာသစ်ပြီး
အပူရုပ်ကို ဟန်လုပ်၏။ မှန်ပေါ်တွင် ပေါ်လာသည့် သူမ၏
မျက်နှာက စိတ်ချမ်းသာခြင်းတွေနှင့် မဆုံဆည်းရသည်မှာ

ကြာမြင့်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ဒေါ်ယမင်းသက်ထားဝေ၏ ခင်ပွန်း ဖိုးသမား
မောင်မောင် ဘိန်းဖြူနှင့် အဖမ်းခံရ . . . ။

ဦးစိုးတင့်နှင့် ရတနာကုန်သည်ဒေါ်သက်သက်ဝေ
တို့၏ သားသမက် မူးယစ်ဆေးသမားမောင်မောင် . . . ။

စိန်ရွှေရတနာဆိုင်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး ဦးမြတ်ဖုန်း၏
သား ဘိန်းဖြူစွဲနေတဲ့မောင်မောင် . . . ။

အသာ ဖူးဖိထားလို့မရတဲ့ သတင်းတွေက ကမ္ဘာဆုံး
ထိ အရှက်တကွဲအကျိုးနည်း ဖြစ်အောင် ယုံနဲ့ပေတော့မည်။

‘ ရင်စည်းလို့သာ ခံပေးဦးတော့ မိယမင်းရေ ’
အံလေးကို ကြိတ်ရင်း သူ့မကိုယ်သူမ ပြောမိ၏။ ကား
မောင်းကာ အိမ်မှထွက်လာတော့ ညနေ(၇)နာရီရှိပြီ။
ဦးတည်ရာက သူမတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မသွားခဲ့ဘူးသော
ရဲစခန်း၊ ဒီလိုအနေအထားမျိုးဖြင့် သွားရလိမ့်မည်ဟု
အိပ်မက်ပင် မမက်ခဲ့ဘူးသော နေရာသို့ပင် ဖြစ်ပါတော့
သည်။

(၆)

အဖြစ်အပျက်တွေက ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။
ဆယ်စုနှစ် တစ်စုမက ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့သော်
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သေး။ မနေ့တနေ့
ကလိုပင် အမှတ်တရ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်ဗဟန်းရဲစခန်းမှူးအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်၏။

နေအိမ်လှိုင်းခန်းမှ စခန်းရုံးသို့အလာ တပ်ကြပ်ကြီး
(စာရေး) စားပွဲရွှေတန်းလျားခုံတွင် ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးနေသော
သူမကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အကျိုးအကြောင်း ကျွန်တော်မေးကြည့်တော့
နေ့ခင်းက ဖမ်းမိသော ဘိန်းဖြူမူ တရားခံမောင်မောင်ဆို
သော ကောင်လေးကို လာတွေ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် တာဝန်
မှူးက တွေ့ခွင့်မပေးသောကြောင့် ဝမ်းနည်းကာ ရှိုက်ငိုနေ
ခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။

အမှန်တော့ ညအချိန် တရားခံတွေ့ခွင့်မရှိပါ။
တရားခံလုံခြုံရေး၊ ရဲစခန်းလုံခြုံရေးတွက်လည်းကောင်း။

www.burmeseclassic.com

မလိုလားအပ်သော ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာ မပေါ်ပေါက်
နိုင်ရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ထား
ရခြင်းဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အကူအညီလိုသူကို ကူညီချင်
သော၊ စိတ်နှလုံးအေးချမ်းစေလိုသော ကျွန်တော်စိတ်ဆန္ဒ
အရလည်းကောင်း၊ ခေတ္တခဏမျှ တွေ့ခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုသည်မှ အစပြုပြီး ယမင်းသက်ထားဝေ၊
ဦးစိုးတင်၊ မောင်မောင်ဖခင် ဦးမြတ်ဖုန်း စသူတို့နှင့်ပါ
သိကျွမ်း ခင်မင်ခဲ့ရပါသည်။

ယမင်းသက်ထားဝေ ပြောပြသဖြင့်လည်း သူမနှင့်
မောင်မောင်တို့အကြောင်း ဘဝတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို
ကျွန်တော် သိခဲ့ရ၏။

မောင်မောင်မှာ ပထမတွင် ဘိန်းဖြူလက်ဝယ်ထား
ရှိမှုနှင့် အရေးယူခံရကာ နောက်ပိုင်းတွင် ဘိန်းဖြူသုံးစွဲ
ကြောင်းပါ ပေါ်ပေါက်လာ၍ တစ်မှုထပ်တိုးခဲ့ပါသည်။

သူ့အမှု တရားရုံးစစ်ဆေးဆဲကာလမှာပင်
ကျွန်တော် ဗဟန်းရဲစခန်းမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ၏။ ပဲခူးတိုင်း

အရှေ့ခြမ်းမှ ကညွတ်ကွင်းမြို့တွင် ရဲစခန်းမှူးအဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ထိုမှအင်းစိန်စီအိုင်ဒီ၊ အောက်မြန်မာနိုင်ငံ
မှခင်းတပ်ဆွယ်၊ ပဲခူးတိုင်း တပ်ဆွယ်မှူးအဖြစ်လည်း
ကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ရက်တွေလတွေနှစ်တွေ
တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည်။

ယခုဆိုလျှင် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ အငြိမ်းစားယူပြီး ဝါသနာ
ပါရာ ရှေ့နေအလုပ်ဖြင့် တရားရုံးတွေကြားမှာ တျင်လည်
နေရပေပြီ။

တစ်နေ့ကတော့ အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးသို့
အသွား သမိုင်းလမ်းဆုံမီးပွိုင့်မှာ ယမင်းသက်ထားဝေ ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမက ကိုယ်ပိုင်ကားလေး၏ ရှေ့ခန်း မောင်းသူ
နေရာမှာ . . .

သူမ၏ပုံက ဗဟန်းစခန်းမှာ တရားခံလာတွေ့စဉ်
ကလို ပိုးဟပ်ဖြူမလေးပုံစံမဟုတ်တော့။

သူမပြောခဲ့ဖူးသည့် ယမင်းသက်ထားဝေဆိုသော
အမည်နှင့် လိုက်ဖက်လှစွာသော ယမင်းသက်ထားပေဖြစ်

နေပေပြီ။

ကျွန်တော်ပင်လျှင် သူမဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု
ဝေဝေဝါဖြစ်မိ၏။

သူမစီးလာသော ကားမှ ကားနံပါတ်ကို မြင်၍ သာ
ယမင်းသက်ထားဝေဟု အတိအကျ ပြောနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

သူမကတော့ ကျွန်တော့်ကို မမြင် . . .

သူမ၏ဘေးမှ သမီးကလေး၏ ကိုယ်သိုင်းကြီးကို
သက်တောင့်သက်သာ ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပေးနေ၏။

မီးစိမ်းသည်နှင့် သူမကားက ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး
ဘက် တည့်တည့်ဝင်သွားကာ ကျွန်တော့်ကားက အင်းစိန်
လမ်းမကြီးအတိုင်း ကားစီးကြောင်းထဲ မျောပါသွားခဲ့သည်။

မမျှော်လင့်ထားပါပဲ သူမကို ရုတ်တရက် ပြန်တွေ့

ခဲ့သည်။

တွေ့တော့လည်း နှုတ်ပင်မဆက်အား၊ လျှပ်ဖြတ်
သလို တစ်လမ်းစီခွဲခဲ့ရပြန်သည်။

လူချင်းခွဲခဲ့ရသော်လည်း သူမနှင့် ဖော်သက်သည်

www.burmeseclassic.com

မေးခွန်းတွေကတော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ကပ်ပါလာခဲ့
သည်။

ဖိုးသမား မောင်မောင်တစ်ယောက် အဆိုးထဲက
အကောင်းဆိုသကဲ့သို့ ဘိန်းဖြူဖြင့် ထောင်ကျရာက ဘိန်း
ဖြူ ပြတ်သွားခဲ့ပြီလား။

ဤသို့ဆိုလျှင် ယမင်းသက်ထားဝေ၏ ဘေးမှ ချစ်
ရာသမီးငယ်လေးသည် သူမနှင့် မောင်မောင်တို့၏ ရင်
ဆွေးငယ်လေးသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့တည်းမဟုတ် . . .

ဖိုးသမား မောင်မောင် တစ်ယောက် လူ့လောက
မှာ ရှိမှရှိ သေးရဲ့လား။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို လက်မြှောက်
အနွှေးပေးရင်း ဘဝရေတိမ်မှာ နစ်ခဲ့လေပြီလား။

ဤသို့ဆိုလျှင်ရော . . . . .

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ သေချာတာတစ်ခုကိုတော့
ယမင်းသက်ထားဝေ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ ကျွန်တော်တွေ
ထိုက် ရပါသည်။

ထိုအရာကား ယခင် ဖိုးသမားမယားဘဝကလို

သောကထောင်ထု၊ ပုလောင်မှုတွေ သူမမျက်နှာပေါ်မှာ
တစ်စွန်းတစ်စမျှ မတွေ့ရှိခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

မနန်းထိုက်တဲ့ဝန်း

(တစ်)

သူတို့သုံးယောက်၏ အမည်များကိုတော့
ကျွန်တော် ထုတ်ဖော်မရေးသားလိုပါ။

နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်တစ်ယောက်၊ နာမည်ရ
သီချင်းရေးဆရာတစ်ယောက်နှင့် ဆေးတက္ကသိုလ် ကျောင်း
သားတစ်ယောက် ဆိုတာလောက်ပဲ ရေးလို၊ ပြောလိုပါ
သည်။

(၁၉၉၂) ခုနှစ်၏ တစ်ခုသော ဆောင်းရက် တစ်
ရက်၌ သူတို့သုံးယောက် ကျွန်တော့်ထံရောက်လာကြ
သည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်ပဟန်းရဲစခန်းမှူးအဖြစ်
တာဝန် ထမ်းဆောင်နေရသော အချိန်ဖြစ်၏။

အဖြစ်အပျက်က စိတ်မကောင်းစရာ ကောင်းလှ
ပါသည်။

သူတို့အဖို့လည်း အိပ်မက်ဆိုးကာလအပိုင်းအခြား
တစ်ခုအလားခံစားနေရမည်မှာ မလွဲ။

တာဝန်ဝတ္တရားအရ ပြောဆိုမေးမြန်း၊ စစ်ဆေးနေရ
သည့် ကျွန်တော်ပင်လျှင် သူတို့အတွက် စိတ်မသက်မသာ
ဖြစ်မိရသည်။ အားတုံ့အားနာ ဖြစ်နေရသည်။

သူတို့အဖြစ်ကလည်း ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်သည်ဟု
ပင် ပြောရမည်လား။

သို့တည်းမဟုတ်ဝိဘတ်ကြမ္မာမရွှောင်သာဟုပင်
ပြောရမည်လား၊ မဆိုတတ်နိုင်ပါ။

ပဟန်းရဲစခန်းမှူး ကျွန်တော့်ထံသို့ သူတို့ ရောက်
လာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ကောင်းသောလာခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။
အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မူးယစ်ဆေးဝါး အမှုမှ

တရားခံများအဖြစ် ရောက်ရှိလာကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

(နှစ်)

ထိုနေ့ နံနက်ပိုင်းက ဗဟန်းမြို့နယ်ထဲတွင် မူးယစ်ဆေးဝါး ဖမ်းဆီးရေးနှင့် ပတ်သက်သော စစ်ဆင်မှုတစ်ရပ် ပြုလုပ်၏။

စစ်ဆင်မှုကို အဓိက ဦးဆောင်သူမှာ ရန်ကုန်တိုင်း မူးယစ်ဆေးဝါး နှိမ်နင်းရေး အထူးအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့် ရဲစခန်းမှ ဒုရဲအုပ်အဆင့် အရာရှိငယ် တစ်ယောက်နှင့် နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ အင်အားဖြည့် ဆေးခဲ၏။

အရေးကြီးသော အမှုကြီးတစ်မှုအတွက် မပျက်အတွက် သက်သေခံလာရောက်ရန် တိုင်းတရားရုံးမှ ဆင့်ဆိုစာရွှ် ထိုစစ်ဆင်ရေးတွင် ကျွန်တော်တို့ထံတိုင် မပါဝင်နိုင်ပါ။ တိုင်းတရားရုံးမှ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်လာကော့ ညနေ (၃) နာရီခန့် ရှိနေပေပြီ။

www.burmeseclassic.com

မူးယစ်စစ်ဆင်ရေးလိုက်သွားသည့် ဒုရဲအုပ်လေးက
သူတို့အဖွဲ့၏ အောင်မြင်မှုကို သတင်းပို့၏။

ရန်ကုန်နေပြည်တော်အတွင်း မူးယစ်ဆေးဝါး လုပ်
ငန်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လုပ်ကိုင်နေသော မူးယစ်ရာဇာ
တစ်ဦးနှင့် သူ့တပည့်တပန်းတွေကို တသိကြီး ဖမ်းဆီးရမိ
ခဲ့၏။

သိမ်းဆည်းရမိသည့် မူးယစ်ဆေးဝါးပမာဏက
လည်း ထိုနှစ်အတွင်း ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သမျှတွင် စံချိန်တင်သည့်
ပမာဏာ ဖြစ်သည်။

သည်မူးယစ်ရာဇာနှင့် အဖွဲ့ကို ရဲတပ်ဖွဲ့က လိုက်နေ
သည်မှာ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့သော အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ဖို့အတွက် လ
ပေါင်းများစွာ စောင့်ကြည့်ခဲ့ရသည်။

ဘိန်းဖြူ သုံးစွဲသူ၊ ဘိန်းဖြူ ဖြန့်ဖြူးသူများအဖြစ်
အသွင်ယူပြီး ဝင်ပူးခဲ့ရသည်။

လွယ်သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ မူးယစ်ရာဇာကြီးတို့
အကျင့်က သူတစ်ပါးအသက်ကို ပုရွက်ဆိတ်လုပ်ကောင်၏

အသက်လောက်ပင် တန်ဖိုးထားသူများ မဟုတ်ကြ။

မယုံသင်္ကာ ဖြစ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိစ္စတုံး
ဖျောက်ဖျက်ပစ်တတ်ကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါးနှိမ်နင်းမှု သမိုင်း တစ်
လျှောက် မိမိတပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရဖူး၏။

ထို့ကြောင့် မူးယစ်ရာဇာ၏ အဖွဲ့က မရိပ်မိစေရန်
ဝီဝီရီရီ လုပ်ဆောင်ရ၏။ အသက်နှင့်ရင်း၍ အသွင်ယူ လှုပ်
ရှားကြရ၏။

ယခုကိစ္စတွင်တော့ မိမိ ရဲတပ်ဖွဲ့က လက်ဦးမှု ရယူ
နိုင်ခဲ့သည်။

တစ်ဖက်က မရိပ်မိခင်မှာပင် စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲ၍
အပိုင်ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးနိုင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖမ်းဆီးရေးအဖွဲ့က ပစ်မှတ်ကို အောင်အောင်မြင်
မြင် စီးနင်းထားချိန် . . .

မူးယစ်ရာဇာနှင့် သူ့တပည့်တွေကို လက်ထိပ်ကိုယ်
နှင့် ထိန်းချုပ်ထားချိန် . . .

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများအား သူ့

www.burmeseclassic.com

သေလူကြီးများရှေ့စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းနေချိန်၊

ထိုအချိန်မှာပင် ကိုယ်ပိုင်ကားလေးတစ်စီး မူးယစ်
ရာဇာဏိ ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။

ဖမ်းဆီးရေးအဖွဲ့က ကားလေးနှင့် ပါလာသည့်
လူသုံးယောက်ကိုပါ ထိန်းသိမ်းလိုက်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်မှု ရှိနိုင်
သည်ဟု သုံးသပ်၍ တရားခံစာရင်းထဲ ထည့်ရ၏။

ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်သည်လား။

ဝိဘက်ကြမ္မာမရှောင်သာသည်လား မသိနိုင်သည့်
ကိုယ်ပိုင်ကားလေးပေါ်က လူသုံးယောက်ကတော့ အထက်
တွင် ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်

- နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်တစ်ယောက်
- နာမည်ရ သီချင်းရေးဆရာတစ်ယောက်နှင့်
- ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက်တို့

ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

(၁၃)

“ကျွန်တော် ဆယ်တန်းကို ခြောက်ဘာသာဂုဏ်

www.burmeseclassic.com

ထူးနှင့် အောင်ပါတယ်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး အမှတ်
အများဆုံး (၁၀) ယောက်စာရင်းမှာ ဒုတိယလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းအားချိန်မှာ သူတို့ရဲ့
သားသမီးတွေကို စာပြပေးဖို့ ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ထိတ်ထိတ်ကြ
လူကြီးအချို့က ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

သူတို့က စာပြပေးရုံတင်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်ရဲ့
ဥပမာအားချိန်မှာ ရိုးသားတည်ကြည်မှုနှင့် အပြစ်ကင်းမှုကို
သူတို့ရဲ့ သားသမီးတွေသဘောကျပြီး အတုယူနိုင်ဖို့
ညွှန်ရွယ်ချက်လည်း ထားရှိတဲ့အကြောင်းပြောပြပါတယ်။

အပေါင်းအသင်းကြောင့် လမ်းမှားရောက်နေတဲ့
သူတွေလည်း ရှိတဲ့အတွက် လမ်းမှန်ရောက်အောင် တည့်
တမ်းပေးဖို့လည်း အကူအညီတောင်းပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ
ထာ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အသင်အပြန့် အနေအထိုင်ကောင်းမှု
သူတို့ မျှော်လင့်ချက်ကို ဖြည့်စွမ်း နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့်လည်း သူတို့လေးတွေရဲ့
အထင်ကြီးမှု၊ လေးစားမှုတို့ကို ရယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အောင်မြင်

တယ်လို့ မထင်မိဘူး၊ တာဝန်ကျေပွန်တယ်လို့ မသတ်မှတ်
မိဘူး။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ မူးယစ်ဆေးစွဲနေတဲ့
တပည့်ငါးယောက်ကို ဆေးပြတ်သွားအောင် မစွမ်းဆောင်
နိုင်သေးလို့ပါပဲ။

သူတို့လေးတွေကို ဘိန်းစွဲတဲ့ ဘဝဆိုးထဲက ကယ်
တင်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒ ကျွန်တော်မှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့
ပြင်းပြလာပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ သူတို့နဲ့ ကျွန်တော် စိန်ခေါ်
ပွဲလေးတစ်ခု ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ၊ ယောက်ျားကောင်းဆိုတာ စိတ်
ဓာတ် ခိုင်မာရတယ်၊ ရဲရင့်ပြတ်သားရတယ်၊ မကောင်းမှုမှန်
သိတာနဲ့ ဖက်တွယ်မထားလိုတဲ့ အသိတရား ရှိရမယ်။

မကောင်းတာမှန်း သိလျက်တဒဂ် သာယာမှု
နောက်လိုက်ပြီး ဆက်မိုက်နေမယ်ဆိုရင် ယောက်ျား
ကောင်း မဟုတ်ဘူး၊ လူဖျင်းလူညံ့လူပျော့တစ်ယောက်ပဲ
ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တယ်။

သူတို့က ပြန်ပြီး စိန်ခေါ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

ဘိန်းဖြူကို မကောင်းမှန်းသိတယ်၊ ဖြတ်ချင်တယ်
ဒါပေမယ့် ဖြတ်လို့ မရဘူးတဲ့။

မယုံရင် ဆရာကိုယ်တိုင် တစ်ကြိမ်တည်း စမ်း
ကြည့်၊ စမ်းကြည့်လို့ ဘိန်းဖြူမစွဲရင် သူတို့လည်း အသက်
သေချင် သေပါစေ ရအောင် ဖြတ်မယ်လို့ ပြောရှာပါတယ်။

ဒီစိန်ခေါ်မှုကို ကျွန်တော် သဘောကျတာပေါ့
ဆရာ၊ သူတို့ကို ဘိန်းဖြူဖြတ်အောင် လုပ်ဖို့ ဒါအခွင့်အရေး
ထစ်ရပ်ပဲလို့လည်း ယူဆမိပါတယ်။

အဲဒီနေ့မှာပဲ သူတို့ကို ဘိန်းဖြူဖြတ်ဖို့ ကျွန်တော်
ဆက်ဖျံသွေးကြောထဲကို ဘိန်းဖြူ (ဝမ်းစိစိ) ထိုးထည့်ခဲ့မိပါ
ဏယ် ဆရာ”

မူးယစ်ရာဇာနှင့် သူ့တပည့်များအား အချုပ်ထဲမှာ
ဆစ်ဦးချင်းထုတ်ယူ စစ်ဆေးပြီးသည်နှင့် သူတို့သုံးယောက်
တို့ တစ်ယောက်စီခေါ်ယူ စစ်ဆေးခဲ့သည်။

အထက်ပါ ထွက်ဆိုချက်များမှာ ဆေးကျောင်းသား
လေးအား ဦးစွာ စစ်ဆေးရာမှ ရရှိသော ထွက်ဆိုချက်များ
ဖြစ်ပါ၏။

အနာဂတ်၏ သားကောင်းဆရာဝန်လောင်းလေး
အပေါ် ကျွန်တော် ကရုဏာ သက်စွာ တိုယ်ချင်းစာမိတ်
တယ်။

အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားဖြူဖြူ နှုတ်ခမ်းမွှေးသဲ့သဲ့နှင့်
သူ့ရုပ်သွင်က ခင်မင်ချင်စရာ ကောင်းပါသည်။

ရည်မွန်ယဉ်ကျေးသည့် ပညာတတ်တစ်ယောက်
၏ သဏ္ဍာန်က သူ့မျက်နှာတွင် အထင်အရှားပေါ်လွင်
လျက်ရှိ၏။

သူ၏အဘိုးမှာ စာပေနယ်တွင် လေးစားသမှု ဖြစ်
သည့် မဂ္ဂဇင်းကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်အယ်
တာချုပ် လုပ်နေသူလည်းဖြစ်သည်။

သူသည် မိဘနှစ်ပါးနှင့် အဘိုးဖြစ်သူ၏ ဆုံးမပဲ့ပြင်
မှုအောက်တွင် ထူးထူးချွန်ချွန် ရှင်သန်အောင်မြင်ခဲ့၏။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ထက်မြက်သူ၊ ခိုင်ကြည်သော
စိတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်သူ၊ ငယ်စဉ်ကတည်းက
ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ရည်မှန်းချက်တိုင်အောင် မဆုတ်မနု
လုပ်တတ်သည့် ဇွဲသတ္တိရှိသူ၊ မူးယစ်ဆေးဝါး မဆိုထားနု

ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းနှင့် အရက်တို့ကိုပင် လုံးဝကင်းရှင်းခဲ့သည့်
သူ့အဖို့ ယခု စိန်ခေါ်ပွဲတွင်လည်း သူ့ဖက်က ကျိန်းသေ
အနိုင်ရရမည်ဟု တစ်ထစ်ချယုံကြည်ထားပြီး ဖြစ်ဟန်
ထူပါသည်။

သူ၏ ဆက်လက် ထွက်ဆိုချက်များက သင်ခန်းစာ
ရယူစရာကောင်းလှပါသည်။

“ ကျွန်တော် အဖွဲ့ကြီး ဖွဲ့သွားခဲ့ပါတယ် ဆရာ။
သူတို့လေးတွေကို မူးယစ်ဆေးဝါးရဲ့ သားကောင်အဖြစ်က
ကယ်တင်နိုင်ခဲ့တဲ့အပြင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မူးယစ်နယ်
ဆဲ ခြေကွံကျခဲ့ရပါတယ်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း စမ်းကြည့်လိုက်ရုံနှင့် မူးယစ်
ဆေးဝါးထောင်ချောက်ထဲမှာ ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် တုပ်
နောင်ခြင်း ခံလိုက်ရပါတယ် ဆရာ”

မူးယစ်ဆေးဝါး၏ ဆိုးညစ်သော ဆွဲဆောင်မှုကား
သမင်း၏ ပရိယာယ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

လူငယ်လေးတွေကို သေတွင်းမှ ကယ်တင်လို့
သာ မြင့်မြတ်စိတ်ထားဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ သေမင်း၏ လက်

www.burmeseclassic.com

တွင်း သက်ဆင်းတိုးဝင်မိခဲ့သူ။

လူကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည့် အဆိပ်တစ်မျိုးကို တစ်
ကြိမ်တစ်ခါ သောက်ကြည့်ပါက အသက်သေစေနိုင်
လောက်သော ပမာဏ မပါရှိက အသက်ချမ်းသာရာရမည်
သာ။

မူးယစ်ဆေးဝါးကတော့ သည်လိုမဟုတ်၊ တစ်ကြိမ်
တစ်ခါတည်းပါဆိုပြီး မတိုမထိလိုက်နှင့်၊ မည်မျှသေးငယ်
သည့် ပမာဏဖြစ်စေ ဘဝပျက်ဖို့ သေမင်းခံတွင်းထဲ ထွက်
ဆင်းဖို့ကတော့ အသေအချာပင် ဖြစ်၏။

ဆေးကျောင်းသား လူငယ်ကား မိမိကိုယ် မိမိ
ယုံကြည်စိတ်ဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါး၏ အန္တရာယ်ကို အလေး
မမှုမိဟန် တူပါသည်။ ဤသည်၏ အကျိုးဆက်က သူ့ထံ
မူးယစ်ဆေးဝါး တရားခံတစ်ယောက်အဖြစ် ကျရောက်
ရသည်ထိ ဆိုးဝါးခဲ့ရပါတော့သည်။

(လေး)

နာမည်ရသီချင်းရေးဆရာအား ကုန်တော် စစ်

www.burmeseclassic.com

နေ့စဉ်မှာပင် ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

အသက် (၆၀) ကျော်အရွယ်အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန် သွယ်သွယ်၊ ကော်လံကတုံး ရှုပ်လက်ရှည်ဖြူပေါ်တွင် ပင်နီ ရောင် တက်ထရက် တိုက်ပုံကို ထပ်ဝတ်ထား၏။

နူးညံ့အေးချမ်းသည့် မျက်နှာသွင်ပြင်ပေါ်၌ စိတ် ချမ်းမြေ့မှု၏ အမှတ်လက္ခဏာများ ထင်ဟပ်နေသည်။

ဝင်လာသူကို မြင်လိုက်သည်နှင့် သီချင်းရေးဆရာ လေး၏ မျက်နှာရုတ်ချည်း ညှိုးငယ်သွားသည်ကို ကျွန်တော် သတိပြုမိလိုက်သည်။

“ ကျွန်တော့် ဖေဖေပါ ”

သီချင်းရေးဆရာလေးက တိုးညှင်းသောအသံဖြင့် ပြော၏။

“ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဒီက မောင် ----- ရဲ့ ခင်ပါ။ ကျွန်တော့်နာမည်က -----ပါ”

သူ့အမည်၏ ရှေ့တွင် ကြီးထပ်တူရိယာ တစ်မျိုး၏ အမည်ပါယှဉ်တွဲလျက် ရှိသည်။

တေးရေးဆရာလေး၏ဖခင်ကား နိုင်ငံကျော် ဂီတ

www.burmeseclassic.com

အနုပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးပါတည်း။

ကျွန်တော်ပင်လျှင် သူ၏ ဂီတလက်သံကို တစ်ခါ
မက်မက် နှစ်သက်စွဲလမ်းခဲ့ရပါသည်။

“ ကျွန်တော် မြန်မာ့အသံက အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး
နောက်ပိုင်း သားလေးရဲ့ ဝင်ငွေအပေါ်မှာပဲ မှီခိုနေရပါ
တယ်။ သားလေးသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်တော့ ကျွန်တော်
တို့ မိသားစုလုံး အားကိုးရာမဲ့ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ကျွန်တော်နှင့် အတန်ကြာမျှ စကားစမြည်ပြော၍
သားဖြစ်သူကိုလည်း စိတ်မဆင်းရဲရန် အားပေးစကား ပြော
၏။

ထို့နောက် သူ ပြန်သွားပါသည်။

ဆေးကျောင်းသားလေးနှင့် သီချင်းရေးဆရာလေး
ကို စစ်မေးရင်းက ကျွန်တော် အကဲခတ်ကြည့်မိ၏။

ခံနိုင်ရည်အင်အားရှိသည်လား သို့မဟုတ် မူးယစ်
ဆေးဝါးမသုံးစွဲခဲ့သည်မှာ ကြာ၍လားတော့ မသိ။

မူးယစ်ဆေးပြတ်လတ်သည် လက္ခဏာ (ခေါ်
ယင်းထသည် လက္ခဏာမျိုး မတွေ့ရှိရပါ။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်လေးကို စစ်မေး

သည့်အခါတွင်ကား တော်တော် အခြေအနေဆိုးပါသည်။

ဦးတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေ၏။

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေ ထွက်

နေ၏။

မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် အနေအထားက

လှေပတော့။

ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကိုပင် ထိန်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့

သဖြင့် သန့်စင်ဆေးကြောနိုင်ရန် အချုပ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်

ရသည်။

စစ်မေးခြင်းတွေ ပြီးဆုံးတော့ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲ

ထားမှု ရှိ မရှိ စစ်မေးပေးပါရန် ဆရာဝန်ထံ ပို့ရ၏။

ရဲလုပ်ငန်းအားလုံး ပြီးစီးတော့မှ အင်းစိန်အကျဉ်း

ထောင်သို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ခဲ့ပါသည်။

“ ကျွန်တော့်ကို စစ်မေးနေတုန်း မစင်တွေ ထွက်ကျ

တဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အရမ်းအားနာပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်ဖို့

စည်း တောင်းပန်ပါတယ် ”

www.burmeseclassic.com

အဆိုတော်လေးက ကျွန်တော့်ကို ပြောသည်။

“ ရပါတယ်ကွာ၊ အစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ”

“ ဗဟန်းအချုပ်ကို စရောက်တဲ့အချိန်က စပြီး ထောင်ပို့တဲ့ အခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့ စိတ်မဆင်းရဲခဲ့ ရပါဘူး။ ဒါကြောင့် တရားခံတစ်ယောက်လို သဘောမထားဘဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့တဲ့ ဆရာတို့ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး ”

“ ညီလေးတို့က အခြေအနေအရ တရားခံ ဖြစ်လာရပေမယ့် ဒုစရိုက်သမားတွေ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။

ပြီးတော့ အစ်ကိုကိုယ်တိုင်လည်း အနုပညာထိချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။ အနုပညာသမားတွေကို လေးစားပါတယ် ”

သူတို့ကို အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ပြီး ကျွန်တော် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ရဲတစ်ယောက် အနေနှင့် ယေဘုယျတွက်ဆရယူသူတို့သုံးယောက်စလုံးကို မူးယစ်ဆေးဝါး သုံး၍သူများထုသတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မူးယစ်ရာဇာ၏ အိမ်သို့ လာရောက်ခြင်းမှာ ဘိန်းဖြူ
ထာဝယ်ခြင်းမှ တစ်ပါး အခြားမဖြစ်နိုင်။

သို့သော် 'မပြေးသော် ကံရာဇ်' ဆိုသည့်စကား
အတိုင်း သူတို့တွင်လည်း ပြောစရာလေးတွေ ရှိပါလိမ့်မည်။
ငြင်းဆိုရမည့် အကြောင်းပြချက်များ ရှိပါလိမ့်မည်။
အဖြေကိုတော့ တရားရုံးကသာ ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်
ဖြစ်ပါသည်။

(ငါး)

ယခုဆိုလျှင် ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်မှာ
ဆယ်စုနှစ် တစ်စုကိုပင် ကျော်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တရားရုံးတွင် အမှုရင်ဆိုင်စဉ်က သူတို့သုံးယောက်
လုံး ကံကောင်းခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် အမှတ်တရရှိနေဆဲ။

သူတို့ထံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများ
သုံးဝ သိမ်းဆည်းရမိခြင်း မရှိ၍ လည်းကောင်း။

မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲထားမှု မတွေ့ရကြောင်း မှခင်း
ဆရာဝန်၏ ဆေးစာဖတ်ပြချက်အရ လည်းကောင်း။

www.burmeseclassic.com

ဗူးယစ်ရာဇာ၏ အိမ်သို့ အခြား လူမှုရေးကိစ္စတစ်ခု
ဖြင့်သာရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံသည့် သက်
သေ သာဓကတို့ကို တင်ပြနိုင်၍ လည်းကောင်း အပြစ်
ကျခံရခြင်းက လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြပါသည်။

သူတို့ လွတ်မြောက်မှုအတွက် ဝမ်းသာရမည်လား၊
ဝမ်းနည်းရမည်လား ထိုစဉ်က ကျွန်တော် မဝေခွဲနိုင်ခဲ့ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မူးယစ်ဆေးဝါး၏ သား
ကောင်ဘဝနှင့် အပြင်လောကတွင် နေရသည်ထက် မူးယစ်
ဆေးဝါး မရရှိနိုင်သည့် အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ နေရသည်က
သူတို့၏ အသက်ရှင်သန်မှုကို ပိုမို အာမခံ နိုင်သောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင်ကား ကျွန်တော် လွတ်လွတ်ကင်း
ကင်း စိတ်ချမ်းသာနိုင်ပါပြီ။

ယနေ့ထုတ် ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းတို့၏ စာမျက်နှာများ
ပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ တီဗွီဗီဒီယို ဖန်သားပြင်ထက်တွင်
လည်းကောင်း ကျွန်တော်နှင့် အခိုက်အတန့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
သည့် အဆိုတော်လေးနှင့် သီချင်းရေးဆရာလေးတို့၏

www.burmeseclassic.com

တန်ပန်ကို တွေ့မြင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သူတို့ကျွမ်းကျင်ပျော်မွေ့ရာ
နယ်ပယ်တွင် အောင်မြင်မှုကို ရရှိနေဆဲ။

ဤသည်ကပင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မူးယစ်
ဆေးဝါးနှင့် ကင်းရှင်းခဲ့ပြီကို ပြသနေခြင်းဟု ကျွန်တော် ထင်
သည်။

အမှုက လွတ်၍ မူးယစ်ဆေးဝါးကိုသာ ဆက်လက်
သုံးစွဲနေသည်ဆိုပါက ဤမျှလောက် နှစ်အပိုင်းအခြားထိ
သူတို့ အသက်ရှင်သန်နေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော် မသိသည်မှာ ဆေးကျောင်းသားလေး
၏ ကံကြမ္မာပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ့အဖော်နှစ်ယောက်လိုပင် မူးယစ်ဆေးဝါး ဖြတ်
နိုင်ခဲ့ပါက ပညာထူးချွန်သောသူသည်လည်း အောင်မြင်
သော ဘဝကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နေမည်မှာ မလွဲ။

သူ၏ ဆေးသိပ္ပံပညာရပ်နယ်ပယ်တွင် ပါရဂူတစ်
ဆူ ဖြစ်နေမည်မှာ မလွဲ။

တကယ်တော့ သူနမ်းသည်က တစ်ကြိမ်တည်း ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။

သို့သော် သူနမ်းလိုက်သည့်ပန်းက မူးယစ်ပန်းဖြစ်
နေ၏။

မူးယစ်ပန်းဆိုသည်က ကြေကွဲဖွယ် အနိဋ္ဌာရုံလွင်
ပြင်တွေထိ ဆွဲခေါ်သွားတတ်သည့်ပန်း ဖြစ်ကြောင်း သူ
မသိမဟုတ်။

သိလျက်နှင့် ဝိဘက်ကြမ္မာငင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။
မနမ်းထိုက်သောပန်းကိုမူ သူနမ်းရှိုက်မိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

သူ မူးယစ်ဆေးဝါးဖြတ်နိုင်ခဲ့သလား။

အကယ်၍သာ မူးယစ်ဆေးဝါးမပြတ်ဘဲ ဆက်
လက် သုံးစွဲခဲ့သည်ဆိုပါက လူ့လောက၌ သူ ရှိနိုင်တော့မည်
မဟုတ်ပါ။

သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော်သိချင်စမ်းပါဘိတော့
သည်။

www.burmeseclassic.com

ခွကောင်

(တစ်)

“ ခွကောင် . . . ”

သည် ‘ ခွကောင် ’ ဟူသော အမည်နှင့်ပတ်သက်၍
စာရှုသူအား ကျွန်တော် မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။

“ နားနှင့် မနာ ဖဝါးနှင့်နာပါ ” ဟူ၍သာ

“ ခွကောင် ” ဟူသော အမည်ကြောင့် (၁၉၈၅)

ခုနှစ်က ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး ဆျောက်ဆျောက်ချားချား ဖြစ်ခဲ့ရ
၏။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခဲ့ကြရ၏။

ကြောက်ရွံ့မှုကို အခြေခံပြီး ပေါ်ထွက်လာသည့်
တောလာဟလများကလည်း ခွကောင်ကို ပို၍ နာမည်ကြီး
စေခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကြီးထွားလာသည့် ခွကောင်သတင်းနှင့် မြို့တော်ရန်ကုန်နေ လုပ်သားပြည်သူ များ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေသည့် သတင်းက တာဝန်ရှိသူ တွေဆီ ရောက်သွားသည်။

မမှန်ကောလာဟလသတင်းလား . . .

ဖြစ်ရပ်မှန်ပေါ်တွင် အခြေပြုသည့် သတင်း လား. . .

လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြရတော့၏။

သည်မှာတင် မြို့နယ်ရဲစခန်းတစ်ခုက တက်လာ သည့် နယ်မြေထူးခြားသတင်း အစီရင်ခံစာ တစ်စောင်ကို တွေ့ကြရသည်။

“ခွကောင်ဟူသော အမည်ကြောင့် မြို့နယ်အတွင်း ရှိ လုပ်သားပြည်သူအများ အထူးထိတ်လန့်စိုးရိမ်နေလျက် ရှိပါသည်။

ခွကောင်သည် အမျိုးသမီးများအား ကာကွယ်၍ ပျက်ဆီးစေရန် အကြံဖြင့် ညအချိန် ပုန်းလျှိုးကျော်နင်း၍ နေအိမ်အတွင်း ဝင်ရောက်တတ်သူအဖြစ် သတင်းများအရ

သိရပါသည်။

ကျယ်ပြန့်လျက်ရှိသည့် ခွကောင်သတင်းကြောင့် အရပ်သူအမျိုးသမီးများသာမက ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း အမျိုးသမီးထုအတွင်းပါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း တင်ပြအစီရင်ခံအပ်ပါသည် . . . ”

သည်သတင်းကို ကနဦးပေးပို့သူက အင်းစိန်မြို့နယ် ဇော်ဘွားကြီးကုန်းရပ်ကွက် ကောင်စီဝင်တစ်ဦးဖြစ်၏။

ဇော်ဘွားကြီးကုန်းရပ်ကွက်၊ ဂေါ် ရခါးကုန်းအတွင်း ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည့် ထူးခြားသတင်းကို ကျွန်တော်ထံ ပေးပို့၏။

အင်းစိန်မြို့နယ် နယ်ထိန်းအရာရှိဖြစ်သည့် ကျွန်တော်က ထိုသတင်းကို မြို့နယ်ဆက်ပို့၏။

မြို့နယ်မှ ဒုတိုင်း၊ ဒုတိုင်းမှ တိုင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးသို့ အဆင့်ဆင့် တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

(ထိုအချိန်က “ မြို့နယ် ” နှင့် “ တိုင်း ” ကြားရှိ အဆင့်ကို “ ခရိုင် ” ဟု မခေါ်ပါ။ ဒုတိုင်းဟုသာ ခေါ်၏။ ဒေသခွဲများအလိုက် ဒုတိုင်း (၁)၊ ဒုတိုင်း (၂) ဟု ခွဲခြားခေါ်

ဝေါ်ကြရပါသည်)

“လုပ်သားပြည်သူများ တထိတ်ထိတ်၊ တလန့်လန့်
ဖြစ်နေခြင်းမှ အမြန်ဆုံး ကင်းဝေးဖို့လိုသည်။

“ခွကောင် ” သတင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမြန်ဆုံး
ဖော်ထုတ် ဖြေရှင်းရမည် . . . ။

လုပ်ငန်းတိုးတက်မှုကို နေ့စဉ်တင်ပြရမည် . . . ”

သည်ညွှန်ကြားချက်က တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
အောက်သို့ ပြန်ကျလာခဲ့သည်။

“ အခြေအနေကတော့ ကိုယ်ဖော်တဲ့ဆေး ကိုယ်
ပြန်စားနေရတဲ့ အခြေအနေပဲ ဆရာစောဟိန်း။

ခွကောင်သတင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမြန်ဆုံး ဖော်
ထုတ်ဖြေရှင်းဖို့ အထက်က ဖိအားပေးနေတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာစောဟိန်းနှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့
ခွကောင် နောက်တိုက်ပဲလိုက်ပါ။

ခွကောင် မမိမချင်း စခန်းပြန် မလာပါနှင့် . . . ”

အင်းစိန်မြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးခန်းက ထုတ်လာခဲ့
ချိန်၌ တစ်စုံတစ်ခုကို တွန့်တော် သတိပြုမိလိုက်၏။

ကျွန်တော် တင်ပြလိုက်သည့် ခွကောင်သည် ကျွန်
တော့် ဂုတ်ပိုးကို ခွမိသွားပြီဖြစ်ပါတော့သည်။

(နှစ်)

“ ခွကောင်ဟာ လူမှ ဟုတ်ရဲ့လားမသိဘူး၊ မဟုတ်
ဘူးလေ လူတော့ လူပါပဲ . . . ၊

အဲဒီညက အသက်ရှူစာအားကြပ်လို့ ကျွန်မ လန့်
နိုးလာတယ်။

လူတစ်ယောက်က သူ့ကိုယ်လုံးကြီးနှင့် ကျွန်မကို
ဖိထားတယ်။ ကန်တော့ပါရဲ့နော် . . . ”

မတံခွန်က ရှက်ရွံ့ဟန်၊ အားနာဟန်ဖြင့် လက်အုပ်
လေးချီလိုက်၏။

“ မတံခွန်ရယ်၊ ကန်တော့တာတွေ ဘာတွေ
လုပ်မနေပါနှင့်၊ နင့်ငါးသည်တန်းမှာ ပြောနေကျလိုပဲ ရှင်းရှင်း
လင်းလင်းသာ ပြောပြစမ်းပါ . . .

ဒီခွကောင်ကို မမိရင် နင်တို့ငါတို့တတွေ အေးအေး
နေကြရမှာ မဟုတ်ဘူး ”

ဂေါ်ရခါးကုန်းကောင်စီ လူကြီးက မတံခွန်
အကြောင်းသိသူပီပီ ဝင်ပြော၏။

သည်တော့မှ မတံခွန် ပြုံးဖြဖြဖြစ်လာသည်။

“အဟီး” တစ်ချက် ရယ်ပြီး သူ့စကားကို ဆက်၏။

“ကျွန်မ လူ...လူ...လို့ အော်ပြီး အပေါ်က
ဖိထားတဲ့သူကို ဖမ်းဖို့ကြိုးစားတယ်...။

ငါ့ရှင်ကျနေတာပဲ ဆရာရယ်၊ သူ့ကိုယ်လုံးကြီးက
ချောနေတယ်၊ ဘယ်လိုမှ ဖမ်းလို့မရဘူး၊ သူ့မှာ အင်္ကျီမပါ
ဘူးဆရာ၊

‘ဝုန်း’ ဆို အိမ်ပေါ်က ခုန်ဆင်းပြေးတယ်၊ လူတွေ
ဝိုင်းလိုက်တာတောင် မမိဘူး...။

ခြံစည်းဋ္ဌိတွေကို လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်ကျော်လိုက်
တာများ ကျားတစ်ကောင်အတိုင်းပဲတဲ့...။

နောက်ဆုံး သစ်ပင်ပေါ်ကို မျောက်တစ်ကောင်လို
တက်သွားတယ်တဲ့...။

အဲဒီသစ်ပင်ပေါ်မှာတင် ပျောက်သွားတယ်လို့ ပြော
ကြတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ ခွကောင်က ဖိထားတဲ့ အချိန်မှာ နင့်ယောက်ျား
တာလူးက ဘယ်ရောက်နေလို့တုန်း ”

“ သေနာက ကျွန်မ ညာဘက်မှာလေ၊ ချက်
အရက်တွေ မူးပြီးအိပ်နေတယ်။

အိမ်မှာ ဒီပြဿနာတက်တာတောင် နံနက်လင်းမှ
သွသိတာ ”

“ မတံခွန်ရယ်၊ နင်ကလည်း မူးနေတာပဲ မဟုတ်
လား၊ ဒါကြောင့် ဒီအခြေအနေရောက်မှ နိုးတာပေါ့ ”

“ ကျွန်မက ညတိုင်း စားတောင်းရုံ အိပ်ကောင်းရုံ
လော့တ်ပဲ သောက်တတ်တာပါ လူကြီးရယ် ”

“ ခွကောင်ရဲ့ မျက်နှာကိုရော မြင်လိုက်ရသေး
လား. . . ”

“ ဘယ်မြင်လိုက်ရပါ့မလဲတော်၊ တစ်ဆယ်သားတစ်
ကျပ် ဖြစ်နေလို့ ရေနံဆီမီးခွက်လေးတောင် ညလုံးပေါက်
ထွန်းမထားနိုင်ပါဘူး ”

“ ဒါဆို တာလူးမဟုတ်မှန်း ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ. . . ”

“ လူကြီး၊ ပေါက်တတ်ကရတွေ လျှောက်မေးခနဲ

နှင့်၊ ကိုယ့်လင်မဟုတ်မှန်းတော့ ကိုယ်သိတော့ပေါ့တော့ ”

မတံခွန်က သူမပြန်မီ အမျိုးသမီး (၁၀) ဦး၏ အမည်များကို ပြောပြ၏။

“ ဒီကောင်မတွေ အတုန်လုံး ခွကောင်နှင့် ကြုံခဲ့ဖူး တဲ့သူတွေချည်းပဲ၊ သူတို့လင်တွေကို ကြောက်တာရယ်၊ ရှက် တာရယ်ကြောင့် ငြိမ်နေကြတာ . . . .

ကျွန်မနှင့် ခွကောင်ရဲ့ သတင်းကြားမှ လာပြီး ရင်ဖွင့်လို့ သိရတာ ”

ဤကား ခွကောင်နှင့် နဖူးတွေ၊ ဇူးတွေကြုံခဲ့ရသည့် မတံခွန်၏ သည်းထိတ်ရင်ဖို အစစ်ခံချက်များပင် ဖြစ်ပါ သည်။

(၁၁)

“ ခွကောင် နာမည်ကြီးသွားတာ မတံခွန်ကြောင့်လို့ ဆိုနိုင်တာပေါ့ . . . ”

ကျွန်တော်သည်လို့ပင် မှတ်ချက်ပြုမိ၏။

အသက် (၃၀) ခန့် အသားညိုညို၊ တုတ်တုတ်နှင့် မတံခွန်သည် ဆယ်မိုင်ကုန်းပျံကျဈေးတန်းတွင် ငါးရောင်

www.burmeseclassic.com

သူဖြစ်သည်။ သူ့တွင် မိဘပေးထားသည့် နာမည်ရှိသော်
လည်း သူ့ယောက်ျား တာလူးမှစာပ မည်သူမျှ မသိတော့။

သူ့အမြဲတမ်း ရောင်းသည့် ငါးတံခွန်ကို စွဲပြီး
မတံခွန်ဟုခေါ်ကြရာမှ အိမ်ထောင်စုစာရင်းတွင်ပါ မတံခွန်
ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။

သူသည် ငါးစိမ်းသည်ပီပီအာပေါင်အာရင်းသန်၏။

အစားပြောလျှင် ကျယ်လောင် ကျယ်လောင် ပြောတတ်၏။

ခွကောင်နှင့် သူ၏ ဇာတ်လမ်းကို ပျံ့ကျဈေးတွင်
အောက်သည်ချသည်။

ဤသို့ဖြင့် ခွကောင်အကြောင်းက ဈေးဝယ်သူ
အားနှင့် ဈေးသည်များအကြား ရေပန်းစားသွား၏။

တိုးတိုးတစ်မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်ဖုံ သတင်း ဖြန့်ဝေ
ပြုရင်း စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စရာ ခွကောင်အဖြစ်တစ်ပတ်
အတွင်း ရောက်ရှိသွားသည်။

ထိုမှတစ်လအတွင်းမှာပင် ရန်ကုန်မြို့တော်တစ်ခု
သို့ ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်သွားစေတော့သည်။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ မြို့တော်တစ်ခုလုံးကို

www.burmeseclassic.com

တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့သည့် “ ခွကောင် ” ဟူသော အမည်မှာ ဆယ်မိုင်ကုန်း ဝှံ့ကျဇွေးမှ ငါးစိမ်းသည် မတံခွန် စတင်ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့် အမည်ဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စော်ဘွားကြီးကုန်းရပ်ကွက်အတွင်း ကျွန်တော်နှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့ အခြေပြုလှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်မှာ ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ခန့်ပင် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

မတံခွန်ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည့် စာရင်းပါ အမျိုးသမီး များအား ဂုဏ်သိက္ခာမထိခိုက်စေရန် သတိပြု၍ ရပ်ကွက် ကောင်စီနှင့် ညှိနှိုင်းကာ တိတ်တဆိတ် ခေါ်ယူမေးမြန်းခဲ့ သည်။

ခွကောင် လျှို့ဝှက်ဝင်ရောက်ကျူးလွန်ခဲ့သည့် မေ အိမ်နှင့် အခင်းဖြစ်နေရာများကိုလည်း လေ့လာပြီးခဲ့ပြီ။

သေချာသည့် အချက်မှာ ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး ချောက်ချားနေသော်လည်း ခွကောင်လှုပ်ရှားသည့် စာ ကျက်က စော်ဘွားကြီးကုန်းအပိုင် ဂေါ်ရခါးကုန်းရွာသေ ထဲမှာပင်ဖြစ်သည်။

စာရင်းပါ အမျိုးသမီး (၁၀) ဦးစလုံး ဂေါ်ရခါးကုန်း

ရွာထဲမှာပင် ဖြစ်၏။

ငြင်းကွယ်သူ သုံးဦးမှအပ ကျန်အမိန့်သမီးအားလုံး
တ ခွကောင်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုခဲ့ကြ
သည်။

သူတို့ထဲမှ ခွကောင်၏ အမူအကျင့် ဓရိုက်လက္ခ
ဏာများ သိရ၏။

“ စိတ္တဇောဏာဗျူဟာများ ဒီလောက်အတင့်ရဲ့ရဲ့ ကနူး
ထွန်နေတာလား ”

ကျွန်တော် သည်လိုပင် တွေးမိသည်။

“ ဂေါ်ရခါးတုန်းရွာရဲ့ အနေအထားနှင့် အခင်းဖြစ်
အိမ်တွေကလည်း ခွကောင်ကို မလာလာအောင် ဖိတ်ခေါ်
နေသလိုပဲ . . . ”

တပ်ကြပ်ကြီးဝင်းလွင်ကပါ ဝင်ဆွေးနွေး၏။

“ ဂေါ်ရခါးတုန်းတစ်ရွာလုံးမှာ အိမ်တိုင်း ခြံတိုင်း
ထိုလို သစ်ကြီးဝါးကြီးတွေ ထူထပ်ပေါက်ရောက်နေတယ်။
အိမ် ခြံစည်းဦးတွေကလည်း ကိနူးပဲလိုင်နဲ့ နေတယ်။
အချို့နေရာတွေဆို ခြံစည်းဦးမရှိဘူး။

ပြီးတော့ အခင်းဖြစ်တဲ့ အိမ်အားလုံး တဲသာသာ
အိမ်တွေ၊ တံခါးပိတ် တံခါးရွက်မရှိကြဘူး။

အဆိုးဆုံးကတော့ ဂေါ်ရခါးကုန်းရွာမှာ လျှပ်စစ်ဇီ
လုံးဝမရှိခြင်းဘဲ။

ဒီအချက်တွေကြောင့် ဒီကောင်ဟာ ပုန်းလျှိုးကွယ်
လျှိုး နေနိုင်တယ်။ ရဲရဲတင်းတင်းဝင်ရောက်ကျူးလွန်ပြီး လွယ်
လင့်တကူ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်တယ်။

ဒီပြစ်မှုတွေအတွက် ခွကောင်ဟာ နံပါတ် (၁)
တရားခံဆိုရင် (၂) တရားခံက ကာယကံရှင်အမျိုးသမီး
တွေပဲ။

သူတို့အားလုံးလိုလို အရက်ကို ယောက်ျားတွေနှင့်
တန်းတူသောက်ကြတယ်။ သောက်တာမှ အချို့ဆို ကိုယ်
တိုင်ကို ချက်ပြီး သောက်တာ။

အရက်မူးပြီး အိမ်ပေါ်မှာ ပိုးလို့ပက်လက်အိမ်
အိမ်ကလည်း တံခါးမရှိ၊ ဘာမရှိ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကို
ခွကောင်ကို မလာလာအောင် ဖိတ်ခေါ်နေဘဲလိုဖြစ်
တယ် ဆရာစောသိန်း ”

တပ်ကြပ်တင်စိုးနှင့် ရန်သိန်းတို့ကလည်း သူတို့မြင်

သမျှ ဆွေးနွေး၏။

“ဇားလုံးကိုချုံ့ပြီး ကောဟ်ချက်ချရရင် ခွကောင်

တာ တခြားရပ်ရွာက လာတာမဟုတ်ဘူး ဥက္ကဋ္ဌကြီးရေ

အိမ်ခြေ (၅၀) လောက်သာရှိတဲ့ ဟောဒီဂေါ်ရခါး

တုန်းရွာထဲက စားနေကျ ကြောင်ဖားပဲဖြစ်ရမယ်”

သည်လိုနှင့် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်ကျော်ခဲ့ပြန်သည်။

ခွကောင်ကား မြုပ်ချက်သားကောင်းတာ ပေါ်မ

သာတော့ ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားနေသည်ကို သိရှိသွား၍

သည်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။

သို့သော် ကောလာဟလက ကြီးထွားနေဆဲ။

“ညက ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင်တိုက်ခန်းထွစ်ခဲ့မှာ

ခွကောင်ဝင်လိုတဲ့ . . .”

“ကြည့်မြင်တိုင်မှာ ခွကောင်ကို ဝိုင်းဖမ်းတာ၊

ခွကောင်က အစွယ်တွေ ဖြပြီးလိုက်လို့ ပြန်ထွက်ပြေးလာ

ခြရတယ်တဲ့ . . .”

သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ရင် အဓိပ္ပါယ်မရှိ။

www.burmeseclassic.com

ယုတ္တိမဲ့မှန်းသိနိုင်ပေမယ့် လူတွေကတော့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်
နေကြဆဲ . . . ။

ခွကောင်ကို မမိသေးသော်လည်း ကျွန်တော့်တွင်
ခြေမြစ် ခိုင်လုံသည့် သတင်းတွေရှိသည်။

ထိုသတင်းတွေအရ ခွကောင်သည် ဂေါ်ရခါးကုန်း
ရွာထဲမှာပဲ ရှိရမည်။

ငတ်၍မပြေသည့် တဏှာစိတ္တကြောင့် မလွဲမသွေ
လှုပ်ရှားလာမည်ဟုလည်း ယုံကြည်မိ၏။

ထို့ကြောင့် နည်းဗျူဟာကို ပြောင်းလိုက်သည်။

ခွကောင်သတင်းမေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းကို ရပ်လိုက်
သည် သာမက ဂေါ်ရခါးကုန်းမှပင် ကျွန်တော်တို့ ဆုတ်ခွာ
ခဲ့၏။

စော်ဘွားကြီးကုန်းတစ်နေရာတွင် လျှို့ဝှက်နေကာ
ည(၉)နာရီမှ ဂေါ်ရခါးကုန်းရွာသို့ ဝင်သည်။ ကောင်စီနှင့်
ပူးပေါင်းကာ ခွကောင် လှုပ်ရှားမှုကို စောင့်ကြည့်၏။

နံနက် (၄/၅) နာရီထိုးမှ တိတ်တဆိတ် ပြန်ဆုတ်
၏။

သည်လိုနှင့် တစ်လကျော်လာခဲ့သည်။

ခွကောင် ငြိမ်နေဆဲ။

သည်တော့မှ ကျွန်တော်တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရ

လိုက်၏။

“ ထောင်ချောက် . . . ”

“ ထောင်ချောက်တစ်ခုဆင်ရမည်ဖြစ်သည် ”

(လေး)

“ လူ . . . လူ . . . လူ . . . လူ . . . ”

မိန်းမတစ်ယောက်၏ အော်ဟစ်သံက ညအမှောင်

ထဲတွင် အလန့်တကြား ပေါ်ထွက်လာ၏။

အချိန်က ညလယ်သန်းခေါင်ယံကျော်စပြုနေသည်

အချိန်။

ဂေါ်ရခါးကုန်းတစ်ရွာလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား

သည်။

ကြိုတင်နေရာယူစောင့်ဆိုင်းနေသည့် ကျွန်တော်တို့

အဖွဲ့က ထိုအိမ်ကို ချက်ချင်းပင် ဝိုင်းမိလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ကောင်စီလူကြီးများ ပူးပေါင်းပါဝင်သည့် ကျွန်တော်
တို့အဖွဲ့ထဲမှ ဓာတ်မီးရောင်တွေက အိမ်လေးဆီဖြာကျ
သွား၏။ သည်အိမ်က ကျွန်တော်တို့ ဆင်ထားသည့် ထောင်
ချောက်ဖြစ်သည်။ ထောင်ချောက်အတွင်းသို့ ခွကောင်
ဝင်လေပြီ။

အိမ်လေးထဲက လူတစ်ယောက် ခုန်ချပြေးထွက်
လာ၏။

သူ့လှုပ်ရှားမှုက သွက်လက်မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။
ဓာတ်မီးရောင်တွေက သူ့နောက်က ထပ်ချပ်
မခွာ...။

တခဏအတွင်းမှာပင် လုံးထွေးသတ်ပုတ်သံများ
ကြားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားချိန်၌ တပ်ကြပ်တင်စိုး
နှင့် ရန်သိန်းတို့က လူတစ်ယောက်ကို ချုပ်နှောင်ထားပြီး
လေပြီ။

အသားညိုညို၊ ပုပုတုတ်တုတ်၊ ဆံပင်ကောက်
ကောက်နှင့် အသက် (၂၀)ကျော်ခန့် လူတစ်ယောက်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဘောင်းဘီတိုလေးတစ်ထည်သာ ဝတ်ထားသည်။

ထူးခြားသည်က သူ၏မျက်လုံးများ၊ မျောက်တစ်ကောင်၏ မျက်လုံးတွေလိုပင် ဟိုကြည့် သည်ကြည့်ဂနာ မပြိမ်နှင့်။

“ အလိုလေး . . . လေး . . . ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေရတဲ့ ခွကောင်ဟာ မင်းဖြစ်နေပါလား မောင် ----- ရယ်။

အံ့ဩစရာပဲ ဆရာစောသိန်းရေ၊

သူ့ကို ပေါချာချာ၊ ကြောင်တောင်တောင်မို့ ဂေါ်ရခါးရွာထဲမှာ လူရာတောင် သိပ်ခသွင်းကြပါဘူး . . . ”

ကောင်စီလူကြီးမင်း၏ စကားမှန်ပါလိမ့်မည်။

ပုံမှန်အသိဉာဏ်မဟုတ်၍သာ သူတကာ ချွံ့ချ အထင်သေးသည့် ပြစ်မှုမျိုးကို အရှက်အကြောက်ကင်းစွာ ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့စွာ ထပ်ခါ တလဲလဲကျွန်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

“ အဇ္ဈအပေါ်ဆိုရင်တောင် အလွန်ပါးနပ်တဲ့ အဇ္ဈ

www.burmeseclassic.com

အပေါပဲ ဆရာစောသိန်း၊

အလွယ်တကူ ဖမ်းချုပ်လို့မရအောင် အဝတ်အစား
မဝတ်တာပဲကြည့်၊ လူကလည်း တုတ်ခိုင်သန်မှာ၊ ကိုယ်လုံး
မှာလည်း ချွေးတွေ ရွှဲနေလို့ ကျွန်တော်တို့တောင် မနည်းဖမ်း
ချုပ်ယူရတယ် . . . ”

တပ်ကြပ်တင်စိုးက ပြော၏။

ကျွန်တော်က နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ဆယ်မိုင်ကုန်း
ပျံကျဈေးထဲတွင် “ ခွကောင်ဖမ်းမိပြီ ” ဆိုသည့် သတင်းကို
အားရပါးရ ပြောနေမည့် မတံခွန်၏ အသံကျယ်လောင်
ကျယ်လောင်ကိုသာ ကြားယောင်နေမိ၏။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ခွကောင်ဖမ်းဆီးရမိလိုက်သဖြင့်
ကျွန်တော်နှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့စခန်း အပြန်လှခဲ့ပါ၏။

ရောက်သည်နှင့် မြို့နယ်မှူးရုံးသို့ သတင်းပို့လိုက်
သည်။

ချက်ချင်းလာရောက် တွေ့ဆုံရန် ကျွန်တော်တို့
ခေါ်၏။

“ ခွကောင်မိခဲ့လို့ ခိုးကူးတာ ခံရမလား၊ ဒါမှမဟုတ်

တစ်လခွဲလောက်ကြာခဲ့လို့ပဲ ထုချေလွှာတောင်းခံရမလား၊
တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ ”

သို့သော် ခိုးကျွေးခြင်းလည်း မခံရ၊ ပြစ်တင်ခြင်း
လည်း မခံရနှင့် ကျွန်တော်ထင်သလို ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်ခဲ့
ပါ . . . .

ဖွဲ့ခန်းထဲဝင်၊ အလေးပြုအရိုအသေပေး၍ ရောက်
ခွဲကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သည်နှင့် မြို့နယ်မှူးကြီးပြောသည့်
တစ်ခွန်းတည်းသော စကားမှာ . . . ”

“ လှိုင်မြစ်တမ်းက စက်မှု (၁) ဝိုဒေါင်၊ ညက ဖောက်
ထွင်းခံရပြီး ကားသုံးစီးတိုက်လောက် ပစ္စည်းတွေ
ခါသွားတယ်။ ဒီကိစ္စကို ညစောင့်က လုံးဝမသိဘူးတဲ့၊

အဲဒီအမှုကို ပေါ်အောင် ခုချက်ချင်း ထွက်ပြီး
ဆရာစောသိန်းနှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့ စုံစမ်းဖော်ထုတ်ပါ။

တရားခံ မမိမချင်း စခန်းပြန်မလာပါနှင့် ” ဟူ၍သာ
ဖြစ်ပါတော့သည်။

တွေ . . . တွေ . . . တေမ

(၁)

ဝေမတစ်ယောက်ကား ပျောက်ချက်သားကောင်း
လှချေ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရွှေနေရုံးခန်းဘက် ရောက်မလာ
သည်မှာပင် ရက်အတန်ကြာခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော့်စိတ်အထင် ရက်သတ္တပတ် (၃) ပတ်
လောက်တော့ ရှိရောမည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွှေနေတစ်စုဆုံတိုင်း စကားစပ်မိ
တိုင်း . . . ။

ဝေမ . . . သူမြို့ပြန်သွားတာများလား ”

“ အင်းနော် . . . ဒီကောင်မလေး ဘာကြောင့်
ပေါ်မလာတာပါလိမ့် ”

“ဝေမတစ်ယောက် နေလိုမှ ကောင်းရဲ့လား”

သည်လိုစကားတွေနှင့် ဝေမကို တသသ၊ သတိရ

နေကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ သည်သို့သည်နှယ် သတိရ တသ၊

နေသည့် ဝေမကား စင်စစ် ကျွန်တော်တို့၏ အမှုသည်
တစ်ယောက်မဟုတ်။ ထိုနည်းတူပင် ကျွန်တော်တို့ထံတွင်
အလုပ်သင်ရှေ့နေမလေး တစ်ဦးလည်းမဟုတ်ပါ။ ရိုးရိုး
အရပ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အမှုသည်တစ်ဦးနှင့်အတူ ကျွန်တော်
တို့ ခန်းသို့ ရောက်ဖူးရာက နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်
တို့ခန်းကို ဓာတ်ကျသွားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။ နှုတ်
ရက်ကလွဲပြီး နေ့တိုင်းလိုလို သူမရောက်လာတတ်၏။ ပြုံး
ရယ်ရွှင်ပြ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့တတ်၏။ သူမ၏ ထူးခြား
ချက်မှာ မည်သူ့ကိုမဆို တစ်ကြိမ်တည်း တွေ့ရုံနှင့် ငယ်
ဆင်းကြီးဖော် မိတ်ရင်းဆွေရင်းပမာ ခင်မင်သွားအောင်
ပြောတတ်ဆိုတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဝေမ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ဘယ်သူမှ မပျင်းကြရ

ဘာ . . .

www.burmeseclassic.com

သူမကချည်း ဒိုင်ခံကာ ဟိုအကြောင်း၊ သည်
အကြောင်း၊ သောင်းပြောင်းထွေလာ စပ်မိစပ်ရာ ပြောပြ
တတ်၏။

သူမပြောပြသည့် အထဲတွင် ကုန်ဈေးနှုန်း
အကြောင်း၊ ဇာတိကြောင်း၊ ငယ်ငယ်က သူငယ်ချင်းတွေ
အကြောင်း စုံတကာစေ့အောင် ကြားရသည်။

ရုံဖန်ရုံခါ မဟုတ်သော ကောလာဟလတွေကိုပင်
တစ်ဆင့်ကြားနှင့် အဆစ်သယ်လာတတ်သေးသည်။

စကားအရာ၊ ဥပဒေအရာတွင် ပညာရှိမင်းများဟု
သမုတ်ခံရသည့် ကျွန်တော်တို့ ရှေ့နေတစ်စုမှာ သူမ၏
စကားအလျှင်ကို ဖြတ်တောက်တိုးဝင်၍ မရဘဲ စကားပြည့်
စကားထောက်လောက်သာ ပြောခွင့်ရကြသည်။

တစ်ခါတစ်လေ ကျွန်တော်တွေ့တော့မိခဲ့ဖူးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဇွဲခန်းကို ဝေမ ဘာကြောင့် နေ့စဉ်
လာနေရသလဲ” စားချင်း သောက်ချင်၍တော့ လုံးဝမဟုတ်

နိုင်။

သူမလာ၍ လက်ဖက်ရည် တိုက်တိုင်း ကျွန်တော်

တို့ ရှင်းသည်ကို လက်မခံ၊ သူမကသာ ရှင်းသည်၊ ရှင်းသည်မှ ကျွန်တော်တို့ စားထား သောက်ထားတာတွေရော၊ အမှုသည် အချို့ကို ကျွန်တော်တို့ညှိခံထားတာရော တွေ့သမျှ စုပြီး အကုန်ရှင်းတတ်၏။

ထိုမျှမကသေး၊ နွဲခန်းရှေ့မှ ဖြတ်သွားသော ရာသီ သီးနှံသည်လေးတွေထဲမှလည်း ဝယ်ခြမ်းကျွေးမွေးတတ် သေး၏။

ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဖိုး၊ မုန့်ဖိုး ရှင်းခွင့်ရ သည်ဆိုလျှင်လည်း ဆယ်ကွေ့တစ်ကွေ့၊ ဆယ်ဇေးတစ်ဇေး သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဤသည်ကား ကျွန်တော်တို့ နွဲခန်းသို့ သူမ ရောက် သာခြင်းသည် စားချင်၊ သောက်ချင်၍ လာခြင်းမဟုတ် ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဘာကြောင့် သူမလာနေရသနည်း၊ ကျွန်တော်မသိပါ။

သူမကို မေးကြည့်တော့ 'ခင်လို့ပေါ့' ဟုပဲ ပြော သည်။

www.burmeseclassic.com

“ ဝေမ အလုပ်က ညနေပိုင်းမှ ရှိတယ်ဆရာရဲ့
နေ့လည်နေ့ခင်းဘက် အားလပ်နေတော့ ဆရာတို့ ရုံးခန်း
ဘက်ပဲ လာနေမိတာပေါ့။ ဘာလဲ ဝေမ လာရင် အလုပ်ခွင်
လို့လား ”

မျက်ဝန်းနက်ကလေး ထောင့်ကပ်၍ မကျေမနပ်
ဟန်ဖြင့် တုံ့ပြန်မေးခွန်းမေးကာ စိတ်ကောက်ဟန်ဆောင်
တတ်၍ ကျွန်တော်တို့မှ ပြောရာပြောကြောင်း စကားများထိ
လျှော့ချရပြန်၏။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်မှတ်ချက် တစ်ခုပြန်
သည်။

ဝေမသည် ရပ်ကွက်ထဲတွင် ချောင်ချောင်လည်
လည် ရှိဟန်တူ၏။ အရင်းအနှီးနည်း၍ ငွေလိုသော
ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး၊ လက်လုပ်လက်စားဈေးသည်လေးများ
အား နေ့ပြန်တိုး၊ မတ်တိုးဖြင့် ငွေချေးကြောင်း သူ့မ ပြော
သည်။

ငွေရှိသော်လည်း ပညာအခြေခံအားနည်းဟန်
တူ၏။

ကျွန်တော်တို့ရှေ့နေတစ်စုနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး၊

ခင်ခင်မင်မင် ရှိသည့်အတွက် သူမ၏ လူမှုဝန်းကျင်တွင်
ဂုဏ်တစ်ရပ်အဖြစ် သူမ ခံယူပေလိမ့်မည်။

ဟုတ်၊ မဟုတ်၊ မှန်မမှန်အတိအကျ ပြောရန်ခက်
သော်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ သည်သို့ နှယ်ပင် မှတ်ချက်
ချခဲ့၏။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ ဝေမတစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့
ထံ လာနေခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး အကျိုးစီးပွား
ထိခိုက်နစ်နာရန်အကြောင်းတစ်စွန်းတစ်စမျှ မရှိခဲ့ပါ။

မကြာခဏဆိုသလို သူမခေါ်လာတတ်သည့်
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်၊ အငှားစာချုပ်၊ လက်ထပ်စာချုပ်
ချုပ်ဆိုလိုသူများ တရားရုံးတော်တွင် အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်
နေကြရသူများနှင့် ပတ်သက်၍ပင် ဥပဒေအကျိုးဆောင်ခ
ရတတ်သေး၏။

သူမ ခေါ်လာသည့် အမှုသည်များအတွက် ထုံးစံ
အတိုင်း လက်ဖက်ရည်တိုက်သည်ကိုပင် အတင်းအကျပ်
တိုက်မှ သောက်တတ်သော ဝေမပင်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ ဘဝကလည်း မလွယ်နေချမလွယ်လှ။

ခေါ်တော့သာ ပညာရှိ ဥပဒေအကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီး၊ အမှန်တကယ်မှ သူများရင်ထဲက မီးအပူကိုယ် ရင်ထဲ ပြောင်းထည့်နေရသူ။

သူများအမှု ကိုယ့်အမှု လုပ်နေကြရသူများသာ ဖြစ်သည်။

ဝေမသည် ကျွန်တော်တို့ ရင်ထဲက မီးအပူကို တဒင်တော့ လျော့နည်းသက်သာစေ၏။

အမှုမှန်သမျှကိုလည်း တစ်ခဏမေ့ပျောက် သွားစေ၏။

သူမပြောပြသည့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးအကြောင်းအရာ တွေထဲ လိုက်ပါပျော်ဝင်ရင်း အခိုက်အတန့်တော့ ကျွန်တော် တို့ ကိုယ်စိတ်နှလုံးတွေပါ ပေါ့ပါးရ၏ ဖိအားတွေထဲက လွတ်မြောက်ခွင့် ရကြ၏။ အခိုက်အတန့်မျှ ငြိမ်းချမ်းမှု ရသလို ခံစားရ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း အလုပ်မရှိ၊ အလွန်ရှာပြီး ဝေမ

လာနေခြင်းအပေါ် ကျွန်တော်တို့ အားလုံးလိုလိုလားလား
လက်ခံခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ခုတော့၊ ဝေမ တစ်ယောက် ပျောက်ချက်သား
ကောင်းလှသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဇိုးခန်းဘက် ရောက်မလာသည်မှာ
ပင် ရက်ပေါင်း အတန်ကြာခဲ့ပြီ။

သီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲက စာသားလို ' မခေါ်ပဲလာ၊
မနှင်ပဲပြေးလေပြီလား ' မသိတတ်နိုင်တော့ပါ . . . ။

(၂)

" ဝေမရဲ့ ငယ်ဘဝက အရမ်းကြမ်းတမ်း ခက်ခဲလွန်း
လှပါတယ် ဆရာ . . .

အဖေရယ်၊ နို့ညှာညီမလေးရယ်၊ အငယ်ဆုံးနို့စို့
အရွယ် မောင်လေးရယ်၊ သုံးယောက်စလုံး ကားမှောက်
တဲ့အထဲပါပြီး တစ်ပြိုင်တည်း တစ်နေ့တည်းဆုံးပါးသွား
ကြတယ် . . . ။

အမေလည်း အဲဒီအချိန်က စပြီး စိတ်နောက်သွား

တာပဲ . . . .

အဲဒီအချိန်မှာ ဝေမက (၁၀) နှစ်သမီးပဲ ရှိသေး
တယ်။ လေးတန်းတက်နေတုန်းပေါ့ . . . ”

ဝေမအသံက ဆွေးရိပ်သမ်းနေသည်။

ကျော့ရွန်းသော မျက်တောင်ရှည်ကြီးများအောက်
က မျက်ဝန်းအစုံသည်လည်း မိုင်းမုံရီဝေနေဟန် ရှိ၏။

သူမ၏ ဆွေးရိပ်တွေ၊ ရိဝေမှုတွေက အသဲနှလုံးကွဲ
ပုခုံးထနေသည့်ကျွန်တော်တို့ကိုပင် ဖမ်းစားနိုင်လိုက်သည်။

ဂရုဏာစိတ်၊ သနားကြင်နာစိတ်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့
ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့ရ၏။

“ အိမ်မှာ စိတ်ဝေဒနာသည် အမေရယ်၊ ဝေမရယ်၊
ဝေမအောက် အငယ်မနုနုရယ်ပဲ ရှိတော့တယ် . . .

အမေက စိတ်ဝေဒနာသည်ဆိုတော့ ဘာမှ မလုပ်
နိုင်တော့ဘူး။ နုနုလည်း ငယ်သေးတော့ မိသားစု ထမင်း

မငတ်ဖို့ ဝေမတာဝန်ကျလာတာပေါ့ဆရာ . . .

အရင်က မနက်လင်းတာနဲ့ ကျောင်းသွားဖို့ မမော
နိုင်မပမ်းနိုင်အလှပြင်ရတဲ့ဝေမ၊ ဈေးသွားဖို့ ဟင်းရွက်ပန်းကို

www.burmeseclassic.com

ငြင်ရတယ်။ အရင်က မျှော့စော့ ကျွတ်တွေ ကြောက်လို့
 ရေစပ်စပ်တွေ ရင်တောင် ခြောက်လန့်တကြား အပြေး
 အလွှား ကူးခဲ့ရတဲ့ဝေမ၊ လယ်စဲမှာ ကောက်စိုက်နေရပြီး
 တောထဲမှာ ကန်စွန်းရွက် ရှာဖွေနေရပြီး၊ ချောင်းတွေမြောင်း
 တွေထဲမှာ ငါးပက်နေရပြီး၊ ဘဝတွေက အဲလိုကြမ်းခဲ့
 ထား...

အံ့မယ်၊ ဆရာတို့ ငိုနေကြတာလား။ ငိုတော့ မငိုပါ
 နဲ့နော်၊ ရှေ့နေတို့မျက်ရည် မြေဝယ်မကျကောင်းဘူးတဲ့
 ဆရာ... ”

ဟောကြည့် ဒီမှာ ဂရုဏာတွေ ကြင်နာသနားမှု
 တွေနဲ့ အဆွေးဖိလင်တတ်နေတုန်း သူမက ရုတ်တရက်
 အရွန်းဖောက်ချလိုက်သည်။

လူရွှင်တော် လွမ်းတာကို လိုက်လွမ်းမိသူလို
 လွမ်းနေရင်းက ဟာသထဖောက်လိုက်တော့ လိုက်လွမ်းသူ
 နှုတ်တုန်းတန်း ဖြစ်သွားရသည်မို့။

တတ်လည်းတတ်နိုင်တဲ့ ဝေမပါ။
 နောက်ပိုင်းတွင် ဝေမအိမ်ဖော်အလုပ်ရသည်။

သူတို့မြို့က တရုတ်သူဌေးလင်မယားအိမ်မှာ ဖြစ်သည်။

တရုတ်သူဌေးလင်မယားက အလုပ်ကြီးစားသော ရိုးသားသော ကျိုးနွံသော၊ ဝေမလေးကို သဘောကျ၏။
ချစ်၏။

နှစ်သစ်ကူးရက် တစ်ရက်သူတို့ ပြည်မကြီးသို့ အလည်သွားသောအခါ ဝေမပါ ပါသွားခဲ့သည်။

ပြည်မကြီးရှိ သူဌေးလင်မယား၏ ဆွေမျိုးတွေက လည်း ဝေမကို သဘောကျ၍ ခေါ်ထားလိုကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် သူဌေးလင်မယားမြန်မာပြည်အပြန်တွင် ဝေမကတော့ ပြည်မကြီးမှာ ကျန်ခဲ့ရတယ်။

ဝေမ ပြည်မကြီးမှာ အိမ်ဖော်လုပ်ရသည်။ နောက် ဝေမကို တရုတ်စကား သင်ပေးပြီး သူတို့ ပိုင် စတိုးဆိုင်ကြီး မှာ ခိုင်းပြန်သည်။

ဝေမ၏ လုပ်အားခထဲက အချို့ကို မြန်မာပြည်ရှိ တရုတ်သူဌေးလင်မယားထံပို့ပေးရ၏။ သူတို့ကမှ တစ်ဆင့် ဝေမ၏ မိခင်နှင့် ညီမလေးတို့၏ စားဝတ်နေမှုအတွက် စီစဉ်ပေးကြသည်။

ပြည်မကြီးတွင် (၅) နှစ်ခန့် လုပ်ပြီး စိတ်ဝေဒနာရှင်
မိခင်ကြီးအား ဆေးကုသရန် ဝေမ မြန်မာပြည်သို့ အပြီး
ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်၌ ဝေမအသက် (၂၀) ကျော်နေပေပြီ။

ပါလာသည့် ငွေကြေးဖြင့် မိခင်ကြီးကို ဆေးကုပေး
သည်။ သူတို့မြို့မှာ ခြံနန်းဝယ်ကာ အိမ်ကောင်းကောင်းတစ်
လုံး ဆောက်ပေးသည်။

သူမကတော့ ရေကြည်ရာမြက်နုရာ ဖြစ်သည့်
ရန်ကုန်မြို့မှာ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းငှားနေကာ ငွေတိုးပေးစား
ခြင်းဖြင့် စီးပွားရေးအဆင်ပြေလျက်ရှိ၏။

ဤသည်တို့ကား ဝေမ ပြောပြသော သူမဘဝဇာတ်
အကြောင်းခရောင်းလမ်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဝေမကို ချီးကျူးမိပါသည်။

စိတ်ဝေဒနာသည် မိခင်အိုအား လုပ်ကျွေးနေသော
သမီးကောင်းတစ်ယောက် အနေဖြင့်ရော။

ဘဝကန္တာရတွေကို ဖြတ်ကျော်ပြီး သည်အနေသို့
ရောက်အောင် တက်လှမ်းနိုင်သည့် ကြိုးစားသည်။ အမျိုး

www.burmeseclassic.com

သမီးတစ်ယောက်အနေဖြင့်ရော ဖြစ်ပါသည်။

ပြန်ချိန်နီးတော့ ဝေမက ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံထုတ်ပြန်၊

ဆီဒိုးနားဟော်တယ်နောက်ထပ်ဖြင့် သူမမတ်တပ်ရပ်
နေသည့်ပုံနှင့် အဆန်းမျက်နှာကြွတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့်
မီးရောင်စုံအလှပန်းဆိုင်ကြီးအောက်တွင် သူမရပ်နေသည့်
ပုံများဖြစ်သည်။

“ ဆီဒိုးနားက မင်္ဂလာဆောင်သွားရင်း အမှတ်စာရ
ရိုက်ထားတဲ့ပုံတွေလေဆရာ၊ ဝေမလှတယ်နော် အဟဲ့. . ”

ကြားလည်း ကြားချင်သည် ရှက်လည်း ရှက်နေ
သည့်ဝေမ၊

“ လှပါပေ၊ ဆွေမပါပေဗျာ ” ဟု အလိုက်သင့်
မောင်အညိုလျှစ်ရ၏။

“ မင်္ဂလာဆောင်က သတို့သမီးအတုနဲ့ ဆောင်ရ
တာလေ ဆရာ ”

လုပ်ပြန်ပြီ ဝေမကတော့ သူမို့ပြောလိုက်လျှင်
အဆန်းတကြယ်ချည်း။

ပြောပါဦးဝေမရ ဘယ်လိုဖြစ်တာနဲ့

www.burmeseclassic.com

“ သတို့သမီးက မန္တလေးကလေး မင်္ဂလာအခမ်း အနား ကျင်းပမယ့် အဝင်နေ့မှာ ရည်းစားနဲ့ လိုက်ပြေးသွား တယ် . . .

ဖိတ်စာကလည်း ဝေပြေးပြီ အစစအရာရာကလည်း စီစဉ်ပြီးသားဆိုတော့ သတို့သမီးအတုရှာပြီး မင်္ဂလာပွဲလုပ် ရတာပေါ့ဆရာ . . .

သတို့သားနဲ့ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းမလေး တစ်ယောက်က သတို့သမီးအတုအဖြစ် အကူအညီပေး တယ်။

သူငယ်ချင်းမလေးကလည်း ချောတာမှ အိနေတာ မဲ၊ ဒါပေမယ့် နွမ်းပါးတယ် . . .

ဒါကြောင့် လက်ထပ်ပွဲပြီးတာနဲ့ ကွာရှင်းကြောင်း သက်မှတ်ထိုးရမယ်။ သူငယ်ချင်းမလေးကိုလည်း အတု အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခ (၁၅) သိန်းပေးမယ်လို့ ကတိ စာချုပ် ထုပ်ကြရတယ်တဲ့ဆရာ ”

ဝေမ သယ်လာတဲ့ ဇာတ်လမ်းက ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင် တွေထဲကလိုပဲ ဆန်းကြယ်လှချည်လား ဝေမရယ်။

“ ဇာတ်က မပြီးသေးဘူးဆရာရဲ့ ခုမှ အရမ်း
ကောင်းခန်းရောက်နေတယ်။

“ ဆက်ပါဦး ”

ဘာရယ်မဟုတ် ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ကိစ္စတစ်ခုအဖြစ်
ကျွန်တော်တို့ အားလုံး စိတ်ဝင်တစားဖြစ်နေရသည်။

“ လက်ထပ်ပွဲပြီးတဲ့ညနေမှပဲ နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာ
ရှင်းပြတ်စဲကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး သူငယ်ချင်းမလေး
ထွက်သွားတယ်။ သတို့သမီးအတု သရုပ်ဆောင်ခ (၁၅)
သိန်းလည်း ယူမသွားဘူးတဲ့ ”

လှလိုက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းပါလား ဝေမရယ်။

ခု သတို့သားက သူငယ်ချင်းမလေးကို အသဲအသန်
လိုက်ရှာနေပြီ ”

“ ငွေ (၁၅) သိန်းပေးဖို့ မဟုတ်လား . . .

မဟုတ်ဘူးဆရာရေ သူငယ်ချင်းမလေးကိုပဲ ဇိုးမြေ
ကျပေါင်းတော့မယ်တဲ့ . . .

သူ့အပေါ် အနစ်နာခံခဲ့တာတွေကို စဉ်းစားမိပြီး
အကြင်နာတွေ မေတ္တာတရားတွေ ပေါက်ဖူးလာတယ်နဲ့

www.burmeseclassic.com

တူပါရဲ့၊

ဝေမက သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော် ဖတ်ခဲ့မှတ်ခဲ့ဖူးသည့်

စာကြောင်းတစ်ကြောင်းကို ဝေမအား ကျွန်တော်ရွတ်ပြခဲ့
သေးသည်။

“ အချို့သော တစ်ကယ့်ဖြစ်ရပ်တွေက စိတ်ကူးယဉ်
ဇာတ်လမ်းတွေထက် ဆန်းကြယ်ထူးခြားတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုး
ပေါ့ ဝေမရယ် ”

(၃)

“ မင်္ဂလာပါဆရာ ”

“ မင်္ဂလာပါကွယ်သမီးတို့ လာကြ၊ ထိုင်ကြ ”

မင်္ဂလာ နှုတ်ခွန်းဆက်ရင်း ဌာနဆိုင်ရာ နှံ့ဝန်ထမ်း
သမီးငယ်နှစ်ယောက် ကျွန်တော်နှံ့ခန်းထဲ ဝင်လာကြသည်။

ကျွန်တော်က တုန့်ပြန်နှုတ်ခွန်းဆက်၍ နေရာထိုင်
ခင်းပေး၏။ သူတို့လေးတွေမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေများ၏
သမီးလေးတွေ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရုံးနားချိန်များ၌ ရံဖန်ရံခါဆိုသလို
ရောက်လာတတ်ကြ၊ စကားပြောတတ်ကြ၏။

“ ဆရာ၊ မဝေမ တစ်ယောက် မတွေ့တာကြာလို့ ”

“ အေးကွယ် . . . ဦးတို့ဖွဲ့ခန်းကိုလည်း မလာတာ
ကြာပြီ။ နေထိုင်မကောင်းများ ဖြစ်နေမလားမသိဘူး။ သမီး
တို့လည်း ဝေမကို သတိရနေကြတယ်နဲ့ တူတယ် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ သတိလည်းရတယ်။ ရုစရာလေး
လည်း ရှိလို့ပါဆရာ ” ဝေမဆီက ရစ်ရာ . . . .

“ ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ သမီးဖွဲ့မှာ ရက်ဆိုင်နဲ့ ရောင်းတဲ့
ထဲက အထည်အချို့ မဝေမ ယူထားပါတယ် . . .

တွေ့တုန်းက တောင်းတော့ ညနေပေးမယ်။ မနက်
ဖြန်ပေးမယ်ဆိုပြီး မပေးခဲ့ပါဘူး . . .

ခုတော့ မတွေ့တာ တော်တော်ကြာနေလို့ ဆရာတို့
ဆီများ လာသေးလားလို့ ”

ဝေမနှင့် ပတ်သက်၍ သည်လိုသတင်းမျိုး ကြား
သည်မှာ ဒါပထမဆုံးဖြစ်သည်။ ယခင်က သည်လိုသတင်း
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် မကြားဘူး။

ဒီက သမီးလေးတွေနှင့် ဝေမတို့ ကျွန်တော့် နှုံးခန်း
မှာပင် တွေ့ဆုံမိကာ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။
သို့သော် အထည်အကြွေးယူခြင်းကိစ္စကိုတော့ ဘယ်သူကမှ
မပြော၍ မသိရ။ ခုမှ သိရခြင်းဖြစ်၏။

“ငွေက ဘယ်လောက်များလဲသမီး”

“ငါးထောင်ဆဲပါ။ မများပါဘူးဆရာ”

“အေးကွယ်၊ ဝေမအနေနှင့် ဒီငွေလောက်ကို
ခက်ခဲတန်မတူပါဘူး။ ဘာတွေများ ဖြစ်နေလည်း မသိဘူး။
အေးကွယ်၊ ဝေမလာရင် ဦး ရအောင်တောင်းထားပေးပါ
မယ်”

သမီးငယ် နှစ်ယောက် ပြန်သွားကြသည်။

ဝေမနှင့် ပတ်သက်သည့် စိတ်အနှောက်အယှက်
ဖြစ်စရာက ဤမျှနှင့် ရပ်မသွား။ ဓာတ်ပုံဆရာကိုတိုးဆိုသူ
ရောက်လာခဲ့ပြန်၏။

“ဆရာတပည့်မက သူပုံကို လှအောင် ရိုက်ပေး
ပါဆိုလို့ ကွန်ပျူတာအဖက်လုပ်ပြီး သေသေချာချာ ဆောင်
ရွက်ပေးခဲ့တာပါ . . . ”

ဆီဒိုးနားဟိုတယ် နောက်ခံနဲ့ ရိုက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ဆီဒိုးနားဟိုတယ်ပုံကိုတောင် နှော့ကံခဲ အောက်ဒိုး ထည့် ပေးခဲ့ရပါသေးတယ်။

“ ကျွန်တော့်တပည့်မ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုတိုးရဲ့ ”

“ မသိပါဘူးဆရာရယ်၊ ဆရာ့ဇွဲခန်းမှာပဲ အမြဲတွေ့နေရတော့ အလုပ်သင်ရွှေနေဆင်းနေတဲ့ ဆရာ့တပည့်မလားလို့ပါ”

“ ဓာတ်ပုံဖိုးက ဘယ်လောက်လဲ ”

“ သုံးထောင်ငါးရာထဲပါဆရာရယ်၊ ဆရာ့တပည့်မဆီက တောင်းပေးပါဦး ”

ဓာတ်ပုံဆရာကိုတိုး ပြန်သွားတော့ ကျွန်တော်တစ်စုံတစ်ခုကို ပြန်လည်အမှတ်ရမိ၏။

ဝေမ ဆီဒိုးနားဟိုတယ် မင်္ဂလာဆောင်သွားသည့် အကြောင်းနှင့် သတို့သမီးအတု ပါဝင်သော မေတ္တာဖွဲ့ ဇာတ်လမ်းအကြောင်း။

အလိုလေး။ ဝေမစကားတွေက မုသာဝါဒဟွေပါ

လား။

ဒါဆိုရင် သူ့အဖေနဲ့ မောင်လေး၊ ညီမလေးတွေ
တစ်နေ့ထဲတစ်ချိန်တည်း ကားမှောက်သေဆုံးကြရတယ်
ဆိုတာကရော ဘယ်ရုပ်ရှင် ဇာတ်လမ်းထဲကလဲ။

တရုပ်ပြည်မကြီးမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ
ကရော တကယ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား။

ကျွန်တော်တို့ ဇွဲခန်းသို့ ဝေမနေ့စဉ်လာနေခြင်းနှင့်
ပတ်သက်ပြီး တစ်ချိန်က ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ပမာ အဖြေရှာဖို့
ကျွန်တော် ကြိုးစားခဲ့ဘူး၏။ သို့သော် အဖြေကိုမူ မတွေ့
ခဲ့တော့ နည်းနည်း ရိပ်မိလာသလိုလိုရှိသည်။ ရေးတေးတေး
တော့ ကျွန်တော် မြင်လာရလေပြီ။

ဝေမနှင့် ပတ်သက်သော သတင်း စကားကုန်ကြား
ရသည်မှာ ရှေ့နေမကြီး ဒေါ်ခင်ခင်ဦးကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးမှာ တရားသူကြီးအဖြစ်မှ အငြိမ်းစား
ယူပြီး ရှေ့နေ လိုက်နေသူဖြစ်၏။

အခြားသူများကဲ့သို့ပင် ဝေမနှင့် ကျွန်တော့်ဇွဲခန်း
မှာပင် တွေ့ဆုံမိပြီး ခင်မင်ရင်းနှီး ခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အတော်တွဲဖြစ်လိုက်ကြသေး

သည်။ ရုပ်ရှင်တွေ အတူသွားကြည့်သည်။ ဈေးအတူသွား
ကြသည်။ အတူတူ မုန့်စားထွက်ကြသည်။ ထိုအကြောင်း
တွေကို အချိန်နှင့် တပြေးညီ ကျွန်တော်သိခဲ့ရ၏။

ဝေမတစ်ယောက် တိုးပွားအောင် လုပ်ပေးမည်ဆို
ကာ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးထံမှ ငွေငါးသောင်းချေးသည့်ကိစ္စ၊
အတိုးအပွားမရဘဲ။ အရင်းပါ ဆုံးရကိန်းဆိုက်သည့် ကိစ္စ
တွေကိုတော့ ဝေမပျောက်သွားတော့မှပင် ကျွန်တော်သိခဲ့ရ
တော့သည်။

“ အတိုးလည်းမရ၊ အရင်းလည်းမရဆိုတော့ ကျွန်မ
လည်း သူ့အိမ်စုံစမ်းပြီး လိုက်ရတာပေါ့ . . .

ဝေမအိမ်ရောက်တော့မှ တစ်ကယ်အံ့ဩစရာ
တွေ . . .

“ သူ့ယောက်ျား ဆိုတာလဲ တွေ့တယ် ”

“ အဲဗျာ၊ ဝေမမှာ ယောက်ျားရှိတယ် ”

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးဖြောသလို၊ တစ်ကယ်အံ့ဩစရာ
ပါပေ။ ဝေမကို အိမ်ထောင်မရှိသူ၊ လူလွတ် အပျိုကြီးဟု
ထင်ခဲ့သမျှ ခုမှအလွဲကြီး လွဲတော့၏။ ဝေမကိုယ်တိုင်

ကလည်း သူမကိုယ်သူမ အိမ်ထောင်မရှိသူတစ်ယောက်လို ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။

“ ဝေမယောက်ျားက အသက်ကြီးကြီး၊ နွေမနဲ့ လည်း အသက်အစိတ်၊ သုံးဆယ်လောက် ကွာတယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာ မယားကြီးလည်းရှိတယ်။ ဝေမကို တိုက်ခန်းငှားပေးထားတယ်။ စားရေးဝတ်ရေးလိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့တယ်။

သူကတော့ ရံဖန်ရံခါမှ လာတယ် . . .

ဝေမက လူ့အထင်ကြီးခံချင်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ့ ဝုဏ်သရေရှိ လူတန်းစားထဲ သွင်းထားတယ်။ နေထိုင်စားသောက်မှု ပုံစံကလည်း မြင့်တယ်။

ဒီတော့ သူ့ယောက်ျားပေးငွေနဲ့ ဘယ်လောက်တော့မှာလဲ။ ဒါကြောင့် ဆရာရုံးခန်းလာထိုင်၊ လူတွေနဲ့ ခင်မင်အောင်ပေါင်း၊ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ချေးငှား၊ မပေးနိုင်တော့ ဒီဝတ်ဝန်းကျင်ကို ရှောင်တော့တာပေါ့ ”

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးစကားအဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့နေကြီးများ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိ

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။

စာမတတ် ပေမတတ် အညကြအရပ်သူ ဝေမည်သော မိန်းမတစ်ယောက်၏ အသုံးချခြင်းကို ပညာရှိရှေ့နေတော်မင်းများ သိုးငယ်လေးတွေပမာ လည်စင်း၍ ခံလိုက်ကြရပေပြီ။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပါးစပ်မှ ဖွင့်မပြောကြသော်လည်း ဤသို့ပင် နားလည် လိုက်ကြပြီဖြစ်ပါတော့သည်။

(၄)

တစ်လောက အင်းစိန်ဈေးရှေ့ ကားမှတ်တိုင်တွင် ကျွန်တော်ဝေမကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်က ဈေးရုံကြီးဘက်မှ အထွက်လမ်းမကြီး ခြားနေ၍ ဝေမ ကျွန်တော့်ကို မမြင်။

အစုန်၊ အဆန် ကားတွေကလည်း အဆက်မပြတ် ဖြစ်နေ၍ လမ်းကို ရုတ်တရက် ဖြတ်မကူးနိုင်။

ထို့ကြောင့် ဝေမကို ကျွန်တော် လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ ဟေ့ . . . ဟေ့ . . . ဝေမ ”

ဝေမကိုယ်လုံးလေး ဆတ်ကနဲတုန်သွားသလို

စိုသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။

ထိုခဏမှာပင် ထွက်စပြုနေသည့် (၄၈) မိနိတ်ခန့်

စားအပေါ် ဝေမ အပြေးအလွှားတက်ပြီး လိုက်ပါသွားသည်။

ကျွန်တော့်ခေါ်သံကို ကြား၍ ကားပေါ်လိုက်ပါ

သွားခြင်းလား၊ ကျွန်တော့်ခေါ်သံကို ကြားသော်လည်း

ကြားဟန်ပြုသွားခြင်းလား ဆိုသည်ကိုတော့ ဝေမသာ

အသိဆုံးဖြစ်ပါပေလိမ့်မည်။

တစ်ဆယ့်သုံးတစ်လီအမုန်း

(တစ်)

“ သူ့ဆီက ပြေရှင်းချက်ကို မနတ်ဖြန်ပဲသမီးလိုချင်
တယ် အန်ကယ် ”

“ ဟေ ”

ဆန္ဒစောလွန်းသော သူမစကားကြောင့် ကျွန်တော်
အလန့်တကြား ‘ဟေ’ လိုက်မိသည်။

ချက်ချင်းပင် သူမကို ကြည့်လိုက်၏။

လှပသော သူမ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ မိန်းမလှစ်
ယောက်ရဲ့ မာန်မာနတွေ ထင်ထင်ရှားရှား ကျွန်တော်
တွေ့နေရ၏။

“နာကြည်းခံမြင်းခြင်း၊ မကျေနပ်ခြင်းတွေ စွန်းထင်း
မေကျံနေသော သူမမျက်နှာက လှပစွာပင် တင်းမာနေ
သည်။

တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်တိတိ ရည်းစားဖြစ်ခဲ့သူ ငွေဖောက်
သောကြောင့် အမူလာအပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ချစ်ကြတုန်းကတော့ သတ်သက် အချိန်ဆွဲနေ
ကြတယ်၊ သမီးရည်းစားသက် တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်တိတိ မလို
အပ်ဘဲ အချိန်ဖြုန်းနေခဲ့တယ်။

ခုတော့ ရှေ့နေတို့ ပေးစမြဲဖြစ်သော နို့တစ်ရက်
ချိန်းလေး တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်မျှကိုပင် မစောင့်နိုင်တော့ဘူး
တဲ့လား။”

ယခင် ရဲအရာရှိ ဘဝတုန်းက ကျွန်တော် မကျေနပ်
လျှင် ချက်ချင်း၊ စိတ်အချဉ်ပေါက်လျှင် တွယ်ထည့်တတ်
သည်။

ထိုအကျင့်က ယခုလည်းနှုတ်ဖျားအထိရောက်လာ
၏။ ထို့ကြောင့်အလျင်အမြန် ဘရိတ်အုပ်လိုက်ရသည်။

စိတ်ခံစားမှုကို အလျင်စလိုတုန့်ပြန်၍ မဖြုန်းသော

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်အနေအထားကို အပ္ပမာဒေနသမာဒေထ လိုက်ရ
သည်။

တကယ် စေ့စေ့တွေးတော့လည်း ရေးရေးပေါ်ပါ
၏။

အပြစ်က သူမမှာ မရှိ၊ ကျွန်တော့်မှာ ရှိသည်။

ရဲအုပ်အဆင့်မြင့် စီအိုင်ဒီက အငြိမ်းစားယူပြီး အေး
အေးချမ်းချမ်းနေထိုင် စားသောက်နိုင်ပါလျက် ငွေကြေး
အတွက်မဟုတ်။ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်လည်း မဟုတ်
ထင်ပေါ်ကျော်ကြားချင်လို့ ဆိုရင်လည်း ပိုပြီးမဟုတ်
(ရှေ့နေလုပ်ချင်၍ လုပ်နေခြင်းသာဟု ပြောရမည် ထင်
သည်)

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်တတည်းက ယူ
ထားသည့် ရှေ့နေလိုင်စင်လေးကို ချောင်ကြိုချောင်ကြားက
ရှာဖွေထုတ်ယူမိသည်။ သေနေသည့် လိုင်စင်ကို ဖုတ်ဖက်
ခါကာ အသက်သွင်းရသည်။ အသက်ရှင်တော့မှ အင်းဝိန်
စုပေါင်းရုံးဝင်းထဲတွင် ပညာရှိမင်း အချို့နှင့် ပူးပေါင်းပြီး ‘
ပဉ္စဂုဏ်ရည် အကျိုးဆောင်’ ရှေ့နေရုံးခန်း ဖွင့်ခဲ့၏။ သည်မျှ

www.burmeseclassic.com

တဲကဲတက်မိခဲ့၏။

ရှေ့နေဆိုမှတော့ အမှုသည်တွေနှင့် စကားပြောရမည်။ ဘယ်အမှုသည်ဖြစ်ဖြစ် သူ့ဟာနဲ့သူတော့ အရေးကြီးနေကြသည်။ အမှုအပ်သည်နှင့် သူတို့ဆန္ဒတွေချည်းဖြစ်ချင်ကြ၏။ သူတို့ လိုအင်ကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်ချင်ကြ၏။

ဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် ထုံးထမ်းစဉ်လာတွေကျ ဘာတစ်ခုမှ အလေးမထား၊ သိလည်း မသိ၊ (တချို့သိချင်ဟန်ဆောင်တတ်ကြသေး၏) ခုလည်း အမှုသည်တစ်ယောက် ရောက်ချလာပြန်ချေပြီ။

ထုံးစံအတိုင်း ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသော အချက်အလက်များ ဖော်ပြကာ တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) နှစ်ပတ်အတွင်း ကိုယ်တိုင် (သို့မဟုတ်) ကိုယ်စားလွှဲအပ်ထားသော အတိုးဆောင်က လာရောက် ရှင်းလင်းဖို့ နို့တစ်စာပို့ရမည်။ ဆက်ချိန်းပေးရမည်။

ဤသည်ကို မနက်ဖြန်ချိန်းပေးပါ။ မနက်ဖြန်ပဲ သူ့ဆီက ပြေရှင်းချက် လိုချင်သည်ဆိုတော့ . . .

စိတ်အချဉ်ပေါက်စွာ မအိမလည်ခံစားရသည့်။

ဘာမှတော့ ပြောမနေတော့၊ ရှေ့နေပီပီ အပြုံးတုတ်ခုံကို သာ ပီပီရီရီ ပြုံးရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမနေမိပါသည်။

“ သည်းခံ၊ သည်းခံ၊ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ကဲကဲ တတ် ရှေ့နေလောကထဲ ဝင်လာတာဆိုတော့ ဒီလောက် တော့ ရှိမှာပေါ့၊ သည်းခံ၊ သည်းခံပေတော့. . . ”

(နှစ်)

ပြောလို့သာ ပြောရသည်။ ယနေ့သည် မင်္ဂလာဂန္ဓိ သောနေ့ ဖြစ်၏။ ရှေ့နေပြောပြောရလျှင် အမှုရသောနေ့ သည် မင်္ဂလာဂန္ဓိသည်မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် သူမ ရောက်လာခြင်းကို (ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်) မင်္ဂလာဂန္ဓိသော လာခြင်း၊ ကောင်းမြတ်သော လာခြင်းဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

“ သမီးနဲ့ သူ ရည်းစားဖြစ်ခဲ့ကြတာ တစ်ဆယ့်သုံး နှစ် ပြည့်ပြီးပါပြီ အန်ကယ် ”

သည်စကားကြောင့် ကျွန်တော် ပို၍ စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်မိ၏။

တစ်သယံသုံးတစ်လီအမုန်း ၁၅၅

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကပင် သုံးနှစ်သုံးမိုးသာ စောင့်
ကြည့်ကြ၏။ အင်တာနက်ခေတ်၊ တက်ကနော် လော်ဂျီ
ခေတ် ချစ်သူတွေက ရှေးခေတ်ကို စံချိန်အပြတ် အသတ်ခိုး
တာ ရည်းစားသက်တမ်း သည်လောက် ကြာသည်ဆို
တော့...

ကျွန်တော်က ဆက်မစဉ်းစားတော့ပဲ သူမစတား
တို့သာ အလေးထား၍ နားထောင်နေလိုက်သည်။

“ သူနဲ့ သမီးက သက်တူရွယ်တူပါ။ သမီး ဆယ်
တန်းနှစ်မှာ စကြိုက်ကြတာပါ။

စာကြိုးစားမယ်၊ ဘွဲ့ရပြီးမှ လက်ထပ်ကြယ်လို့
ညီရွယ်ချက်ထားခဲ့ကြတယ်။

မေ့တစ်ခုတည်း ယူတဲ့အတွက် တက္ကသိုလ်မှာ
သည်း မခွဲကြရပါဘူး အန်ကယ်။

ဘွဲ့ရပြီးတော့ သမီးက အိမ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ သစ်သီး
ခိုင်မှာပဲ ဦးစီးပြီး လုပ်တယ်၊ သူကတော့ နွဲ့တစ်နွဲ့မှာ စာရေး
ဝင်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

သမီးတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့အရေး ထင်

သလောက်မလွယ်ဘူးဆိုတာလည်း အဲဒီအချိန်မှာ သိလိုက်ရပါတယ်။

သမီးက တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်ပြီး အိမ်ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေကလည်း ကောင်းတယ်။ ကိုယ်ပိုင်ခြံနဲ့ ကိုယ်ပိုင်လုံးချင်း တိုက်နဲ့၊ ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့ နေနိုင်ကြတယ်။

ဒီတော့ သမီးရဲ့ မိဘတွေက သူနဲ့ လုံးဝသဘောမတူဘူး။ သူတို့ မိသားစုက နွမ်းပါတယ်။ ပြီးတော့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေလည်း များကြတယ်လေ။

သမီးသာ သူ့ကို လက်ထပ်ရင် ဖေဖေနှင့်မေမေစိတ်ဆင်းရဲပြီး အပ်ရာထဲ လဲသွားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သမီးကိုလည်း အမွေဖြစ် ကြေညာကြမှာ။

သမီးတို့ လက်မထပ်ဖြစ်တာ ဒီအတွက်ကြောင့်ပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်ကတော့ သူ့ခြေလှမ်းတွေ ပျက်လာတာ သမီး သတိထားမိတယ် အန်ကယ်။

သူတို့ရုံးက ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ သူ တွဲနေတယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

သူ့ရုံးကို သမီးလိုက်ရှင်းတယ်၊ သူက ငြင်းတယ်၊
ကောင်မလေးကလည်း မဟုတ်တဲ့အကြောင်း ဖြေရှင်း
တယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်
လက်ထပ်ဖို့စီစဉ်နေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ထပ်ကြားရပါ
တယ်။

သမီး သူ့အိမ်သွားတယ်၊ အိမ်မှာမတွေ့ဘူး၊ သူ့
မိဘတွေမေးကြည့်တော့ ဒီအကြောင်းတွေ ဘာမှ မသိရဘူး
လို့ပဲ ပြောပါတယ်။ ရုံးလိုက်သွားတော့လည်း သူတို့ နှစ်
ယောက်စလုံး ခွင့်ရက်ရှည် ယူထားတယ်လို့ သိရတယ်
အန်ကယ်၊ မနေ့ကထိ လုံးဝရှာလို့မရဘူး။

ဒီအတိုင်းဆိုရင် သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်မှာ
သေချာနေပါပြီ။

တရားရုံးက စကားပြောမှပဲဖြစ်တော့မှာမို့ အန်
တယ်ဆီ သမီးလာခဲ့တာပါ အန်ကယ် ”

ချစ်သူအပေါ် နာကျင်စိတ်၊ မခံချင်စိတ်တွေနှင့်
ဒေါ်မာန်ပါပါပြောရသဖြင့် သူမ နဖူးနှင့် မျက်ဝန်းလစခို

www.burmeseclassic.com

ချွေးလေးတွေ စို့လာသည်ကို ကျွန်တော် တွေ့နေရ၏။

သူမပြောတဲ့စကားအရဆိုလျှင် သူမချစ်သူကို 'ချစ်သူသစ္စာဖောက်ဖျက်ပုန်ကန်မှု' ဖြင့် အရေးယူရမည် ကိန်းဆိုက်နေသည်။ သို့သော် သည်ပုဒ်မက မရှိ ပြစ်မှုဆိုင် ရာ ဥပဒေမှာလည်း မပါ။ စီရင်ထုံးများမှာလည်း မတွေ့မိ။ ဓလေ့ထုံးထမ်းစဉ်လာမှာပင် နတ္ထိ။

ကျွန်တော့်ကို ပြောမပြသည့် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု သူမ ချန်ထားသေးကြောင်း ကျွန်တော် သိလိုက်၏။ သို့ သော် မသိချင်ဟန်ဆောင်၍

“ ချစ်သူရည်းစားကို စွန့်ပစ်ပြီး အသစ်ရှာတဲ့အတွက် တော့ အရေးယူလို့ မရဘူးနော် သမီး ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် ”

“ သမီးတို့နှစ်ယောက် တရားဝင် လက်ထပ်မထား ပေမယ့် အနောက်နိုင်ငံတွေလို ' လစ်ပင်းတူဝဲသား ' နေခဲ့ သေးလား။ သက်သေ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ပြနိုင်ရင် မြန်မာ့ထုံးတမ်း စဉ်လာ ဥပဒေအရ လင်ခန်းမယားခန်း မြောက်ထယ် ဒါဆိုရင်တော့ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်တဲ့ အကြောင်းပြချက်

တစ်ခုခုနှင့် စွဲဆိုနိုင်တယ်၊ ဆင့်ခေါ်နိုင်တယ် ”

“ အဲဒီလိုလည်း မနေခဲ့ကြပါဘူး အန်ကယ် ”

“ ဒါဆိုရင်တော့ ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူးလို့ ပြောရမှာ
ပဲ သမီးရေ ”

ထိုအခါကျမှပင် သူမ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သူမက
ပြောပြပါတော့သည်။

“ ဒီကြားထဲမှာ သမီးနဲ့ သူနဲ့ လွန်လွန်ကျွေးကျွေး
ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုရင်ရော အန်ကယ် ”

“ စောစောက ပြောပါလားသမီးရယ်၊ ဒီအတိုင်း
ဆိုရင်တော့ ဥပဒေနဲ့ ညီတဲ့ အကြောင်းပြချက်ရပါပြီ။

လက်ထပ် ထိမ်းမြားပါမယ်လို့ ယုံကြည်အောင်
ပြောပြီး ကာမကို လိမ်လည်ရလှမှု၊

လိမ်လည်မှု ပုဒ်မပေါ့ သမီးရယ်။

မည်သူမဆို လိမ်လည်မှု ကျူးလွန်လျှင် ထိုသူကို

၁) နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ် တစ်မျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်

၂) ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးကို ဖြစ်စေ ချမှတ်ရမယ်လို့ ပြစ်မှုဆိုင်

၃) ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ မှာ ပြဋ္ဌာန်းထားတယ်။

အဲဒီပုဒ်မနှင့် အကျုံးဝင်အောင် ဖော်ပြပြီး လာ
ရောက်ဖြေရှင်းဖို့ သူ့ကို ဆင့်ခေါ်နိုင်တယ်။ ကျေနပ်အောင်
ဖြေရှင်းမပေးရင် အဲဒီပုဒ်မနဲ့ တရားစွဲနိုင်တယ်”

“ သူ့ကို ထောင်တွေ ဘာတွေတော့ မကျစေချင်တဲ
ဘူး အန်ကယ် ”

“ တုတ်ပါပြီ၊ ဒါအဓိကပဲ၊ သမီးဘယ်လိုဖြစ်ချင်
သလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ”

“ သမီးကတော့ သူနဲ့ တွေ့တာနဲ့ ဆွေးနွေးမယ်
ပြီးတော့ လက်ထပ်ကြမယ် ”

“ ဖြစ်ပါ့မလား၊ သမီးမိဘတွေ အိပ်ရာထဲ လဲလိပ်
မယ်”

“ မတတ်နိုင်တော့ဘူး အန်ကယ်၊ အကျိုးအ
ကြောင်းတော့ ရှင်းပြရမှာပေါ့ ”

“ သမီးကို အမွေဖြစ်ကြောညာရင်ကော ”

“ သူ့ကို လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရမှာပဲ အကြောင်းအရာ
ဖြစ်နေပြီ အန်ကယ် ”

ချစ်ဆိပ်တက်နေပြီဖြစ်သော သူမအတွက် ဆွေးနွေး

ညီနှိုင်းခြင်းဖြင့် ရရှိနိုင်သော အကျိုးများကို ပြောပြပြီး နို့တစ်စာ တစ်စောင်ရေးသည်။

ရေးပြီးသည်နှင့် ကွန်ပျူတာစာစီပြီး မိတ္တူနှစ်စုံ ကူးလိုက်၏။

နို့တစ်စာမှာ ' သင်တိုယ်တိုင် (သို့မဟုတ်) သင်၏ တိုယ်စား တရားဝင်လွှဲအပ်ခြင်း ခံရသူတိုယ်တိုင် အကြောင်းကြားစာ ရသည့်နေ့မှ (၁၅) ရက်အတွင်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြစ်စေ၊ တွန့်ပုံ၏ အမှုသည်ထံသို့ ပြစ်စေ လာရောက်၍ ဆွေးနွေးဖြေရှင်းညှိနှိုင်းရန် အကြောင်းကြားအပ်ပါသည် ' ဟု တွန့်တော်က ရေးခဲ့၏။

ဤသည်မှာ သူမက အတွန့်အညွန့်လေးနှင့် အတွန့်တက်ခြင်းဖြစ်သည်။

" သူ့ဆီက ဖြေရှင်းချက်ကို မနက်ဖြန်ပဲ သမီးလို ချင်တယ် အန်ကယ် " ဟု ပြော၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကွန်ပျူတာစာစီစာရိုက်ခဲ မိတ္တူကူးခဲ နို့တစ်စာအကျိုးဆောင်ခစသည်ဖြင့် တာဝန်ကျေကျေ ပွန်ပွန်ရှိသော သူမအကြိုက်လိုက်ကာ (၈) ရက်လျှော့လေးခဲ့

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ '၇ - ရက်အတွင်း' ဟု ပြုပြင်ပေးလိုက်သည်။
သူမလည်း 'သမီးကိုယ်တိုင်သွားပေးမယ်' ဟု
ပြော၍ နို့တစ်စာကိုင်ကာ ကျွန်တော်မှူးခန်းမှ ငှက်သွင်ပုံကြွ
မတက် ထွက်ခွာသွားပါလေတော့သည်။

(၁၃)

“သင်သည် ကျွန်ုပ်၏ အမှုသည် မခင်ဝေလွင်အား
တရားဝင်လက်ထပ် ထိမ်းမြားပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်
ပြောဆို၍ ကာမကို လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်၏ အမှု
သည်မှ ပြောကြားခဲ့ပါသည်”

ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆီလျော်အောင် နို့တစ်စာ
တွင် အထက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော် ရေး၏။

(၇) ရက်အတွင်း လာရောက်ရှင်းလင်းရန်လည်း
ရေးခဲ့၏။

သို့သော် ခုနှစ်ရက်တင်းတင်းပြည့်သော်လည်း
မည်သူမှမလာ၊ ထိုမှ ကျော်ကာ (၁၅) ရက် ပြည့်လာခဲ့ပြန်
၏။ မည်သူမျှ မရောက်လာကြ။

စွပ်စွဲခံရသူ မောင်သန်းထွေးနှင့် သူ၏ကိုယ်စား
ထုယ် ရှေ့နေတစ်စုံတစ်ယောက် မလာရောက်သည်က
ထားဦး . . .

စွပ်စွဲသူ ကျွန်တော့်အမှုသည် မခင်ဝေလွင် ကိုယ်
တိုင်ပင်လျှင် ကျွန်တော့်ထံ ရောက်မလာခဲ့။

ကျွန်တော့်ဟန်းဖုန်းနံပါတ် သူမထံ ရှိနေပါလျက်
ဖုန်းလည်းမဆက်။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ သို့လော - သို့
လော ကျွန်တော် တွေးရတော့၏။

နို့တစ်စာတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း မောင်သန်းထွေး
တိုယ်တိုင်မခင်ဝေလွင်နှင့် ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်း၍ များ ပြေလျှင်ပြီး
ဤပြီလား။ ပြေလည်သွား၍ များ ကျွန်တော်ထံ အကြောင်း
ကြားတော့ခြင်းလား။ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်ရ
မည်ဟု ကျွန်တော်တစ်ထစ်ချ ယူဆထားလိုက်၏။

အမှန်တကယ်လည်း ကျွန်တော့်ယူဆချက် များ
ထွင်းမှု မရှိခဲ့။

တစ်လခန့်အကြာ ညနေခင်းတစ်ခု၌ အင်းစိန်ချေး

www.burmeseclassic.com

ထဲတွင် သူမကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သူမဘေးတွင် အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားဖြူဖြူ၊
မပိန်မပါးနှင့် ရှုပါဖြူသော လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရ
သည်။

“ ဝါ ကိုသန်းထွေးလေ အန်ကယ်၊ မနေ့ကပဲ သမီး
တို့ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးကြပြီ ”

“ ဒီလို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ် ”

အလ္လာပ သလ္လာပ တစ်ခွန်းစ၊ နှစ်ခွန်းစပြောပြီး
ကျွန်တော်တို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြသည်။

ဘူတို့ချစ်သူနှစ်ဦး အဆင်ပြေသွားကြသည့်အတွက်
ကျွန်တော် အမှန်ပင် ဝမ်းသာမိပါသည်။

သည်လို အဆင်ပြေအောင် ကျွန်တော်ရေးသည့်
နို့တစ်စာ၏ စွမ်းအင်တန်ခိုးလည်း ပါသည်ကို ကျွန်တော်
ဂုဏ်ယူမိလိုက်သေး၏။

ပတ်သက် စပ်ဆိုင်ခဲ့သော အခြေအနေများအရ
မောင်သန်းထွေး သူမအား လက်မထပ်၍ ကိုမပြန်

လက်မထပ်လျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇

ဖြင့် သူမက တရားစွဲမည်၊ အမှုရင်ဆိုင်ကြရမည်။

သည်အချက်ကို ကျွန်တော့်နို့တစ်စာတွင် အတိအလင်း ဖော်ပြကာ ပီးမောင်းထိုးပြထားသည်။

သို့အတွက်ကြောင့်သာ ချစ်သူနှစ်ဦး ဤမျှ မြန်မြန် ဆန်ဆန် ပေါင်းသင်းကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အသစ်တစ်ဖန် ပွေးဖွားခဲ့သော အချစ်နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စအဝဝတွေ မောင်သန်းထွေး ဘယ်လို ရှင်းထားခဲ့သည်ကိုတော့ ကျွန်တော် မသိ။

သိလည်း မသိချင်၊ တွေးလည်း မတွေးချင်။

ကျွန်တော့်အမှုသည် မခင်ဝေလွင်တစ်ယောက် ထရားဥပဒေ၏ အကာအကွယ် ရရှိရေးကိုသာ ကျွန်တော် တွေးရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ချစ်သူနှစ်ဦး လက်ထပ်သွားကြပြီ။

“ အမှုပြီးပြီ၊ ကိစ္စပြတ်ပြီ ”

ဟု ထိုအချိန်က ကျွန်တော် တွေးမိခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုအတွေးက ကျွန်တော့်အတွေး၊ ကျွန်တော့် ထင်မြင်ချက်သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ပြဿနာက ယခုမှစ၍ ရှိသေးသည်ကို ရက်အနည်းငယ်ကြာမှ ကျွန်တော် သိလိုက်ရပါတော့သည်။

(လေး)

“အန်ကယ်ရေ ကိုသန်းထွေးတော့ ခြံခွန်သွားပြန်ပြီ”

ထိုနေ့က ကျွန်တော့်ဖွဲ့သို့ မခင်ဝေလွင် ရောက်လာကာ ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ပြောသည်။

“သူ့ဖွဲ့က ကောင်မလေးနဲ့ ပြန်ဆက်သွားတာလား”

“ဆက်တာလောက်ဆို တော်သေးတာပေါ့ အန်ကယ်၊ ခုဟာက ခိုးကို ခိုးပြေးသွားတာ”

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားမိ၏။

မခင်ဝေလွင်နဲ့ လက်ထပ်ခဲ့သည်ကပင် ငါးရက်သာ ရှိသေး၏။

မောင်သန်းထွေးဘယ်အတွက်ကို ဆင်ပြီး သယ်ခွင်ကို ဖန်သနည်း။

www.burmeseclassic.com

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် အဖြေကိုရှာ၍ ရလို့တင်၏။
တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်တိတိ သမီးရည်းစားမက လင်
မယားမကျ နေခဲ့သော မခင်ဝေလွင်ကို သူ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်
ဟန်တူ၏။

ငြီးငွေ့ရသည့်အထဲ ပကာသနတွေ၊ ဂုဏ်ခနဲတွေ
နဲ့ တိုင်းတာလာတော့ ပို၍ စိတ်ပျက်သွား ဟန်တူ၏။

စိတ်၏ ထွက်ဖောက်ကို ရှာရင်းရုံးက ကောင်မလေး
၏ ငြိတွယ်သွားဟန်တူ၏။ ကျွန်တော်၏ အတွေးမျှသာဖြစ်
၍ မှန်/မမှန် မသိပါ။

သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့ ကြံစဉ် မူလလက်
ဟောင်း အချစ်ဦး ကျွန်တော့်အမှုသည် မခင်ဝေလွင် သိသွား
ခြင်း ဖြစ်မည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော့်နို့တစ်စာသူထံ ရောက်သွား
မည်။

သည်မှာတင် . . . သည်မှာတင် . . .

မောင်သန်းထွေး၊ မခင်ဝေလွင်ကို လက်တော့
လက်ထပ်ပါ၏။

သို့သော် စတိသဘော၊ တရားစွဲ၍ မရအောင်
လက်ထပ်သည့် သဘော၊ သည်သဘော၊ သည်အကြံပဲ
ဖြစ်မည်။

ထို့ကြောင့်သာ လက်ထပ်ပြီး (၅) ရက်အကြာမှာ
ရူးက ကောင်မလေးကို ထပ်ခိုးခဲ့သည်။ နောက်မိန်းမယူ
သည်။

ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်ဟု ဆို
သည်။ မောင်သန်းထွေး အရွယ်ရောက်ပြီး လွတ်လပ်သော
မိန်းမတစ်ယောက် ထပ်မံယူခြင်းအတွက် အဇေယူရမည့်
ပုံဒ်မမရှိသေး။

“ သမီး ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ အန်ကယ်
”

“ သူက နောက်မိန်းမတစ်ယောက် ထပ်ယူတာဆို
တော့ ကြီးမားတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်ကျမှုလွန်မူပဲ။
ဒါကြောင့် သမီးအနေနဲ့ သူတို့ လင်ယောက်ျားအဖြစ်တ
ကွာရှင်းခွင့် လျှောက်ထားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သမီးလိုအပ်
ရင် မယားစရိတ်နဲ့ နှစ်နာကြေးတွေ တောင်းခံနိုင်တယ်။

အဆုံးအဖြတ်ကတော့ တရားရုံးအပေါ်မှာပဲ မှုတည်တယ်”

“သမီးလိုချင်တာ အဲဒါတွေမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူ့ကို သမီးဆီ ပြန်လာစေချင်တာပဲ အန်ကယ်”

ကျွန်တော် ခေါင်းကို ယမ်းခါပြုသည်။

“မလွယ်ဘူးနဲ့ တူတယ်”

“သမီးပိုင်တဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ယူသွားပါတယ်ဆိုပြီး အမှုဖွင့်လိုက်ရင် မကောင်းဘူးလား”

“ခေါင်းအေးအေးထား စဉ်းစားပါဦးကွယ်၊ အန်ကယ်ကတော့ လိမ်ညာအမှုဆင်ပြီး ချောက်ချတဲ့ အလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူးနော် သမီး”

နောက်ဆုံး သည်အတိုင်းပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်ရသည်။ မပြော၍လည်း မဖြစ်။

သူမကတော့ ငယ်ချစ်ဦးချစ်လင်ကို တစ်ဦးတည်း ဝိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရေးအတွက် အသက်လမ်း၊ အောက်လမ်း၊ ရရာလမ်းတွေ လျှောက်တော့မည်။

အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်ပါလျက် ကိုယ့်ဖာသာတိုယ် ကဲကဲတက် ရှေ့နေလုပ်ချင်သူမို့ မုသာဝါဒအမေ့

www.burmeseclassic.com

မပါချင်၊ အဝီစိလည်း သူ့အခါတော်ပေးအဖြစ် တစ်တွဲ
တည်း ပါမသွားချင်။

သို့အတွက်ကြောင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောရခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူမလည်း ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်၍ လေးကန်
ဖင့်နွဲ့သော ခြေလှမ်းတွေနဲ့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

သို့သော် . . . သိပ်မကြာ . . .

သူမကို အင်းစိန်တရားရုံးမှာ ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလို
တွေ့လာရ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ သူမဘေးတွင် တိုက်ပုံအနက်
ရောင်ဝတ် ယောက်ျားတစ်ဦးပါလာတတ်၏။

အကျိုးဆောင်ရွေးနေတစ်ဦး အကူအညီနဲ့
မောင်သန်းထွေးကို အသေရရ အရှင်ရရ ထပ်မံကြိုးပမ်း
နေမှန်း ကျွန်တော် သဘောပေါက် လိုက်ပါသည်။

ပြဿနာက ယခုမှ စခါစဖြစ်သည်။

ဘယ်တော့မှ ရှင်းမည်မသိ။

ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ပြီးဆုံးမည်လည်း ကျွန်တော် မသိ။

ကျွန်တော်သိသည်က 'တစ်ဆယ့်သုံးနှစ် ကြာတဲ့
အထိ ရည်းစားဖြစ်လျှင် မုန်းပြီး ကွဲတတ်သည်' ဟူသော

www.burmeseclassic.com

ဥပဒေသတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ချစ်သူစုံတွဲများ မိမိတို့၏ ရည်းစား
သက်တမ်းကို (၁၃) နှစ်ထိ မနေကြရန် မေတ္တာရည်၍ တိုက်
တွန်းရုံမှတစ်ပါး ကျွန်တော့် အနေနဲ့ အခြား ဘာမျှတတ်
နိုင်ပါမည်နည်းဟူ၍ သား

စာဖတ်သူများအား

ထာဝရချစ်ခင်လေးစားလျက်

မောင်မိုင်းညို (ချောင်းဦး)

